

Kolektiv autorů

PAMĚTNÍK

událostí v Rokycanech 1945-1990

**Padesát let budování města
Vše, na co si už
nevzpomenou ani pamětníci**

Rokycany 2011

Obsah:

Úvod: Levice a evropská integrace (europoslanec MUDr. Jiří Maštálka)	3
Pár slov o “Pamětníku“	9
Chronologický přehled některých důležitých nebo zajímavých událostí v poválečném vývoji Rokycan	11
Činnost obecní samosprávy za období 1945-1990	38
Vývoj podniků a komunálních organizací řízených MNV a MěNV Rokycany	66
O jakou Evropskou unii usiluje levice (europoslanec MUDr. Jiří Maštálka)	76-81
Základní bibliografie Rokycanska	81-87
Obrazová příloha	88-99

Poděkování patří MUDr. Jiřímu Maštálkovi za vydatnou pomoc při vydání této publikace.

Úvod

Levice a evropská integrace

Obecná východiska

Značné části evropského kontinentu dominuje politický, právní a ekonomický systém zvaný Evropská unie. Její historie je tak poskládána z historií jednotlivých členských států, ale také regionů a konkrétních míst. Stejně tak historie (ale i současnost) evropské levice je mozaikou poskládanou z národních levicových stran a hnutí, přičemž také zde lze sledovat linie a odlišnosti regionálního a místního charakteru.

Jaký má vztah levice v Evropě k evropské integraci, jež má dnes podobu Evropské unie?

Jasná politická pozice levice k evropské integraci, určení a pochopení možností levice ve sjednocené Evropě, se jeví jako naléhavé a nutné. Levici má na tomto kontinentu velkou politickou šanci – samozřejmě při splnění určitých předpokladů. Jedním z nich je úzká kooperace levicových subjektů, dalším pak aktivní a konkrétní podpora evropské integrace. Ta však musí být směřovaná jinam a jiným způsobem, než jak je řízena dnes tzv. elitami odtrženými od občanů a jejich potřeb a přání. Stále výrazněji se totiž ukazuje, že nebude skutečně sjednocené Evropy, pokud tato Evropa nebude sociálně založená, pokud nebude sloužit prospěchu svých obyvatel bez rozdílu.

Je nepopíratelným faktem, že Evropská unie podala jeden epochální historický výkon: po desetiletích hrozných kapitalistických válek zajistila dlouhodobý mír mezi zúčastněnými státy. To byl také rozhodující prvek pro její akceptování národy a státy. Nejedná se však o jediné pozitivum, byť u některých z dalších lze zároveň vysledovat i prvky kontroverzní.

Evropská unie přispěla – přes svou nedostatečnou sociální dimenzi obecně - k utváření systémů evropských sociálních států, jež jsou základem sociálního smíru a demokracie. Ale: od 90. let minulého století přispívá EU svou neoliberální politikou k likvidaci funkčnosti sociálních států, k likvidaci sociálních vymožeností, k jejich odbourávání.

EU přispěla k tomu, že se sdružilo (a sdružuje) stále více států a národů Evropy, ale nereaguje dostatečně na skutečnost, že tímto se zároveň výrazně prohloubily rozdílnosti uvnitř EU, což klade zcela nové nároky na úroveň a formy spolupráce členských států.

EU přispěla k tomu, že se v jejím rámci obecně sblížila úroveň ekonomického a sociálního rozvoje států a regionů, ale už nezvládla realizaci takových strategií, které by zabránily prohlubování rozdílů mezi vysoce rozvinutými a zaostalými regiony.

EU sice přispěla k tomu, jak už jsme uvedli, že ve značné části Evropy byl nastolena mírová spolupráce, ale zároveň posiluje svůj militaristický charakter a stále více zasahuje do ozbrojených konfliktů v jiných částech světa. Militaristický aspekt evropské integrace je poprávu objektem kritiky ze strany levicových sil.

Význam evropské integrace

Nehledě na své závažné deficity a opakované krize by měla být evropská integrace pro levice pozitivním vztažným bodem její politiky. Zcela oprávněná kritika aktuálního zaměření EU a různých aspektů jejího působení by měla vylučovat zásadní protiintegrační postoj, přičemž však je počítáno s tím, že národní státy zůstanou podstatným akčním prostorem pro nutné demokratické a sociální změny. Levice však dnes musí vedle vnitrostátních možností využít aktivně a stále více evropského rámce.

Existuje nepochybně shoda v tom, že všechny levicové strany (upřesněme, že nalevo od sociální demokracie) jsou pro sociální spravedlnost, demokracii, pro takovou společnost, ve které budou lidé moci žít v důstojnosti, sociálních jistotách a míru. Tyto strany se zásadně staví proti neoliberální politice vládnoucích „elit“ a hájí zájmy většiny obyvatel Evropy. Levice v Evropě pro to má jak dostatečné zkušenosti, tak potenciál.

V jednotlivých členských státech Evropské unie představuje levice značně rozdílný obraz, ať už jde o Českou republiku, Německo, Francii, Itálii či severské státy. Levicové strany v těchto zemích mají rozdílné tradice a politické zkušenosti, ale také kulturu vlastní politické organizace. Najdeme zde bývalé vládní strany východního bloku (nebo jejich nástupce), strany tzv. eurokomunistického ražení, strany tzv. reformní levice, stojící však mimo sociální demokracii, strany klasické západní komunistické levice a další.

Pestrost stranickopolitické evropské levice je dána v rozhodující míře hospodářskou, politickou a sociální situací v jednotlivých státech, dále pak jejich společenským prostředím, silou či slabostí občanské společnosti, odborů a sociálních hnutí. Všude se levice musí prosazovat v rámci daných rámcových podmínek stranických a volebních systémů. Levicové strany jsou však ovlivňovány i místními sociálně demokratickými stranami, jejichž politika bývá svérázná, ovšem které by za určitých podmínek mohly být složkou koaliční převahy pro dosažení nutných politických změn.

Lze konstatovat, že dnešní evropská levice je na obtížné cestě hledání přiměřené pluralitní identity, na cestě mezi svými tradicemi a potřebnou obnovou a otevřením se veřejnosti. Toto existuje jak uvnitř jednotlivých stran, tak paralelně mezi levicovými stranami. Vyjádřeno metaforou, jde o tradiční symboly dělnického a komunistického hnutí a o symboly současného světa, o hledání jejich využitelnosti a symbiózy. V tomto procesu jsou například pozoruhodné zkušenosti Strany pracujících Kypru (AKEL) – strany, která se hlásí k marxismu-leninismu, staví na vědeckém socialismu a jako strana vládní usiluje o mírové řešení kyperského problému, zasadila se o značné zvýšení sociálních výdajů a o další vymoženosti, které kyperská veřejnost oceňuje.

Pokud jde o některé další země: v Itálii a ve Španělsku utrpěla levice nalevo od sociální demokracie, po dlouhé době pevného zakotvení v politickém systému státu, citelné ztráty. V Německu naproti tomu zaznamenává svým způsobem nová strana Levice (Die Linke) pozoruhodný vzestup, má poměrně silné zastoupení ve Spolkovém sněmu a daří se jí pronikat do sněmů zemských. Existují také první případy, kdy se strana Levice podílí na zemských vládách.

Také v Holandsku se levice těší stále větší podpoře veřejnosti a vytvořila si doposud ojedinělé struktury participativní a na politické kampaně orientované demokracie; struktury, které mohou být inspirativní také pro jiné země.

Levicová frakce v Evropském parlamentu

Jedním z organizačních zastřešení evropských levicových stran na úrovni Evropské unie je politická skupina (frakce) Sjednocená evropská levice/Severská zelená levice (GUE/NGL) existující v Evropském parlamentu.

Geneze této politické skupiny nebyla jednoduchá a vykazovala i dramatické zvraty. Kořeny skupiny leží v roce 1989, kdy byla založena pod názvem „Sjednocená evropská levice“. Tehdy do této skupiny patřily čtyři strany: tehdejší Italská komunistická strana (která však záhy zamířila pod změněným názvem do tábora sociální demokracie), Sjednocená levice Španělska, Dánská socialistická lidová strana a řecká socialistická strana Synaspismos.

Po rozpadu této parlamentní skupiny, způsobeném odchodem Itálů, se podařilo nově ji zformovat po volbách do Evropského parlamentu konaných v roce 1994. Tehdy vzniklou „Koalici levice“ tvořily francouzská, portugalská a řecká komunistická strana, jejichž členy doplňovali dva europoslanci zvolení za německou Stranu demokratického socialismu (PDS), jež však měli jen status pozorovatelů.

Po rozšíření Evropské unie o Švédsko, Finsko a Rakousko v roce 1995 vstoupila do levicové frakce švédská Levicová strana a finský Levicový svaz; tyto dvě strany pak vytvořily společně s Dánskou socialistickou lidovou stranou „podskupinu“ nazvanou „Severská zelená levice“. Volby do Evropského parlamentu konané v roce 2004 znamenaly – po tzv. východním rozšíření Evropské unie – další posílení levicové frakce v EP. Vůbec poprvé se jejími členy stali také čeští poslanci zvolení za KSČM – Věra Flasarová, Jaromír Kohlíček, Jiří Maštálka, Miloslav Ransdorf, Vladimír Remek a Daniel Stroj. Politická skupina GUE/NGL, rozšířená o další levicové strany, tak měla ve volebním období 2004-2009 celkem 41 členů.

Po volbách do Evropského parlamentu, které proběhly v roce 2009, se ve frakci GUE/NGL sdružily levicové strany z Německa (8 poslanců), Francie (5), České republiky (4), Portugalska (3), Řecka (2), Kypru (2), Holandska (2), Dánska (1), Švédska (1), Španělska (1), Spojeného království (1), Lotyšska (1) a Irska (1). Českou republiku zde zastupují poslanci Jiří Maštálka, Jaromír Kohlíček, Miloslav Ransdorf a Vladimír Remek. Předsedou frakce je německý poslanec Lothar Bisky.

Přes mnohočetnost levicových stran, jejich rozdílné tradice a postavení v národních státech se GUE/NGL daří, byť samozřejmě nikoli bez problémů, nacházet společnou platformu zejména pokud jde o aspekty sociální, občanské, mírové a demokratické Evropské unie. Díky tomu dosáhla levice v Evropském parlamentu pozoruhodných úspěchů, a to jak čistě „parlamentně“, tak ve spolupráci s rozličnými

evropskými sociálními hnutími, odbory, mírovými a ekologickými iniciativy či s organizacemi bojujícími za lidská práva. Levicová politika v Evropském parlamentu nebyla nikdy prováděna pod „skleněným poklopem“, ale vždy patřila lidem, bránícím se nezaměstnanosti, sociálnímu propadu, diskriminaci a militarizaci...

Levice je pro evropskou integraci

Bez společných konkrétních odpovědí na sociální, ekonomické, ekologické a demokratické výzvy 21. století nejsou současné ani budoucí problémy řešitelné. Trvalá a v zájmu lidí existující evropská integrace vyžaduje podporu a spoluúčast občanů širokého spektra. Takovou integraci však lze uskutečnit jen na základě takových základních smluv, jež budou demokratické, sociální, mírové a ekologické. Smluv, které budou definovat cíle, hodnoty a základní limity integračního procesu, jenž bude tvořit základní podmínky pro rovnoprávní a mírové soužití lidí na evropském kontinentu.

Takzvaná Lisabonská smlouva, v jejímž znění byly korigovány Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie, však tyto základní požadavky nesplnila. Nepodařilo se do ní začlenit mnohá závažná ustanovení, která by přispěla k řešení mnoha naléhavých problémů současnosti a umožnila čelit výzvám budoucnosti. Levice v Evropě, jakkoli prointegrační, proto tzv. Lisabonskou smlouvu odmítla.

Některá vylepšení, která tzv. Lisabonská smlouva obsahuje – jako například více práv spolurozhodování pro Evropský parlament – nemohou vyrovnat množství zcela zásadních nedostatků tohoto dokumentu. Za hlavní problémy tzv. Lisabonské smlouvy považuje evropská levice tyto:

1. Povinnost vyzbrojování pro členské státy EU a existence ozbrojených misí Evropské unie, jež mají být vedeny po celém světě, bez ohledu na teritorium EU.

2. Ekonomika EU založená neoliberálně a orientovaná výhradně na zisk nadnárodních koncernů, bez ohledu na nutnost vytváření sociálního státu a nastolování sociální spravedlnosti.

3. Nedostatečně kontrolované možnosti zásahů policejních a justičních orgánů na úrovni EU bez náležité právní ochrany občanů.

4. Vytvoření úřadů „předsedy Evropská rady“ a „vysokého představitele EU pro zahraniční a bezpečnostní politiku“ jako projev

směšování kompetencí, vzdálení se občanům a centralizace. Bruselský byrokratický moloch se tak stává pro občany ještě mocnějším, neprůhlednějším a nekontrolovatelnějším.

5. Naprostá závislost Evropského parlamentu na návrzích Evropské komise v oblasti unijního zákonodárství. Evropský parlament tak zůstává jediným zastupitelským sborem na světě, který nedisponuje zákonodárnou iniciativou.

Evropská levice má své představy o evropském integračním procesu, o podstatě a fungování Evropské unie. Tyto představy budou přiblíženy v závěru této publikace.

Pár slov o “Pamětníku”

Lidská paměť je často velmi nespolehlivá a potřebuje pomoc – nahrazujeme ji písemnými prostředky – statěmi, články, fotografiemi, filmem, zvukem, tiskem – i kalendářem do kapsy nebo do aktovky.

Lidská paměť často zapomíná a tápe a když není nablízku pomoc, je to mrzuté.

Proti zapomnětlivosti není léku, je hlavně jenom psané slovo. Proto jsme se rozhodli sáhnout po peru a papíru a trpělivosti.

Než se vyrobí stránka zapomenutých lidských událostí, trvá to hodně dlouho, a než se zaplní celý sešit, trvá to i několik let. A ani poté nemusí být dokonale sepsána všechna záplava událostí minulých padesáti let.

Ať se nám to líbí nebo ne, sled událostí vypadlých z lidské paměti nelze změnit či upravit a ani – vědomě zapomenout či zamlčet. Co se stalo, stalo se. Návrat skrze tohoto „pamětníka“ do minulosti nás může někdy zarmoutit, ale i potěšit. Doufejme, že nás více potěší nejen vzpomínkou na dobu mládí a budování, ale „omladí“ a osvěží i naší paměť.

Bývá poměrně obvyklou a nepříjemnou praxí, že když se lidé dožadují souhrnných informací z novodobé historie nejrůznějších institucí, organizací, podniků či obcí, nebývají tyto informace k sehnání, a to především z toho důvodu, že málokdo má čas a trpělivost doslova prokousat se množstvím novodobých písemností úřední a hospodářské povahy, zvážít, do jaké míry jsou tyto prameny nositeli takových informací, zda jsou opravdu důležité atd. Úkol odpovědně zpracovat novodobou historii rozsáhlejšího celku (např. většího města) nebo v krátkém časovém horizontu získat z velkého množství písemného materiálu to, co mohlo být pro jeho vývoj podstatné či určující, je úkolem na léta. Proto necht' laskavý čtenář promine, že následující řádky neobsahují detailní zpracování historie Rokycan

z let 1945-1990, ale pouze jakýsi pamětník sestavený ze stručných poznámek a heslovitých přehledů.

Autoři této skromné publikace se domnívají, že je třeba zachovat v paměti občanů panoramatické – byť stručné – svědectví o době, která nebyla jen experimentem, ale v poválečné Evropě obrovským a v historii lidstva jedinečným fenoménem, který se významně podílel na zacelení a uzdravení lidských, morálních, ekonomických i kulturních poměrů a osudů, které byly zdevastovány a zničeny v době nacistické okupace. Doba socialismu se nedá a ani nesmí smazat pouhým škrtnutím pera či antisocialistickými zákony nebo současnou antisocialistickou štvanicí, stupňující se v poměru k neustále se prohlubující krizi po r. 1989 znovu nastoleného kapitalismu. Lidská společnost se bude vyvíjet podle svých zákonů dál a její další směřování nemůže dnes nikdo předvídat. Vráť se opět na cestu ke společnosti sociálně spravedlivé, nebo se budou i nadále prohlubovat sociální rozdíly a propast mezi lidmi? Jsme optimisty a věříme, že lidstvo zákonitě dospěje ke skutečně humaní lidské společnosti.

Tato skromná publikace je doprovázena několika dosud zcela neznámými vyobrazeními Rokycan od r. 1536, dále řadou černobílých fotografií a samostatnou přílohou barevných fotografií, které ilustrují popisované události, město i krásné scenérie v okolí města.

Chronologický přehled důležitých a zajímavých událostí v poválečném vývoji Rokycan

Cílem tohoto přehledu je poskytnout čtenáři základní orientaci v poválečné historii Rokycan a usnadnit mu tak orientaci. Hlavním pramenem k jeho sestavení byly dobové časopisy a noviny, vzpomínky, kroniky aj. Události do tohoto výběru zařazené preferují historii národního výboru a města jako takového - proto ve většině případů tento „pamětník“ neobsahuje události celookresního významu nebo události spjaté s činností celookresních institucí a organizací, i když i tyto se odehrály v Rokycanech.

Zatýkání Němců v Rokycanech 6. května 1945

1945

Leden - ustaveno jádro Revolučního národního výboru v Rokycanech

18.4. - první nálet amerických letadel na rokycanské nádraží

Rudá armáda v květnu 1945 na rokycanském předměstí Borek

27.4. - II. nálet amerických letadel na rokycanské nádraží

29.4. - III. nálet amerických letadel na rokycanské nádraží

Setkání americké a Rudé armády v Rokycanech (Pražské předměstí)

5.5. - RNV Rokycany vystoupil z ilegality a převzal moc v Rokycanech, manifestace občanů a projevy zástupců MNV na náměstí

6.5. - děkovné bohoslužby za osvobození

7.5. - příjezd americké armády do města (osvobození)

- počátek návratu vězňů z německých věznic a koncentračních táborů (v budově gymnázia zřízeno repatriační a vyživovací středisko)

- MNV Rokycany vydal příkaz k odevzdání zbraní v budově gymnázia

- začaly být odstraňovány protitankové zátarasy

- **dobrovolníci z Rokycan odjeli na pomoc bojující Praze**

- začal být prováděn soupis zásob potravin pro místní obyvatelstvo

- začalo zatýkání Němců, zrádců a kolaborantů (viz fotografie na předchozí stránce)

8.5. - národní hosté a uprchlíci ze Slezska napadeni občany u Dě-kanského rybníčku

- někteří zajištění Němci propuštění z vazby

9.5. - MNV Rokycany jmenoval komisaře pro Továrnu na nábojky a kovové zboží

- ústup ozbrojené německé armády od Prahy

-ve středu 9.5. v pozdních nočních hodinách dorazily první průzkumné tanky Rudé armády do rokycanského předměstí Borek (první setkání spojeneckých armád na demarkační linii v Československu – viz fotografie na předchozí stránce)

- proveden soupis zabaveného německého majetku

- v Rokycanech byl v dopoledních hodinách zadržen zastupující říšský protektor Karl Hermann Frank

- vyšlo první číslo týdeníku MNV v Rokycanech "V nový život"

11.5. - předseda MNV a velitel místní policie navštívili na pozvání velitele americké armády kasárna (dříve okupovaná Němci)

13.5. - pro americké vojáky zorganizován první taneční večer (na městském koupališti)

18.5. - MNV Rokycany jmenoval správce zkonfiskovaného majetku

- návrat rokycanských repatriantů z Buchenwaldu

19.5. - uzavřena demarkační linie (pro pohyb přes ní zavedeny průkazky a jejich kontroly)

- rozhodnutím ONV Rokycany zavedena národní správa u firmy Velo-Tudor

21.5. - MNV Rokycany kooptací rozšířen o další členy

- místní revoluční garda odjela ke strážní službě do Aše

- KSČ uspořádala na rokycanském náměstí svůj první velký veřejný mítink

23.5. - poprvé se sešla Rada MNV Rokycany

27.5. - Rokycany navštívil prezident dr. Edvard Beneš a dekoroval prapor 9. pluku americké armády

28.5. - zahájen nábor pracovních sil do rokycanských závodů

- Rokycany projela I. čs. brigáda ze Západu (na cestě od Dunkerque do Prahy)

11.6. - MNV Rokycany vydal vyhlášku o odevzdání všech zbraní, nábojů, výzbroje a výstroje, které patřily německé a maďarské armádě

13.6. - v Rokycanech byl dislokován 1. čs. dělostřelecký pluk

15.6. - II. návštěva prezidenta dr. Edvarda Beneše v Rokycanech (průjezd do Plzně)

25.6. - poprvé se sešla závodní rada zaměstnanců MNV Rokycany

8.7. - obnovena mariánská pouť na Vršíček

27.8. - veřejná akklamativní volba MNV Rokycany

31.8. - složení MNV Rokycany paritně upraveno podle dohody politických stran

14.9. - Rokycany navštívil velitel III. americké armády gen. George Smith Patton

19.9. - americká armáda odjela z Rokycan

30.9. - 258 volitelů čtyř stran Národní fronty z jednotlivých obcí okresu zvolilo v sále roky-canského Lidobia 29 delegátů pro volbu zemského národního výboru a prozatímního národního shromáždění a 24 členů Pléna ONV Rokycany

1946

8.5. - na budově městské radnice instalována pamětní deska americké armádě

26.5. - volby do Ústředního národního shromáždění

25.6. - Rada MNV

Rokycany se rozhodla znovu otevřít na Vršíčku dětskou ozdravovnu
28.8.- Plénium MNV Rokycany schválilo následující pojmenování
ulic a náměstí v Rokycanech:

a) náměstí: Dra. Beneše (dříve Wilsonovo), Fügnerovo, Kasparovo,
5. května, Letnianského, Masarykovo, Nerudovo;

b) ulice: Alešova, Anichobrova, Americké armády, Barákova, Bar-
vířská, Čapkova, Čechova, Čejkova, Čelakovského, Denisova, Drti-
nův sad, Dvořákova, Erbenova, Čsl. legií, Habrmanova, Havlíčkova,
Heyrovského, Hněvkovského, Horymírova, Hradební, Husovy sady,
Hybešova, Horákova, Jiráskova, Karlíkova, Ke koupališti, Klicpero-
va, Klostermannova, Kollárova, Komenského, Kozinova, Krokova,
K Trhovce, Lázeňská, Libušina, Lindova, Luční, Litohlavská,
Madlonova, Macharova, Máchova, Marklova, Muchova, Na Husinci,
Na vinici, Boženy Němcové, Osecká, Palackého, Dra Panýrka, Pivo-
varská, Pod Čilinou, Poděbradova, Práchevna, Pražská, Přemyslova,
Příkopy, Puchmajerova, Purkyňova, Raisova, Riegrova, Roháčova,
Rokycanova, Ruské armády, Sedláčkova, Scheinerova, Sládkova,
Sladovnická, Smetanova, Soukenická, Srbova, Stehlíkova, Svatope-
trská, Svatováclavská, Škroupova, Šafaříkova, Štáhlavská, Štefáni-
kova, Švecova, Třebízského, Tylova, Tymákovská, Tyršova, Týmlo-
va, U Děkanského rybníčku, U plynárny, U spilky, V brance, Voká-
čova, Veverkova, Voldušská, Vrchlického, Wünschova, Zamrzlova,
Zborovská, Zeyerova, Zvonařova, Železářská, Žižkova.

17.10. - pochozí komise ZNV k výběru místa pro stavbu veřejné
nemocnice

31.10. - městská plynárna předána státu

8.12. - dr. Edward Beneš jmenován čestným občanem Rokycan

1947

9.1. - občanům vydány za okupace zabavené rozhlasové přijímače

13.2. - Rokycany navštívil ministr průmyslu a člen představenstva
Československé sociální demokracie Bohumil Laušman

14.3. - vyhlášen patronát Rokycan nad obcí Ronov ve Slezsku

14.6. - v Rokycanech otevřena hvězdárna

6.7. - Rokycany navštívil pražský arcibiskup Msgre ThDr. Josef
Beran

23.7. - vyhláška MNV Rokycany o zahájení provozu Strojní stanice č. 155 v Rokycanech

28.12. - městské slévárny pronajaty plzeňské Škodovce

- Msgre Bohumil Stašek jmenován čestným občanem Rokycan

1948

2.2. - MNV Rokycany vydal vyhlášku o vybírání vodného

24.2. - v Rokycanech ustaven Okresní akční výbor Národní fronty

- generální jednohodinová stávka na podporu Gottwaldovy vlády v rokycanských podnicích

20.4. - první zasedání tzv. obrozeného MNV (usnesení pléna MNV vydáno jako vyhláška)

7.5. - několik studentů rokycanského gymnázia naposledy uctilo památku osvobození Rokycan americkou armádou položením kytice k desce na městské radnici (poté zadržení a vyloučení ze středních škol)

3.9. - Správa Železáren města Rokycan znárodněna zestátněním

- v Rokycanech zavedeno stočné

- Rokycany věnovaly svůj pozemek na výstavbu odborné školy

19.9. - Klement Gottwald a Antonín Zápotocký jmenování čestnými občany Rokycan

listopad - konzervován obraz Alfonse Muchy "Mistr Jana Rokycana na koncilu v Basileji"

9.11. - MNV Rokycany vydal domovní řád

- nová úprava poplatků ze psů a jatečních poplatků

1949

23.2. - Rokycany navštívila choť prezidenta Marta Gottwaldová

31.3. - obrazy rokycanských starostů předány z městské radnice do muzea

- plénum MNV schválilo vytvoření Pohřebního ústavu a zahradnictví města Rokycan

7.4. - první schůze přípravného výboru JZD Rokycany (nebylo založeno)

1.6. - povodeň (škody na stavbách a na rozestavěné regulaci Padrťského potoka)

11.6. - do rokycanského muzea byla předána knihovna Kašpara Šternberka ze zámku v Březině
září - uspořádána městská knihovna
23.9. - plénum MNV schválilo vytvoření Stavebního podniku města Rokycan
25.10. - zřízení Stavební podnik města Rokycan
12.12. - započato s kontroverzním bouráním Plzeňské brány (i přes tři zákazy ministerstva vnitra, předsednictva vlády a předsedy vlády Antonína Zápotockého a jednání vlády 17.1.1950 a předsednictva vlády 18.1 Plzeňská brána zbourána 22.1.1951)

1950

1.1. - Rokycany střediskem samostatného matričního obvodu
14.1. - první dva civilní sňatky na MNV Rokycany
8.2. - výjezdní veřejná schůze Rady KNV Plzeň v sále Lidobia (za účasti 90 předsedů MNV z okresu a 500 občanů)
26.4. - plénum MNV schválilo vytvoření Služeb veřejnosti
28.5. - Gustavu Klimentovi předáno jmenování čestným občanem Rokycan
9.6. - veřejná schůze MNV Rokycany v Sokolovně (o plánované výstavbě města)
19.6. - ustavující schůze tzv. reorganizovaného MNV
1.7. - zahájil činnost komunální podnik Služba veřejnosti
7.-8.8. - sovětská letecká výprava prováděla v Rokycanech (a v dalších 12 katastrech okresu Rokycany) poprašování proti mandelince bramborové
15.8. - Rokycany převzaly do užívání Střelnici (provozovatelem Služby veřejnosti)
27.8. - Rokycany splnily státní dodávky zemědělských plodin na 119,46 %
15.9. - v Borku u Rokycan založeno JZD
1.10. - v Rokycanech zrušeny hostince Šumava, U Choděru, U Hájků, U Koruny a U Černovských
10.10. - prof. Dr. Jaromír Klika vypracoval pro Rokycany podrobný plán kultivace zeleně
- rokycanský Komunální podnik stavební převzat do správy ONV Rokycany

- svépomocí dokončena výstavba rokycanské lidové hvězdárny

1951

16.1. - správa bývalé městské knihovny přešla na okresní národní výbor

1.3. - v č. p. 188/II otevřeny první rokycanské jesle

27.3. - správa bývalých městských lesů přešla na n.p. Čs. státní lesy

1.4. - založen zemědělský komunální podnik (namísto JZD)

26.4. - na protest proti agresí v Koreji byla z budovy městské radnice odstraněna pamětní deska americké armády

26.6. - na počest 30 let trvání KSČ plénum MNV Rokycany rozhodlo přejmenovat následující ulice a náměstí v Rokycanech:

- názvy ulic: Čsl. legií - Svazu bojovníků za svobodu, Habrmanova - Švermova, Fučíkova - Dukelská, Heyrovského - Korejská, Hněvkovského - Sokolská, Dra. Panýrka - Aloise Kozlera, Purkyňova - Družstevní, Riegrova - Úderníků, Švecova - Antonína Uxy, Veverkova - Mládežníků, Zborovská - Pionýrská, Anichobrova - Václava Gottlieba, Čejkova - Aloise Janeby, Lindova - Matěje Šmolíka, Macharova - Karla Markupa, Boženy Němcové - Václava Nového, Puchmajerova - Václava Tomáška, Svatopetrská - Františka Černého, Svatováclavská - Boženy Němcové, Zamrzlova - Josefa Knihy, Železářská - Josefa Růžičky, u Husince - Františka Kotyzy; - náměstí: Letňanského - Mladých traktoristů, Kasperovo - Josefa Urbana, Masarykovo - Rudé armády, Benešovo - Julia Fučíka

léto - dvouměsíční stávka romských zaměstnanců v městské cihelně

21.8. - kašna na náměstí byla rozebrána a přemístěna do parčíku na Urbanově náměstí

1.11. - v Rokycanech přestal působit cejchovní úřad

1952

25.5. - na náměstí slavnostně odhalen pomník Rudoarmejce

8.7. - celookresní aktiv předsedů MNV, tajemníků MNV a zástupců výborů žen za účasti ministra výkupu a vyslance KLDR

5.8. - Rokycany navštívil náměstek ministra vnitra Maďarské republiky László Kovari

srpen - při MNV Rokycany ustaven výbor žen

14.9. - při MNV Rokycany zřízen štáb civilní obrany

23.9. - v Rokycanech zahájena výstavba sídlišť (hloubením základů pro první bytové jednotky ŽDH Ejpovice)

12.10. - slavnostní položení základního kamene k výstavbě okresní nemocnice za účasti ministra zdravotnictví Dr. Josefa Plojhara

21.11. - při MNV Rokycany zřízen štáb civilní obrany

12.12. - společná slavnostní schůze plén MNV a ONV Rokycany

- v Rokycanech zřízen klub důchodců

1953

9.2. - rozhodnuto označit domy v Rokycanech evidenčními čísly

9.3. - tryzna na náměstí Rudé armády za J. V. Stalina

16.-19.3. - tryzna na náměstí Rudé armády za Klementa Gottwalda
květen - MNV Rokycany jmenoval 12 členů přísežné stráže určené k zamezení polního pychu

léto - počátek výstavby sídliště ŽDH Ejpovice na Pražském předměstí

- výstavba stadiónu DSO Baník Kovohutě Rokycany

1.7. - Služba veřejnosti přetvořena na Komunální služby města Rokycan

7.9. - Rada MNV Rokycany přijala rozhodnutí o přejmenování ulic a prostranství

- na vrchu Žďár zřízena přírodní rezervace

1954

9.3. - v Rokycanech otevřena tři agitační střediska

15.5. - obnoven provoz na městském koupališti

16.5. - volby do MNV Rokycany

8.7. - povodeň v Rokycanech (způsobila škody za 106 000 Kčs)

V r. 1954 byly na základě vládního nařízení zřízeny ve všech okresech ČSR okresní archivy (nyní státní okresní archivy). Prvním sídlem Okresního archivu v Rokycanech byla budova římskokatolického děkanství.

1955

2.2. - mimořádná schůze MNV Rokycany, věnovaná zlepšení dodávek vody a výstavbě vodovodu

- 6.7. - rozhodnuto o zavedení rozhlasu po drátě
- 20.9. - kontrola budov a trvalého pobytu občanů dle domovních knih
- 25.9. - na náměstí 9. května před nádražím odhalen památník obětem fašismu**
- 12.10. - Rokycany projela delegace Nejvyššího sovětu SSSR
- 27.12. - MNV Rokycany předložena studie směrného plánu města Rokycan (vypracovala ji Vysoká škola architektury v Praze)
- při radě MNV ustaven aktiv pro občanské záležitosti (počátek tzv. vítání občánků)

1956

- 9.1. - městský rozhlas napojen na rozhlas po drátě, na MNV ustaven rozhlasový kroužek**
- 5.7. - v Rokycanech vystupoval cirkus Varšava
- srpen - vydána vyhláška o hubení potkanů
- září - ve výkopu pro dálkový plynovod (u Chržovy lékárny u Bílého čápa na Malém náměstí) byly nalezeny lidské kostry a lebky**
- Hornický den na místním koupališti

1957

- květen - zkušební provoz v rokycanské okresní nemocnici
- 19.5. - volby do MNV Rokycany
- 22.6. - za účasti ministra zdravotnictví Dr. Josefa Plojgara a ředitele Světové zdravotnické organizace Dr. Van de Calsythe z Belgie slavnostně otevřena lůžková část rokycanské okresní nemocnice (účast 1500 občanů)**
- 15.7. - Rokycany projela delegace Sovětského svazu, vedená prvním tajemníkem ÚV KSSS Nikitou Sergejevičem Chruščovem a doprovázená prezidentem ČSR Antonínem Novotným (směřovala na návštěvu JZD Bušovice)**
- v Rokycanech natočen celovečerní hraný film "Bomba"

1958

- 26.2. - vládním nařízením zrušeno vedení domovních knih**
- červen - výstavba hlavního kanalizačního sběrače k čistírně odpadních vod

14.7. - vystoupení Státního uměleckého vítězného souboru vojenského námořnictva SSSR v rokycanské sokolovně

září - počátek družebních vztahů mezi městy a okresy Rokycany a Trnava

- v Rokycanech otevřena první samoobsluha

1959

3.5. - v rokycanské nemocnici otevřena lékárna

květen - výstavba vodovodu v různých částech města

12.6. - okresní spartakiáda (na novém stadionu)

5.7. - Mezinárodní družstevní den na Vršíčku

7.-13.8. - v Rokycanech poprvé Filmový festival pracujících

13.8. - Výměrem Státní letecké správy v Praze se Rokycany ocitly v ochranném pásmu letové cesty Praha - Hořovice - Čachrov

1960

leden - počátek výstavby budovy okresní správy spojů

20.4. - kulturní pořad činohry Divadla J. K. Tyla Plzeň v rokycanské Střelnici (na počest 90. výročí narození V. I. Lenina)

24.5. - Plénium ONV Rokycany schválilo sloučení Rokycan s obcí Borek

12.6. - volby do MěNV Rokycany

- sloučení Rokycan a Borku nabylo platnosti

1.7. - založen Okresní průmyslový podnik Rokycany

- reorganizace krajského zřízení

- založen n. p. Státní statek v Rokycanech

10.7. - Mezinárodní družstevní den na Vršíčku za účasti 10 000 občanů

22.7. - přípravné jednání k výstavbě sídliště v ulici J. Knihy

17.9. - v Rokycanech uskutečněn I. ročník Běhu Budovatele

23.11. - v č. p. 7/I otevřena prodejna masa a uzenin

1961

13.2. - k tomuto datu bylo v Rokycanech postaveno 558 bytových jednotek

20.2. - Rokycany navštívil sovětský vojenský přidělenec gen.mjr. M. A. Vološin

23.2. - Rokycany navštívila delegace z Litevské SSR

1.3. - sčítání lidu, domů a bytů (v Rokycanech 11 842 obyvatel)

25.3. - zahájení výstavy "Rokycany v budoucnosti"

1.4. - Rokycany navštívil 1. náměstek ministra zahraničních věcí Kubánské republiky

19.4. - na náměstí v Rokycanech se uskutečnila velká manifestace proti napadení Kuby

30.4. - slavnostně otevřena rokycanská hvězdárna

25.6. - v Rokycanech uspořádáno veřejné cvičení ČSTV

1.9. - v rokycanské nemocnici otevřeno oddělení pro léčbu tuberkulózy

- v Rokycanech otevřena lidová škola umění se dvěma obory (hudebním a výtvarným)

8.9. - Rokycany projel prezident Kubánské republiky Dr. Oswaldo Dorticos, doprovázený 1. tajemníkem ÚV KSČ a prezidentem ČSSR Antonínem Novotným

7.11. - manifestace pracujících na náměstí za účasti mládežnické delegace z NDR

prosinec-otevřena benzinová čerpací stanice na Pražském předměstí

1962

1.1. - zřízena rozpočtová organizace Vnější úpravy města Rokycan

10.2. - v rokycanských školách zahájeno mimořádné očkování proti dětské obrně

7.2. - Stalingradský sad přejmenován na Park pionýrů

únor - Rokycany zachvátila epidemie chřipky

12.2. - na besedě v rokycanské sokolovně vystoupil arm. gen. Ludvík Svoboda

25.7. - Rokycany navštívila sedmičlenná delegace kolumbijských ochránců míru

2.9. - na Jižním předměstí slavnostně otevřena nová základní škola (pavilonového typu)

- na Pražském předměstí dokončena výstavba sídliště zahájená v roce 1957 (celkem 442 bytových jednotek, většina v domovní správě MěNV, 63 v majetku bytového družstva a méně v majetku jednotlivých závodů; výstavbu provedly Pozemní stavby, n. p. Plzeň)

1963

17.3. - ustavující konference místní komise lidové kontroly

17.8. - Rokycany navštívila sovětská kosmonautka Valentina Těreškovová (na její počest právě narozená holčička v rokycanské nemocnici pojmenována Valentina Andrejovská)

1.10. - na bývalé Skautské louce začal působit Okresní pionýrský dům

25.11. - volby členů místního lidového soudu

- odstranění vagónové kolonie jako pozůstatku neutěšených bytových a sociálních poměrů

1964

březen - park u Žižkovy mohyly opraven a osázen růžemi

14.6. - volby do MěNV Rokycany

18.7. - Letní mírová slavnost v zahradě ODK (uskutečnila se týden po Mezinárodním družstevním dnu na Vršíčku)

20.9. - do místní pekárny instalovány nové pece, čímž se výrazně zlepšila kvalita chleba

15.10. - ustaven aktiv pro zvelebení města

27.10. - Rokycany zaznamenaly slabé zemětřesení

- 16 místních obětí fašismu bylo in memoriam prohlášeno za čestné občany Rokycan

- na své propagační cestě "s posledním vozem Západu" z USA do Moskvy se v Rokycanech zastavil Leon Gillis

1965

1.1. - v platnost vstoupila vyhláška o prohloubení péče o čistotu a řádný vzhled města Rokycan (platila do 1.11.1972)

- v platnost vstoupil inovovaný domovní řád

5.6. - Rokycany projel prezident SFRJ a generální tajemník Svazu komunistů Jugoslávie Josip Broz-Tito s chotí, doprovázen 1. tajemníkem ÚV KSČ a prezidentem ČSSR Antonínem Novotným

6.6. - okresní spartakiáda

20.5. - zahájen zkušební provoz rokycanské čistírny odpadních vod

- počátek družebních vztahů Rokycan s okresním městem Greiz v NDR

1966

1.1. - Komunální služby města Rokycan začaly hospodařit podle nové soustavy řízení

- v platnost vstoupil Organizační řád Vnější úpravy města Rokycan

22.8. - Plénium MěNV Rokycany se usneslo zrušit starý hřbitov v Rokycanech

1.10. - v Rokycanech (jako v prvním okrese po Praze a Brnu) zavedena služba rychlé lékařské pomoci (v pracovních dnech)

21.10. - arménští umělci vystoupili v Rokycanech s estrádou "Pod nebem Arménie"

- Rokycany navštívili turisté z Kirgizské SSR

26.10. - vydána vyhláška MěNV Rokycany o vybírání poplatků za užívání veřejného prostranství

- na MěNV Rokycany přijata studijní delegace jugoslávských odborových funkcionářů

1967

12.5. - oslava 125. výročí založení plzeňského pivovaru

11.6. - závody motokár na rokycanském náměstí

21.8. - v sále ODK proběhla beseda s bývalým předsedou vlády a velvyslancem ČSR v SSSR Zdeňkem Fierlingrem

26.11. - v Rokycanech vystoupil Uralský státní soubor písní a tanců

- v Rokycanech a v Třebíči uskutečněna estráda a zábavná soutěžní hra mezi těmito městy v rámci rozhlasového zábavného programu "Sedm jednou ranou"

1968

1.1. - v Rokycanech začal působit městský požární sbor (6 požárníků z povolání)

3.7. - Rokycany navštívil (při své cestě do Plzně) prezident armádní generál Ludvík Svoboda

18.8. - dokončena rekonstrukce ZDŠ Za radnicí

21.8. - příjezd jednotek Střední skupiny vojsk do Rokycan

- skupina šesti občanů strhla po 21. hod. sochu Rudoarmejce (na protest proti intervenci vojsk Varšavské smlouvy do Československa)

22.8. - podpisová akce občanů proti intervenci (napočítáno 10 425 podpisů)

- jednohodinová generální stávka v rokycanských podnicích

23.8. - opakovaná jednohodinová stávka na podporu čs. delegace při jednáních v Moskvě

24.8. - velitel sovětských intervenčních jednotek se dožadoval vstupu do městské radnice

29.8. - dohoda MěNV Rokycany s velitelem sovětských intervenčních jednotek o udržení klidu a pořádku ve městě

2.9. - slavnostní otevření adaptované budovy ZDŠ Za radnicí

8.9. - v Rokycanech proběhla tzv. Dubčekova směna (nástup do práce v neděli)

11.9. - prezident ČSSR arm. gen. Ludvík Svoboda navštívil podruhé Rokycany

25.10. - oslava vzniku Československa v rokycanské sokolovně

29.10. - intervenční armáda se stáhla z Rokycan

6.11. - na náměstí Rudé armády znovu instalována obnovená socha Rudoarmejce

8.11. - k tomuto dni poukázali místní občané na Fond republiky 346 477 Kčs a 121 g zlata

18.11. - začátek dvoudenní stávky studentů rokycanského gymnázia proti obnovení cenzury

13.12. - zasazen Strom republiky a na výstavbu vesničky SOS vybráno 4 190 Kčs

- založen taneční soubor ODPM Rokycany, který (včetně svých následovníků) svými vystoupeními proslavil Rokycany v následujících letech v rámci republiky i mimo ni

1969

1.1. - Vnější úprava města přetvořena na Technické služby města Rokycan

únor - vydáno Programového prohlášení MěV KSČ, MěV NF a MěNV v Rokycanech k budoucímu rozvoji Rokycan

léto - katastrofální nedostatek vody v některých částech města, zásobování v cisternách (zahájena I. etapa plzeňského vodovodu od Ejpovic)

září - rozšíření mateřské školy v Parku pionýrů

22.9. - Rokycany navštívil předseda Ústřední rady odborů Karel Poláček

6.10. - Komunální služby města Rokycan přejmenovány na Služby Rokycany

7.10. - zástupci Střední skupiny vojsk předána pamětní plaketa města Rokycan

26.10. - světící biskup pražský ThDr. Kajetán Matoušek navštívil Rokycany a posvětil nový zvon

15.12. - na zasedání pléna MěNV požádalo 13 poslanců o uvolnění z funkce (MěNV doplněn kooptací)

1970

7.6. oslavy 860. výročí první zmínky o Rokycanech (slavnostní zasedání MěNV v Sokolovně, velká estráda na náměstí)

23.8. v Rokycanech proběhla tzv. Matestráda

7.9. - nabytí platnosti statut Domovní správy

9.9. - Rokycany navštívil velvyslanec Vietnamské demokratické republiky Nguyen-Hu-huu-Ngo

30.9. - návštěva tajemníka komsomolu Sverdlovské oblasti v Rokycanech byla první návštěvou v celé sérii mnoha dalších akcí družby mezi Rokycany a uralským městem Bogdanovič

1971

15.5. - Rokycany navštívil velvyslanec Rumunské republiky

1.6. - 371 občanů Rokycanska se vydalo z Rokycan Vlakem družby po stopách osvobozovací mise I. čs. arm. sboru na Slovensku

26.11. - první den voleb do všech stupňů zastupitelských orgánů

1972

18.2. - Rokycany navštívil člen ÚV KSČ a člen předsednictva Federálního shromáždění Vilém Nový

18.5. - okresní konference národních výborů

1.7. - zahájeno zkušební zásobování Rokycan vodou z kyšického vodojemu

1.9. - v okresní nemocnici zahájilo službu ARO (anesteziologicko-resuscitačního oddělení)

1.11. - vstoupila v platnost inovovaná Vyhláška o udržování čistoty a řádného vzhledu města Rokycany

- vydána vyhláška o poplatcích ze psů

- dokončeno sídliště Na Pátku (209 bytových jednotek)

1973

1.1. - služba rychlé lékařské pomoci rozšířena na dny pracovního volna

2.3. - městské tělovýchovné slavnosti

4.4. - v Sokolovně uskutečněna celostátní koordinační porada předsedů CZO KSČ podniků a závodů Generálního ředitelství Kovohutě (Kovohutě G. Klimenta n. p. - největší podnik v Rokycanech)

16.4 - Plénium MěNV Rokycany schválilo Statut MěNV Rokycany (tím okamžikem vstoupil v platnost)

duben - archeologický výzkum na náměstí J. Fučíka

17.5. okresní tělovýchovné slavnosti (za účasti sportovců z družebních okresů Trnava a Břeclav, oslava 70 let kopané v Rokycanech)

14.7. - odjezd tzv. Vlaku družby s rokycanskými občany do Sovětského svazu

29.9. - v Sokolovně vystoupil Vojenský umělecký soubor z Bratislavy (zahájeny Dny přátelství ČSSR a SSSR).

1974

1.5. - MěNV Rokycany vydal zákaz plýtvání vodou (jako dodatek k vyhlášce o udržování čistoty a řádného vzhledu města Rokycan z roku 1965)

31.10. - odhalen základní kámen ke stavbě nové budovy OV KSČ v Rokycanech (za účasti vedoucího hospodářského oddělení ÚV KSČ Václava Marka)

22.11. - dokončena I. etapa výstavby Zimního stadiónu Rokycany (ledová plocha).

1975

25.2. - okresní konference národních výborů (za účasti tajemnice ÚV Národní fronty Marie Hruškové)

1.5. - Rokycany navštívila Dr. Anna Petrovna Sercovová (s Rudou armádou došla v roce 1945 do Rokycan)

září - dokončen vodojem na Čilině

21.10. - Rokycany navštívil generální tajemník ÚV KSČ a prezident ČSSR JUDr. Gustáv Husák

listopad - zahájena výstavba domu pečovatelské služby (Domu-penzionu)

- na komíny slévárny Škoda byly instalovány lapače popílků
- dokončena sadová úprava bývalého starého hřbitova
- v Rokycanech otevřena pedagogicko-psychologická poradna.

1976

16.3. - první den návštěvy člena předsednictva ÚV KSČ a předsedy Ústřední rady odborů Karla Hoffmana

9.4. - slavnostně otevřena nová expozice okresního muzea (za účasti člena ÚV KSČ a poslance Federálního shromáždění Viléma Nového)

30.5. - okresní mírová slavnost (obnovení konání)

1.7. - ustavena organizace Tělovýchovná a rekreační zařízení města Rokycan

10.8. - do Rokycan dorazil v rámci své cyklistické cesty ze Sofie 19 státy Evropy bývalý bulharský cyklistický závodník Jordan Constantin Dragněv

18.8. - Rokycany navštívil politický rada Velvyslanectví Kubánské republiky Armando Hermandes

22.10. - první den voleb do zastupitelských orgánů všech stupňů

23.11. - usnesením rady MěNV Rokycany zřízen sbor pro občanské záležitosti

prosinec - dokončena rekonstrukce objektu č. p. 117/2 – domovní správy (kdysi kostel sv.Petra a Pavla)

1977

1.1. - integrace čtyř komunálních podniků do okresního podniku služeb

4.5. - odjezd 360 občanů z Rokycanska Vlakem družby do Sovětského svazu

5.5. - do památníku Rudoarmejce uložena prst' půdy ze Sokolova a Volgogradu

květen - Rokycany navštívil 1. tajemník Oblastního výboru KSSS ve Sverdlovsku Boris Nikolajevič Jelcin

2.-3.7. - okresní mírová slavnost na náměstí

5.9. - vstoupil v platnost Jednací řád MěNV v Rokycanech

14.9. - nad Rokycany zaznamenán přelet bolidu

17.9. - do užívání odevzdána mateřská škola a jesle U Václava

říjen - Rokycany navštívili dva sovětsí konzulové (odstupující N. I. Semjonov, nastupující P. S. Kolov)

- do provozu dána nová mateřská škola u Kovohutí

17.11. - do užívání odevzdán Dům penzion

9.12. - v rámci IV. kulturních slavností okresu a MČSP vystoupily v Rokycanech dva umělecké soubory ze Sovětského svazu (Litevský státní soubor písní a tanců, Ješek z Baškirské ASSR)

prosinec - v Rokycanech účinkoval taneční a pěvecký soubor Střední skupiny vojsk.

1978

únor - počátek výstavby nového sídliště Na Železné (plán 496 bytových jednotek)

- v Rokycanech zřízena manželská a předmanželská poradna

20.2. - uskutečněna beseda s 10 účastníky sjezdu závodních rad v roce 1948

3.5. - rodák z Rokycan Čestmíru Řandovi propůjčen titul zasloužilý umělec

27.-28.5. - letní mírová slavnost na rokycanském náměstí (s vystoupením uralského souboru Skoromoška)

1.7. - založení Těrezy (Tělovýchovných zařízení města Rokycan)

17.-20.7. - natáčení Čs. televize v LŠU, ODPM a ZDŠ v Rokycanech

23.7. - na Střelnici vystoupili herci pražských divadel s pásmem Čechovových povídek

1.12. - v Rokycanech účinkoval soubor písní a tanců sovětské posádky z Milovic

- rekonstruována sokolovna v Borku
- počátek výstavby tělocvičny v Jiráskově ulici.

1979

4.1. - Rokycany navštívil ekonomický rada Velvyslanectví Kubánské republiky René Cordoso Trian

6.5. - slavnostně otevřen dům politické výchovy (a síň tradic OV KSČ)

24.8. - Rokycany navštívil ministr zemědělství ČSSR Miroslav Petřík

22.9. - zemřel rokycanský rodák prof. Karel Cejp, DrSc.

30.10. - Rada MěNV Rokycany vyjádřila souhlas s integrací několika okolních obcí

- na Jižním předměstí zahájena výstavba nového sídliště (plán 720 bytových jednotek)

- Rokycany získaly 1. místo v soutěži Západočeský kraj - pevná hráz socialismu

1980

1.1. - k Rokycanům připojeny obce Kamenný Újezd, Litohlavy a Svojkovice

8.5. - slavnostně odhalen památníček rokycanským valcářům

7.6. - okresní spartakiáda

6.11. - před budovou ZDŠ Jižní předměstí slavnostně odhalen památníček 12 rudoarmejců z Rokycanska, kteří sloužili a bojovali v řadách Rudé armády (1919-1921)

1981

1.11. - sčítání lidu, domů a bytů (v Rokycanech 15 035 obyvatel)

5.6. - první den voleb do zastupitelských orgánů všech stupňů

1982

21.1. - houslový koncert zasloužilého umělce Václava Hudečka

23.3. - Rokycany navštívil velvyslanec Kubánské republiky Sidroc Ramos

1.5. - tradiční prvomájový průvod městem netradičně doplněn sněžením

červen - dokončena výstavba válcovny slitin niklu v n. p. Kovohutě Rokycany

léto - zahájena výstavba víceúčelové ubytovny (posléze hotelu)

Bílý lev

1.-5.9. - Rokycany dějištěm mistrovství ČSSR v terčové lukostřelbě

4.11. - celookresní manifestace k 65. výročí VŘSR

- Stavoprojekt Plzeň vypracoval územní projekt zóny Rokycany-střed.

1983

16.4. - první den návštěvy člena ÚV KSČ a ministra národní obrany Martina Dzúra

23.6. - Rokycany navštívili delegáti Světového shromáždění za mír a život v Praze

28.6. - vstoupil v platnost Jednací řád Pléna a Rady MěNV v Rokycanech a Jednací řád komisí MěNV v Rokycanech

30.9. - v platnost vstoupil Tržní řád MěNV Rokycany

25.10. - mírová manifestace v Rokycanech

1.11. - v platnost vstoupil Organizační řád Inspekce veřejného pořádku MěNV Rokycany

29.11. - zprovozněno nově vybudované autobusové nádraží

13.12. - v platnost vstoupil Organizační řád MěNV v Rokycanech

- oslava 100 let trvání osobní dopravy na železniční trati Rokycany – Nezvěstice.

1984

10.4. - ukončen provoz hostince Černý kůň

8.5. - v Rokycanech slavnostně otevřen Sdružený klub pracujících ROH (dále jen SKP)

- ODK Rokycany ukončil svou činnost, Střelnice byla pro kulturní účely uzavřena

23.-24.6. - v Rokycanech uskutečněno mistrovství ČSSR rádiem řízených modelů větroňů

28.6. - v platnost vstoupil Jednací řád komisí MěNV Rokycany

11.12. - Plénium MěNV Rokycany schválilo ustavení rady ředitelů jako poradního orgánu předsedy MěNV Rokycany (sbor 12 ředitelů největších podniků a závodů v Rokycanech a okolí)

- 29.12. - Rada MěNV Rokycany schválila Spisový řád MěNV Rokycany
- výstavba sídliště u bývalého Děkanského rybníčku.

1985

- 7.1. - vstoupila v platnost Směrnice pro ostrahu budovy MěstNV v Rokycanech
14.2. - okresní konference občanských výborů
26.2. - manifestace pracujících k 37. výročí Února 1948
5.5. - slavnostní zasedání zástupců stranických, státních a samosprávných orgánů v SKP Rokycany
25.5. - okresní spartakiáda
28.5. - MěNV Rokycany navštívila delegace Střední skupiny vojsk
23.11. - 320 občanů odjelo z Rokycan, aby se zúčastnili Letadla přátelství do Sovětského svazu (na trase Praha - Moskva - Volgograd)
- počátek elektrifikace železniční stanice Rokycany a generální opravy staniční budovy.

1986

- 19.2. - slavnostní shromáždění příslušníků Lidových milicí z okresu Rokycany v SKP
jaro - městu Rokycany udělen Vládou ČSR čestný titul "Vzorné město VII. pětiletky"
6.5. - slavnostní zasedání zástupců okresních a městských státních, stranických a společenských orgánů (za účasti delegace z Bogdanoviče)
květen - Rokycany neoficiálně navštívil velvyslanec USA W. H. Luers a na náměstí promluvil k přítomným občanům
21.5. - Rokycany projel 39. ročník Závodu míru (před budovou okresního soudu byl cíl rychlostní prémie cyklistické etapy do Mladé Boleslavi)
1.9. - zahájen provoz v zrekonstruované školní jídelně na Jižním předměstí (pro 200 strávníků)
19.-21.9. - za účasti předních čs. odborníků v oborech astronomie a optiky byl v budově rokycanského gymnázia uskutečněn celostátní

seminář konstruktérů astronomických přístrojů (Čs. televize zde točila pro Televizní klub mladých)

22.9. - první den návštěvy zástupců družebního města Greiz z NDR v Rokycanech pod vedením zástupce starosty Helmuta Beilera

3.10. - Rokycany navštívila delegace Oblastního výboru KSSS ze Sverdlovska vedená poslancem Nejvyššího sovětu RSFSR a 1. tajemníkem Oblastního výboru KSSS ve Sverdlovsku Jurijem Petrovem

15.10. - první den voleb do zastupitelských orgánů

říjen - MěNV Rokycany uzavřel s okresní pobočkou České státní spořitelny smlouvu o poskytnutí 7 mil. Kčs na výstavbu plaveckého stadionu

listop. - oslava 35 let trvání značky Favorit za účasti družební delegace z NDR

2.12. - okresní mírové shromáždění za účasti předsedy Čs. mírového výboru akademika Bedřicha Švestky

- nedostatek vody v Rokycanech, počátek budování nového vodovodu ze Strašic

- okresní nemocnice vybavena sonografem Ultramark 4

1987

24.2. - slavnostní zasedání zástupců okresních a městských státních, stranických a společenských orgánů na počest 39. výročí Února 1948

26.2. - slavnostní shromáždění příslušníků Lidových milicí okresu Rokycany za účasti delegací Bojových družin dělnické třídy NDR a Lidové policie Greiz

jaro - dokončen vodovod v Litohlavech

30.4. - okresu Rokycany propůjčen Řád práce

13.5. - mítinkem přátelství zahájeny v SKP Rokycany Dny přátelství se SSSR (za účasti sovětských umělců, zástupců střední skupiny vojsk a delegace z Bogdanoviče)

5.6. - zahájen provoz na elektrifikované železniční trati Plzeň - Beroun

1.7. - sloučením okresního podniku služeb (OPS) a okresního průmyslového podniku (OPP) vznikl Okresní podnik místního hospodářství Rokycany (OPMH)

1.9. - na interním oddělení okresní nemocnice zahájila provoz tzv. jednotka intenzivní péče (JIP)

9.10. - slavnostní shromáždění v SKP Rokycany na počest třicetiletého trvání rokycanské okresní nemocnice

prosinec - do provozu uveden hotel Zimní stadión Rokycany

31.12. - dokončena plná automatizace ÚTO Rokycany.

1988

13.4. - Rokycany navštívila delegace aktivistů Společnosti sovětsko-československého přátelství z Bogdanoviče (druhá návštěva se uskutečnila 8. 5.)

18.4. - v rámci 85 let organizované kopané v Rokycanech sehráno utkání mezi TJ Škoda Rokycany a XI. ročníkem čs. internacionálů

duben - oslavy 150 let ochotnického divadla v Rokycanech

květen - v rámci květnových oslav navštívili Rokycany tajemník Ústřední rady odborů František Brabenec a sověští váleční veteráni Max Privier a Jusif Cchovrebašvilli.

17.5. - 73 občanů z okresu Rokycany odletělo Letadlem přátelství do Moskvy a Leningradu

15.7. - v platnost vstoupila Vyhláška MěNV Rokycany o shromažďování, odvozu a odstraňování domovního odpadu na území MěNV Rokycany

31.8. - 43 občanů z okresu Rokycany se zúčastnilo dalšího Letadla přátelství do SSSR

19.10. - Rokycany navštívila delegace z Greizu vedená jeho starostou Gerhardem Hänsgenem

31.10. - Rokycany navštívila delegace francouzského města Hautmont vedená jeho starostou Jean-Claude Wasterlainem

4.11. - na závěr návštěvy delegace Hautmontu podepsána mezi ním a Rokycany družební dohoda

27.12. - Rada MěNV Rokycany novelizovala Spisový řád MěNV Rokycany

1989

23.2. - na slavnostním zasedání ke 41. výročí Února 1948 a 60. výročí V. sjezdu KSČ v Rokycanech vyjádřeno úsilí potlačit aktivity protisocialistických sil

únor - dokončena generální oprava č. p. 123/I pro muzejní účely
- Rokycany navštívili první náměstek ministra zahraničních věcí Rumunské socialistické republiky Constantin Oancca a velvyslanec této republiky Ion Patsajan

9.6. - v Rokycanech zahájeno okresní setkání pionýrů; téhož dne zahájeny poslední tzv. Kulturní slavnosti okresu Rokycany

28.8. - Rokycany navštívila poslední oficiální delegace z Bogdanoviče

6.10. - v SKP Rokycany uskutečněna oslava 60 let trvání místního závodu Hamiro

27.11. - vznik KC OF v Kovohutích (J. Hájek) a OPMH (J. Šnajdr), poté spontánní demonstrace občanů vedených těmito centry na rokycanském náměstí, jednání jeho mluvčích se zástupci MěNV a OV KSČ, ustavení KC OF Rokycany

29.11. - při výkonu své funkce zemřel předseda MěNV Rokycany Ing. Miroslav Poduška

30.11. - uskutečněno jednání mezi Koordinačním centrem Občanského fóra Rokycany a OV Národní fronty Rokycany, na němž mluvčí tohoto KC OF Karel Ferschmann vznesl tyto požadavky: 1) odstranit všechny poutače a hesla vyjadřující vedoucí úlohu KSČ, 2) na budovu městské radnice vrátit pamětní desku americké armádě, 3) provést kádrové změny v ONV a MěNV Rokycany a 4) zabránit vlivu ZO KSČ na národní výbory v okrese Rokycany

6.12. - setkání KC OF Rokycany se členy OF a stávkových výborů
- zasedání OV KSČ Rokycany uvolnilo z funkce vedoucího tajemníka RSDr. Radomíra Nenádla

9.12. - mimořádná okresní konference KSČ v Rokycanech

13.12. - demolice starého mostu přes Padrtův potok u lázní

18.12. - Rada MěNV Rokycany odmítla realizovat požadavek KC OF Rokycany na personální změny v orgánech MěNV před volbami do MěNV

- v Rokycanech uskutečněno Mistrovství ČSSR v terénní lukostřelbě

1990

1.1. - vstoupila v platnost nová vyhláška o poplatcích ze psů

- závod Marila Rokycany se stal akciovou společností

2.1. - okresní pobočka Státní banky československé v Rokycanech přeměněna na odbočku Komerční banky

- **KC OF Rokycany vznesla vůči MěNV Rokycany požadavek na odstranění sochy Rudoarmejce z rokycanského náměstí**

4.1. - z rokycanského náměstí odstraněn památník Rudoarmejce (stalo se tak silami Technických služeb města Rokycan poté, kdy Rada MěNV Rokycany schválila jeho odstranění pod dohledem zástupců KC OF Rokycany)

16.1. - na schůzi MěNV znovu projednán požadavek KC OF Rokycany na odstoupení členů KSČ z Rady MěNV Rokycany

14.2. - politické jednání mezi zástupci KC OF, čtyř politických stran a MěNV o rekonstrukci Rady a Pléna MěNV Rokycany

20.2. - Mimořádná rada MěNV Rokycany vzala na vědomí resignaci tří komunistů z rady

- Plénum MěNV Rokycany schválilo následující změny v názvech ulic a náměstí:

U saské brány (dříve park Pionýrů), Masarykovo nám. (dř. Rudé armády), Malé náměstí (dříve J. Fučíka), ulice Pod kostelem (dř. Lidových milicí)

21.2. - ustavující konference Čs. sociální demokracie v Rokycanech

22.3. - Rokycany navštívil předseda Vlády ČSR Dr. Petr Pithart

23.3. - politická dohoda u kulatého stolu o novém personálním složení MěNV Rokycany (počet poslanců za KSČ omezen na 13)

27.3. - Mimořádné plénum MěNV Rokycany znovu změnilo své složení a za předsedu MěNV zvolilo Václava Benedu

jaro - počátek trhů na rokycanském náměstí

1.4. - Rokycany navštívili zástupci německého města Pfinztal s cílem navázat přátelské vztahy s Rokycany

6.5. - za přítomnosti prezidenta ČSFR Václava Havla, předsedy Vlády ČSR Dr. Petra Pitharta, zástupce Velvyslanectví USA Theodora Russela a veteránů II. divize III. americké armády znovu slavnostně odhalena pamětní deska americké armádě na budově městské radnice

7.5. - Rokycany navštívila Velvyslankyně USA Shirley Templeová-Blacková

1.6. - rokycanská hvězdárna se stala samostatným kulturním zařízením

8.-9.6. - obnovené parlamentní volby v Rokycanech po 44 letech

30.7. - z iniciativy rokycanské rodačky Ingrid Chalone a senátorky USA Barbary Mikulské zavlála na počest Rokycan na budově Kapitolu ve Washingtonu vlajka USA

14.8. - Mimořádné plénium MěNV Rokycany schválilo osamostatnění obcí Kamenný Újezd a Svojkovice (k datu voleb do obecních zastupitelstev)

- totéž plénium schválilo novelu Organizačního řádu MěNV Rokycany, kterou byly v souladu se zákonem č. 100 ze 17.5.1990 zrušeny správní komise a místo nich byla zřízena komise pro projednávání přestupků

31.8. - zrušeno okresní kulturní středisko

- Sdružený klub pracujících přejmenován na Dům kultury

1.11. - závod Favorit se stal samostatným státním podnikem

11.11. - první oslava amerického Dne veteránů v Rokycanech (za účasti biskupa Františka Lobkowitze, vojenského atašé Velvyslanectví USA plk. Edwina Motyky, bývalých příslušníků čs. stíhacích perutí ve Velké Británii a delegace veteránů amerických válek pod vedením velitele evropského departementu Bruce A. Whiterse)

23.11. - první den voleb do městského zastupitelstva

24.11. - zánik MěNV Rokycany, osamostatnění Kamenného Újezda a Svojkovic.

Činnost obecní samosprávy za léta 1945-1990

MNV Rokycany v prvních dnech povstání českého lidu proti německé okupaci

Jeden z členů RNV, evangelický farář Jaromír Klimecký, podal o činnosti RNV (čili ilegálního MNV) toto svědectví: "Stůj co stůj jsme chtěli zabránit, aby z kraje nebyly odvezeny velké zásoby obilí, masa, sena a slámy. Tuto činnost organizoval Rudolf Hejrovský spolu s ředitelem Hospodářského družstva Janem Hosnedlem a ředitelem Hospodářské školy Zdeňkem Pucem. V dubnu začali chodit

mezi nás spojenečtí důstojníci američtí jako spojky blížící se armády. Byli přijati mnou a Karlem Zachardou. (...) V den povstání 5. května byli jsme však dokonale připraveni, okres měl k dispozici 700 brančů, na 600 členů milice a 27 důstojníků".

O prvotních krocích MNV k zajištění zásobování obyvatelstva je v V. dílu rokycanské kroniky uvedeno toto:

"V Rokycanech se na tuto důležitou věc pamatovalo již před měsícem (tedy v dubnu - pozn. J.F.), kdy se sice nemohlo ještě vystoupiti veřejně, ale přes to se prostřednictvím vlivných členů N. V. a ve srozumění se správami družstevních podniků a s majiteli velkoobchodů pracovalo již v tomto směru velmi úspěšně. Především se jednalo o to, aby Němci od nás nevyvezli uskladněné zboží, jako se stalo kupř. na Slovensku ... Proto bylo zboží z velkých skladů v městě rozveženo na jiná nenápadná místa. Kromě toho bylo zachráněno poměrně značné množství potravin, určených již k vyvezení z města." Tomu odpovídala i výzva starosty Rudolfa Hejrovského ze 3.5.1945: "Žádám veškeré dělnictvo i škodováky, aby se ihned nejdéle do 1/2 4 hod. odp. dostavilo před nádraží. Mám smluveno s velitelstvím zdejší německé posádky, že se vyloží z naložených vagónů dříví, nebude se nijak odvážeti a prázdné vagóny se odtáhnou z nádraží. Je v zájmu nejen občanů bydlících v blízkosti nádraží, ale i celého města, aby se tato práce co nejrychleji provedla, aby tak nebylo vážné příčiny k bombardování nádraží a přilehlých k němu částí města. Žádám důtklivě, abyste mému přání ihned vyhověli. Upozorňuji veškeré obyvatelstvo našich milých Rokycan, aby zachovalo klid a pořádek a nedopouštělo se nijakých nepředložených a době neuvážených činů. Chceme přejíti do nových poměrů s čistým svědomím a záleží mi na tom velice, aby v našem městě byl i nadále klid a pořádek."

Před vystoupením z ilegality (4.5.1945) vydal MNV (RNV) v Rokycanech toto prohlášení: "Občané! V těchto historických hodinách obracíme se k Vám s výzvou, která má zabrániti jakýmkoliv výstřelkům v našem městě. Naší první starostí je zachování klidu. Za bezpečnost města ručí vrchní strážmistr Grayner, který je pro tuto službu zmocněn z české strany. Jakékoliv rabování a krádeže budou co nejpřísněji potrestány, v každém závažném případě ihned smrtí zastřelením. Správa města se stará o zajištění zásobování obyvatelstva pro příští měsíce. Obyvatelstvo má možnost viděti přesunování

zásob potravin na různá místa. Uvidíte-li jakýkoliv případ krádeže nebo zašantročování potravin, ihned jej hlase na četnické stanici. Pro výstrahu jmenujeme politováníhodnou událost v Klabavě, kde bylo zajišťováno značné množství masa (u firmy K. Šůla) a kde osm občanů dalo se strhnouti chamtivostí a kradli z otevřených povozů ve velikém množství masové konzervy. Počinání těchto občanů, kteří se neštíteli snížiti se ke sprostým krádežím, když se jednalo o zajištění zásobování obyvatelstva, bude náležitě vyšetřeno a podle velikosti zločinu potrestáno. Při odvážení zásob a provádění jiných neodkladných prací je potřebí pomoci občanů. Vybízíme Vás, abyste na každou výzvu starosty města nastoupili na určená stanoviště. Pracujeme pro Vás a pro Vaše rodiny a žádáme Vás, abyste s námi spolupracovali. Výslovně upozorňujeme, že pro nadcházející veliké události je všechno dopodrobna připraveno. Nedejte se zneklidňovat poplašnými zprávami a důvěřujte nám, že pracujeme pro blaho svého města a své vlasti." Podepsáni: Rud. Hejrovský v. r., starosta města; Ludvík Grayner v. r., vrch. strážmistr četnictva; za občanstvo Rud. Bulín v.

r., správce skladu
Z.K.D., Jaromír Klimec-
ký, čes. bratrský farář;
Václav Svoboda, dělník.

Předsedové MNV a MěNV Rokycany v letech 1945-1990

Poznámka: Chronologický přehled předsedů MNV a MěNV Rokycany v letech 1945-1990 je doplněn jejich stranickou příslušností (pokud byla z pramenů známa) a délkou skutečného funkčního období.

1. Rudolf Hejrovský,
NS, 5.5.1945 -

21.5.1945, předtím starosta od r. 1939

2. Zdeněk Blud'ovský, KSČ, 23.5.1945 - 26.5.1946 (*na fotografii*)

3. Antonín Midas, NS, 26.5.1946 - 23.12.1947

4. Ing. František Kulháněk KSČ, 20.4. 1948 - 3.9.1948

5. Václav Fuchs, KSČ, 3.9.1948 - 4.10.1949

6. Jaroslav Pěnkava, KSČ, 6.10.1949 - 25.5.1954

7. Karel Rosa, KSČ, 25.5.1954 - 11.2.1958

8. Václav Titl, KSČ, 31.2.1958 - 1.3.1969

9. František Hlad, KSČ, 1.3.1969 - 31.12.1971

10. Karel Hirsch, KSČ, 1.1.1972 - 23.10.1976

11. František Tuček, KSČ, 23.10.1976 - 6.6.1981

12. Ing. Miroslav Poduška, KSČ, 6.6.1981 - 29.11.1989

13. Václav Beneda, N, za OF, 27.3.1990 - 24.11.1990

Počet, rozsah, funkční období a personální obsazení volených orgánů MNV a MěNV Rokycany v letech 1945-1990

Poznámky: Přehled je chronologicky členěn podle jednotlivých funkčních období. V závorkách uvedena stranická, popř. jiná volební příslušnost (**N** - nestraník nebo nezávislý kandidát, **ČČK** - Čs. červený kříž, **ČSHJ** - Čs. hasičská jednota, **ČSL** - Čs. strana lidová, **ČSM** - Čs. svaz mládeže, **ČSS** - Čs. strana socialistická, **ČSZ** - Čs. svaz žen, **KSČ** - Komunistická strana Československa, **NS** - Čs. strana národně socialistická, **OF** - Občanské fórum, **SBS** - Svaz bojovníků za svobodu, **SČSP** - Svaz čs.-sovětského přátelství, **SD** - Čs. strana sociálně demokratická, **SOPV** - Svaz osvobozených politických vězňů, **SZ** - Strana zemědělská, **TJ** - tělocvičná jednota), popř. volební obvod, z něhož zvolený poslanec vzešel nebo který zastupoval, v radě funkce, kterou člen rady zastával a časové údaje změn v nástupu či odchodu z funkce. U jmen bez závorek nejsou výše uvedené údaje spolehlivě zjištěny.

Zakládací jádro ilegálního MNV v Rokycanech (leden 1945) - 3 členové: Rud. Hejrovský, Jaroslav Lobovský, Jaromír Klimecký.

Plénium ilegálního MNV v dubnu 1945 - 21 členů:

Rudolf Bulín, Vilém Bureš, Jaroslav Dressler, Ludvík Grayner, Rudolf Hejrovský (starosta Rokycan a předseda MNV), MUDr. Ka-

mil Jager, Rudolf Kadláček, Jaromír Klimecký, Bedřich Kočí, Jaroslav Lobovský, Václav Mrva, František Mudra, František Poncar, Otakar Pospíšil, František Smolík, Václav Soukup, Václav Svoboda, Matěj Straka, Josef Šterner, Eduard Thiele, Karel Zacharda.

5.5.1945 - 21.5.1945 - 27 členů

Předseda: Rudolf Hejrovský (resignace 21.5.1945)

Plénium: Jaroslav Adamec, Josef Beznekr, Rudolf Bulín, Vilém Bureš, MUDr. Zdeněk Čáp, por. Jaroslav Dresler, Ludvík Grayner, Rudolf Hejrovský, JUDr. Jaromír Huňáček, MgDr. Jan Chrž, MUDr. Kamil Jágr, Rudolf Kadláček, Jindřich Kalivoda, Zdeněk Kašpar, Jaromír Klimecký (ČSL, místopředseda), Jaroslav Lobovský (SD), Václav Mrva (SD), František Mudra, František Poncar (NS), Otakar Pospíšil (NS, redaktor týdeníku V nový život, který začal vycházet v Rokycanech 9.5.1945), František Somolík, Václav Soukup (KSČ), Matěj Straka, Václav Svoboda (KSČ), Josef Sterner, Eduard Thiele (KSČ), Karel Zacharda (NS).

23.5.1945 - 27.5.1945 - 30 členů pléna, 5 čl. rady

Rada: Zdeněk Blud'ovský (kooptován, předseda, KSČ), Rudolf Hejrovský (I. místopředseda, NS), Jaromír Klimecký (II. místopředseda, ČSL?), Rudolf Bulín (III. místopředseda), Jindřich Kalivoda (IV. místopředseda, NS), Josef Tyrpekl (V. místopředseda, KSČ).

Plénium: Jaroslav Adamec, Josef Beznekr, Zdeněk Blud'ovský, Rudolf Bulín, Vilém Bureš, Václav Bystrický, MUDr. Zdeněk Čáp, por. Jar. Dresler, Ludvík Grayner, Rudolf Hejrovský, JUDr. Jaromír Huňáček, MgDr. Jan Chrž, MUDr. Kamil Jágr, Rudolf Kadláček, Jindřich Kalivoda, Jaromír Klimecký (ČSL), pplk. Bedřich Kočí (kooptován), Jaroslav Lobovský (SD), Václav Mrva (SD), František Mudra, František Poncar, Otakar Pospíšil, František Somolík, Václav Soukup, Matěj Straka, Václav Svoboda, Josef Sterner, Eduard Thiele, Josef Tyrpekl, Karel Zacharda.

27.5.1945 - 27.8.1945

Rada (I. verze - složení podle údajů ze zápisů MNV): Zdeněk Blud'ovský (předseda, KSČ), Václav Bystřický (KSČ), Rudolf Bulín, Vilém Bureš (NS), Rudolf Hejrovský (NS), Jindřich Kalivoda (NS),

Jaroslav Lobovský (SD), František Poncar, Václav Svoboda (KSČ), Eduard Thiele KSČ), Josef Tyrpekl (KSČ), do 1.6.1945 ještě Jaromír Klimecký a Josef Sterner.

Rada (II. verze - složení podle městské kroniky): Zdeněk Blud'ovský (předseda, KSČ), Jindřich Kalivoda (místopředseda, NS), Václav Pour (místopředseda, SD), Josef Basák (SD), Emil Brynda (SD), Vilém Bureš (NS), Václav Bystřický (KSČ), Antonín Jodas (NS), Adolf Mansfeld (ČSL), Josef Procházka (KSČ), Jan Tajovský (KSČ, po jeho resignaci Václav Tytl st. SOPV), Václav Tytl ml.

27.5.1945 - 27.8.1945

Rada (I. verze - složení podle údajů ze zápisů MNV): Zdeněk Blud'ovský (předseda, KSČ), Václav Bystřický (KSČ), Rudolf Bulín, Vilém Bureš (NS), Rudolf Hejrovský (NS), Jindřich Kalivoda (NS), Jaroslav Lobovský (SD), František Poncar, Václav Svoboda (KSČ), Eduard Thiele KSČ), Josef Tyrpekl (KSČ), do 1.6.1945 ještě Jaromír Klimecký a Josef Sterner.

Rada (II. verze - složení podle městské kroniky): Zdeněk Blud'ovský (předseda, KSČ), Jindřich Kalivoda (místopředseda, NS), Václav Pour (místopředseda, SD), Josef Basák (SD), Emil Brynda (SD), Vilém Bureš (NS), Václav Bystřický (KSČ), Antonín Jodas (NS), Adolf Mansfeld (ČSL), Josef Procházka (KSČ), Jan Tajovský (KSČ, po jeho resignaci Václav Tytl st. SOPV), Václav Tytl ml.

Plénium (podle městské kroniky): Václav Aubrecht (KSČ), Josef Basák (SD), Zdeněk Blud'ovský (KSČ), Karel Brabenec, Emil Brynda (SD), Vilém Bureš (NS), Václav Bystrický (KSČ), Rudolf Hejrovský (NS), František Hofman (KSČ), Jaroslav Holub (KSČ), Josef Honzík, Emanuel Hříbal, Antonín Jodas (NS), Jindřich Kalivoda (NS), Božena Koppová, Adolf Mansfeld (ČSL), Václav Mrva (SD), Jaroslav Nový, Václav Pour (SD), Josef Procházka (KSČ), Václav Protiva, Jan Ryšavý, Karel Šulc (SD), Jan Tajovský (KSČ), Josef Tyrpekl (KSČ), Václav Tytl st. (SOPV), Václav Tytl ml., Alois Valenta, Karel Zacharda (NS), Rudolf Žák (NS).

31.8.1945 - 26.8.1946 - 36 členů pléna, 12 čl. rady

Rada: Zdeněk Blud'ovský (předseda, KSČ), Václav Pour (I. náměstek, SD), Jindřich Kalivoda (II. náměstek, NS), Josef Basák

(SD), Emil Brynda (SD), Vilém Bureš (NS), Václav Bystrický (KSČ), Antonín Jodas (NS), Adolf Mansfeld (ČSL), Josef Procházka (KSČ), Jan Tajovský (KSČ), Václav Tytl (SOPV).

Plénium: Václav Aubrecht (KSČ), Josef Basák (SD), Zdeněk Blud'ovský (KSČ), Karel Brabenec (SD), Emil Brynda (SD), Vilém Bureš (NS), Václav Bystrický (KSČ), Rudolf Hejrovský (NS), František Hofman (SOPV, KSČ), Jaroslav Holub (SOPV, KSČ), Josef Honzík (NS), Emanuel Hříbal (NS), Antonín Jodas (NS), Jindřich Kalivoda (NS), Božena Koppová (SOPV, N), Karel Kotyza (KSČ), Jaroslav Lobovský (SD), Vladislav Malík (ČSL), Adolf Mansfeld (ČSL), Václav Mrva (SD), Jaroslav Nový (SOPV), Josef Pergl (ČSL), Václav Pour (SD), Josef Procházka (KSČ), Václav Protiva, Jan Ryšavý (SD), Josef Schwarz (ČSL), Antonín Skala (SD), Karel Šulc (SD), Jan Tajovský (KSČ), Jaroslav Tetřev (NS), Josef Tyrpekl (KSČ), Václav Tytl st. (SOPV, KSČ), Alois Valenta (KSČ), Karel Zacharda (NS), Rudolf Žák (SOPV, NS).

30.8.1946 - 20.4.1948 - 38 členů pléna, 11 čl. rady

Rada: Antonín Jodas (NS, předseda), Antonín Spour (I. náměstek, KSČ, do 4.12.1947, od 23.12.1947 Ing. Jiří Kulhánek, KSČ), Zdeněk Blud'ovský (KSČ), Vilém Bureš (NS), Jindřich Kalivoda (NS), Ing. Jiří Kulhánek (KSČ), Jaroslav Lobovský (SD), Adolf Mansfeld (ČSL), Josef Nový (NS), Václav Petráček (KSČ), Josef Procházka (KSČ).

Plénium: Václav Aubrecht (KSČ), Bohumil Barborka (NS), Josef Basák (SD), Jaroslav Bastl (SD), Alexander Bauer (KSČ), Zdeněk Blud'ovský (KSČ), Vilém Bureš (NS), Marie Cvaková (NS), Celestýna Černá (KSČ), Josef Folta (ČSL), František Hájek (NS), Rudolf Hejrovský (NS), František Hofman (KSČ), Jaroslav Holub (KSČ), Jindřich Jager (KSČ), Antonín Jarolím (SD), Antonín Jodas (NS), Jindřich Kalivoda (NS), Ing. Jiří Kulhánek (KSČ), Jaroslav Lobovský (SD), Vladislav Malík (ČSL), Adolf Mansfeld (ČSL), Ing.C. František Němec (KSČ), Josef Nový (NS), Josef Pergl (ČSL), Václav Petráček (KSČ), Václav Pour (SD), Josef Procházka (KSČ), Josef Schwarz (ČSL), Vladimír Simandl (KSČ), Antonín Skala (SD), Antonín Spour (KSČ, do 4.12.1947, místo něho od 23.12.1947 Václav Tycar, KSČ), Karel Šulc (SD), Jaroslav Tetřev (NS), Miloslava Ungrová (KSČ), Karel Zacharda (NS), Rudolf Žák (NS), František

Ženíšek (ČSL). Za odstoupilé členy později Čestmír Kolský a Aloisie Antošová.

20.4.1948 - 19.6.1950 - 35 pozvaných 20.4.1948, postupně až 42 členů pléna

Rada: Ing. Jiří Kulhánek (předseda do 3.9.1948, KSČ, od 8.9.1948 do 4.10.1949 předseda a člen rady Václav Fuchs, od 6.10.1949 předseda Jaroslav Pěnkava), Václav Fuchs (I. náměstek do 8.9.1949), Václav Aubrecht (KSČ), Josef Basák (1.6.1948), Rudolf Bulín (účast jen 17.9.1948), Vilém Bureš (ČSS), Václav Bystřický (KSČ, do 25.2.1949), Jaroslav Nový (1.6.1948), Josef Nový (ČSS, do 17.6.1949), Václav Petráček (KSČ), Josef Procházka (KSČ), František Ženíšek, Zdeněk Bludovský (od 8.9.1949 do 17.6.1949), Antonín Staněk (jen 25.2.1949), Josef Müller (od 17.6.1949 do 18.12.1949), Antonín Jarolím (od 23.9.1949), MUDr. Antonín Vávra (od 29.9.1949), František Poncar (od 6.10.1949, od 18.12. 1949 bezpečnostní referent).

Plénium (bez opakovaného výčtu členů rady, kteří se měnili shora bez ohledu na zbývajících členy pléna): Jaroslav Balvín, Alexander Bauer (KSČ), Celestýna Černá (KSČ, do 31.3.1949, poté Marie Havlová, KSČ), Václav Červenka (1.6.1948), Josef Foltá (ČSL), Rudolf Hejrovský (ČSS), František Hofman (KSČ), Jaroslav Holub (KSČ), Jindřich Jager (KSČ), Antonín Jarolím (SD), Růžena Jonáková, Božena Koppová, Helena Kubátová, Václav Pour (SD), Karel Průša, Matěj Ráž, Antonín Skala (SD), Jan Struška, Václav Šik, Jaroslav Tetřev (ČSS), Václav Tycar (KSČ), Miloslava Ungrová (KSČ), Rudolf Žák (ČSS), Karel Titl (od 25.2.1949).

Vzhledem k častým personálním změnám nová rekapitulace složení MNV na konci jeho funkčního období (k 26.4.1950):

Rada (k 26.4.1950): Jaroslav Pěnkava (předseda), Václav Aubrecht, Josef Basák, Vilém Bureš, Al. Holman, Antonín Jarolím, Ing. Jiří Kulhánek, Václav Petráček, František Poncar, MUDr. Antonín Vávra, František Ženíšek.

Plénium (k 26.4.1950): Václav Aubrecht, Jaroslav Balvín, Josef Basák, Vilém Bureš, Rudolf Hejrovský, František Hofman, Al. Holman, Jaroslav Holub, Jindřich Jager, Antonín Jarolím, Božena Koppová, Helena Kubátová, Ing. Jiří Kulhánek, Jaroslav Pěnkava, Vác-

lav Petráček, František Poncar, Matěj Ráž, Josef Schwarz, Antonín Skala, Václav Šik, Jaroslav Tetřev, Karel Titl, MUDr. Antonín Vávra, Rudolf Žák, František Ženíšek.

19.6.1950 - 16.5.1954 - 35 členů pléna

Rada: Jaroslav Pěnkava (předseda MNV, od 14.9.1952 jmenován velitelem civilní obrany ve městě), Václav Aubrecht (I. náměstek a referent pro výživu), Vilém Bureš (II. náměstek a zemědělský referent), Josef Charvát (finanční referent do 19.1.1951. poté technický referent), Emanuel Vlasák (bezpečnostní referent), František Bittengl (školský a osvětový referent), Václav Petráček (hospodářský referent), Ing. Jiří Kulhánek (plánovací referent), Bohumil Máša (technický referent, odstoupil 16.1.1951, místo něho od 19.1.1951 František Tomášek jako finanční referent, později vyživovací referent, odstoupil 10.11.1952), Milada Sedláčková (zdravotní referent), František Petrovič (referent práce a sociální péče).

Plénium: Václav Aubrecht (KSČ), Alexandr Bauer (KSČ, ČSHJ), František Bittengl (KSČ), Jaroslav Bláha (KSČ, SČSP), Vilém Bureš (ČSS), František Havránek (ČSS), Alois Holman (KSČ), Jaroslav Holub (KSČ), Marie Hurtová (ČSL), Josef Charvát (N), Jindřich Jäger (KSČ), Antonín Jarolím (KSČ), Božena Koppová (N, ČSŽ), Karel Kotyza (KSČ), Karel Kraft ml. (N), Ing. Jiří Kulhánek (KSČ), Bohumil Máša (KSČ), Václav Němec (N), František Nový ml. (N), Jaroslav Nový (KSČ, SBS), Jaroslav Pěnkava (KSČ), Václav Petráček (KSČ), František Petrovič (KSČ), Milada Sedláčková (ČSŽ), Anežka Slabá (KSČ), Bohumil Svoboda (N, ČSM), Jaroslav Šmíd (KSČ), Antonie Štrachová (KSČ), František Tomášek (KSČ), Milada Urbánková (KSČ, ČSŽ), MUDr. Antonín Vávra (KSČ, ČČK), Jitka Vavrochová (N, ČSM), Emanuel Vlasák (KSČ), Rudolf Žák (KSČ, TJ Sokol), František Ženíšek (KSČ).

16.5.1954 - 19.5.1957 - 63 poslanců

Rada: Karel Rosa (předseda), Jaroslav Pěnkava (I. náměstek), František Poncar (tajemník), Josef Basl, Václav Čechura, Marie Stádlерová, Milada Urbánková (neúplné údaje).

Plénium: Václav Aubrecht (KSČ), Josef Basl (ČSS), Alexander Bauer (KSČ), JUDr. Hynek Biederman (N), František Bittengl

(KSČ), Růžena Bradová (KSČ), Václav Čechura (?), František Dohnálek (KSČ), Jaroslav Forejt (KSČ), Karel Freiberg (KSČ), Růžena Friedrichová (N), Jan Havle (KSČ), Josef Holeček (KSČ), Josef Charvát (N, resignoval, místo něho za obvod č. 23 zvolen František Ženíšek), Karel Kleinhampl (ČSS), Josef Klimeš (N), PhMr. Miloslav Kofroň (N), Jaroslav Komorous (N), Jindřich Koželoužek (KSČ), Miloslav Kuška (KSČ), Václav Kýček (KSČ), Štěpánka Lerachová (ČSS), František Lukeš (KSČ), Marie Martínková (KSČ), Emil Matoušek (KSČ), Miroslav Matuška (KSČ), František Michl (N), Václav Nejdí (N), František Nový (N), Jaroslav Nový (KSČ), Jaroslav Pěnkava (KSČ), Růžena Petáková (ČSL), František Plachta (KSČ, do 2.9.1955, přestěhoval se), Václav Pohan (N), Anežka Pokorná (KSČ), Karla Poláčková (KSČ), František Poncar (KSČ), Cyrila Radimská (KSČ), Karel Rosa (KSČ), Václav Sak (KSČ), Anežka Slabá (KSČ), Jarmila Smržová (N), Marie Stádlarová (N), Vilma Šafarčíková (N), Josef Šiman (N), Františka Škorcová (KSČ), Jaroslav Šrail (KSČ), Karel Štěpán (ČSS), Vlasta Štorkánová (N), Eduard Thiele (KSČ), Václav Titl (KSČ), Jindřich Typekl (KSČ), Alois Uhlík (KSČ), Milada Urbánková (KSČ), Ladislav Vaindl (N, resignoval 22.10.1954, místo něho zvolen Václav Tytl), Václav Valenta (KSČ), Jan Vaněk (KSČ), Marie Vaňková (KSČ), Štěpánka Veverková (KSČ), Josef Zach (KSČ), Ladislav Zamrzla (KSČ), Vojtěch Zdvořák (KSČ), Rudolf Žák (KSČ).

19.5.1957 - 12.6.1960 - 68 poslanců, 13 čl. rady

Rada: Karel Rosa (předseda MNV), Josef Bláha (náměstek), František Poncar (tajemník), Vlasta Štorkánová, Milada Urbánková, Václav Kaas, Marie Stadlerová, Václav Čechura, Josef Basl, Václav Aubrecht, Anna Mojžíšová, Jan Mucek, Miloslav Halama.

Plénium: Václav Aubrecht, Josef Bláha, Josef Basl, Marie Beraňová, JUDr. Hynek Biederman, Růžena Bradová, Rudolf Burda, Bohdan Cvrk, Josef Čepelák, Václav Čechura, Josef Drábek, Růžena Fridrichová, Miloslav Halama, Jan Havle, Bohumil Huml, Anna Hůrková, Anna Jeníčková, Růžena Jonáková, Václav Kaas, Karel Kleinhampl, Josef Klimeš, Vlastimil Kolman, Miloslav Kolouš, Jaroslav Komorous, Ludvík Koštejn, Jindřich Koželoužek, MUDr. Miloš Králíček, Václav Kýček, Antonín Lípa, František Lukeš, Marie Martínková, Jiří Melichar, František Michl, Anna Mojžíšová, Ing.

Zdeněk Mrnka, Jan Mucek, Josef Mucek, Václav Nejd, František Nový, Josef Nový, Milan Pileček, Karla Poláčková, Václav Pohan, František Poncar, Karel Rosa, Jan Rossa, Jiří Řepa, Marie Stadlerová, Josef Šampalík, Ferdinand Šebesta, Josef Šimáně, Františka Škorcová, Jaroslav Šmíd, Jaroslav Šrail, Karel Štěpán, Vlasta Štorkánová, Vlasta Šůchová, František Tuček, Václav Titl, Václav Tytl, Alois Uhlík, Milada Urbánková, Václav Valenta, Marie Vaňková, Štěpánka Veverková, Zdeněk Vohlídka, Vojtěch Zdvořák, František Ženíšek.

12.6.1960 - 14.6.1964 - 66 poslanců (z toho členů KSČ 52, ČSS 4 a 10 nestraníků), 13 čl. rady

Rada: Václav Titl (předseda), Josef Bláha (náměstek), František Poncar (tajemník), členové: Josef Basl, Bohdan Cvrk, Ludvík Koštein, Josef Preisler, Marie Štádlarová, Vlasta Štorkánová, Zdeněk Štrach, Josef Šulc, Milada Urbánková, Jaromír Zavoral. (Uvolnění funkcionáři: předseda, náměstek a tajemník).

Plénium: Josef Basl, Marie Beranová, Dr. Hynek Biederman, Josef Bláha, Rudolf Burda, Bohdan Cvrk, Václav Čechura, Dana Černíková, Andrej Giňa, Jan Havle, Zdeněk Heinisch, Bohumil Huml, Anna Hůrková, Anna Jeníčková, Růžena Kilingerová, Josef Klimeš, Vlastimil Kolman, Jaroslav Komorous, Ludvík Koštein, Jindřich Koželoužek, Karel Krs, Milada Lehká, Anna Mojžíšová, Jiří Melichar, František Michl, Josef Mucek, MUDr. Miloš Králíček, Jaroslav Kubalík, Jiří Loukota, Jaroslav Nový, Josef Nový, Vlastimil Nový, Karel Papáček, Josef Pěnkava, Václav Pernegr, Karla Poláčková, František Poncar, Josef Preisler, Otakar Průša, Cyrila Radimská, Jiří Řepa, Jan Schweiner, Anna Slavíková, Václav Soukup, Marie Štádlarová, Kateřina Šůvová, Ferdinand Šebesta, Františka Škorcová, Karel Štěpán, Vlasta Štorkánová, Zdeněk Štrach, Vlasta Šůchová, Josef Šulc, Vlastimil Švejda, Jan Tesař, František Tichý, Václav Titl, Alois Uhlík, Milada Urbánková, Jaroslav Valenta, Václav Valenta, Jan Vondra, Anna Záhorová, Jaromír Zavoral, František Žampa, František Ženíšek.

14.6.1964 - 27.11.1971 - 66 poslanců, 13 členů rady

Rada: Václav Titl (předseda), František Hlad (náměstek), Vladimír Prášek (tajemník), Josef Basl, Miloš Dvořák, Jindřich Fremuth, Alois Fuks (od 21.2.1966 Josef Hirmer), Ladislav Hofman (od 21.2.1966 František Pácl), Ludvík Koštejn, Josef Preisler, Václav Rajšner, Marie Stádlarová, Milada Urbánková.

Plénium: Helena Adamová (KSČ), Josef Basl (ČSS), JUDr. Hynek Biederman (KSČ), Josef Bláha (KSČ), Rudolf Burda (ČSS), Jiří Císař (KSČ), František Dočkal (KSČ), Ladislav Drchal (N), Václav Drchal (KSČ), Miloš Dvořák (N), Rostislav Feigrl (KSČ), Alois Fuks (KSČ, od doplň. voleb Ludomír Svoboda), Alois Hájek (KSČ), Josef Hirmer (KSČ), František Hlad (KSČ), Jan Havle (KSČ), Zdeněk Heinisch (KSČ), Vratislav Hlinovský (N), Ladislav Hofman (KSČ), Jindřich Fremuth (KSČ), Františka Hyndráková (KSČ), Antonín Charvát (N-Borek), Běla Jágrová (N), Jiřina Kaloušová (KSČ), Růžena Kilingerová (KSČ), Rudolf Kočí (N), Jaroslav Komorous (N), Ludvík Koštejn (KSČ), Ing. Jiří Melichar (KSČ), Josef Mucek (KSČ), Josef Nový (ČSS), Ing. Vlast. Novák (KSČ), Vlastimil Nový (N), Ing. Josef Ott (KSČ), František Pácl (KSČ, Borek), Josef Pěnkava (KSČ, Borek), Ing. Miroslav Poduška (KSČ), František Poncar (KSČ), Vladimír Prášek (KSČ), Josef Preisler (KSČ), Cyrila Radimská (KSČ), Václav Rajšner (N), Ing. Lad. Romaniak (KSČ), Jarmila Severová (KSČ), Guslav Schwarz (N), Jan Schweiner (KSČ), Václav Silovský (N), Jarmila Smržová (N), Marie Stádlarová (N), Jan Sýkora (KSČ), Josef Sysel (N), Ferdinand Šebesta (KSČ), Milada Šedivcová (NVlasta Štorkánová (KSČ), Jaroslav Štván (KSČ), Vlasta Šůchová (KSČ), Zdeněk Tábořík (KSČ), Josef Titl (KSČ), Václav Titl (KSČ), Milada Urbánková (KSČ), Štěpánka Veverková (KSČ), Stanislav Vítek (KSČ), Bohumila Vodičková (N), Jan Vondra (KSČ, Borek), Anna Záhorová (KSČ).

27.11.1971 - 23.10.1976 - 60 poslanců, 11 členů rady

Rada: Karel Hirsch (předseda), Jaromír Zavoral (místopředseda), Emilie Urbanová (tajemnice), Květa Bartošová, Josef Basl, Marie Kontravaczková, Václav Mašek, František Milfait, Jan Schweiner, Martin Šolek, Václav Titl.

Plénium: Jiří Aubrecht (resignoval 9.9.1974), Květa Bartošová (N), Josef Basl (ČSS), Jan Bozděch, Ing. František Brož, Antonie Budilová, Milan Čada, Rostislav Feigerle, Zdeněk Felt, Marie Filipová, Pavel Fišer, Jindřich Fremuth, Jiří Fryč, Irena Godlová, Marie Hájková, Klotilda Holubová, Karel Hirsch (KSČ), Mirko Hrala, Jaroslav Hubka, Antonín Charvát, Magda Jedličková, Ing. Miloslav Karel, Vojtěch Kepka, Rudolf Kočí, Jaroslav Komorous, Marie Kontravaczková (ČSL), Jana Korandová, Lubomír Košař, Jaromír Kratochvíl, Pavel Lehký, Václav Mašek (N), František Milfait (KSČ), Stanislav Neubauer, Věra Nová, Bohuslav Opp, Josef Pangratz, Vladimír Pavlovič, Anna Pelikánová, Jaromír Pěnkava, Josef Pěnkava, Václav Petrželka, Ing. Miloslav Poduška, Vladimír Savkov, Jan Schweiner (KSČ), Adolf Slabý, Ludomír Svoboda, Ferdinand Šebesť, Martin Šolek (KSČ), Zdeněk Španinger, Zdeněk Tábořík, Helena Tenglerová, Lubomír Tichý, Václav Titl (KSČ), Vladimír Tytl, Emilie Urbanová (KSČ), Jaroslav Vaník, Olga Veverková, František Vlček, Jaromír Zavoral (KSČ).

23.10.1976 - 6.6.1981 - 66 poslanců, od 26.2.1980 91 poslanců

Rada: František Tuček (předseda), Jaromír Zavoral (místopředseda), Emilie Urbanová (tajemnice), Květa Bartošová, Václav Mašek, František Milfait, Zdeněk Petrásek, Jan Schweiner, Martin Šolek, Ing. Milan Vlach, Bohumil Zacharda.

Plénium: Květa Bartošová, Květuše Bartůšková, Václav Beneda, Jan Bozděch, Božena Brandtnerová, Vladimír Brynda, Václav Černý, Zdeňka Čížková, Milan Drnec, Pavel Fišer, Irena Floriánová, Jindřich Fremuth, Jiří Fryč, Stanislava Gálová, Miloslav Hejsek, Mirko Hrala, Zdeňka Hrdínková, Jaroslav Hubka, Petr Husa, František Jirka, Zdeněk Kantořík, Ing. Miloslav Karel, Vojtěch Kepka, Rudolf Kočí, Jaroslav Komorous, Jana Korandová, Lubomír Košař, Jiří Král, Jan Krátký, Jaromír Kratochvíl, Růžena Kratochvílová, Václav Mašek, Jiří Matuška, František Milfait, Marie Milnaříková, Vilém Mrázek, Bohuslav Opp, Zdeňka Pastorčáková, Libuše Pechová, Jaromír Pěnkava, Josef Pěnkava, Zdeněk Petrásek, Ing. Miroslav Poduška, Václav Sedláček, Jan Schweiner, Marta Skaličková, Zora Sládková, Ludmila Solčanská, Jaroslava Stonavská, František Stašek,

Bohumil Sýkora, František Šlichta, Martin Šolek, Zdeněk Tábořík, Václav Titl, František Tuček, František Urbánek, Emilie Urbanová, Karel Vacka, Olga Veverková, František Vícha, Ing. Milan Vlach, František Vlček, Bohumil Zacharda, Jaromír Zavoral.

26.2.1980 - 6.6.1981

V tomto období byl MěNV Rokycany rozšířen o dalších 15 členů kooptovaných z rozpuštěných MNV Kamenný Újezd, Litohlavy a Svojkovice.

6.6.1981 - 16.10.1986 - 80 poslanců, 14 členů rady (vč. dvou místopředsedů)

Rada: Ing. Miroslav Poduška (předseda), Vladimír Zavoral (místopředseda), Jindřich Fremuth (tajemník), Květa Bartošová (N), František Fuchs (KSČ), Vladislav Malík (ČSL), František Milfait (KSČ), Bohuslav Opp (KSČ), Jaroslav Rollinger (KSČ), Martin Šolek (KSČ), Václav Špachman (KSČ), František Vícha (KSČ), Ing. Milan Vlach (KSČ), Jan Bozděch (od 8.6.1982, místopředseda).

Plénium: Květa Bartošová, Květuše Bartůšková, Marie Bistřická, Jan Bozděch, Vladimír Brynda, Jitka Bůchová, Karel Cepek, Anna Čechová, Zdeňka Čížková, Václav Černý, Aleš Česal, Milan Drnec, František Dušek, Jan Dvořák, Václav Fencel, Pavel Fišer, Jindřich Fremuth, František Fuchs, Stanislava Gálová, Miroslav Harnoch, Ing. Jaroslav Hasman, Miloslav Hejsek, Zdeňka Hrdinková, Milena Hrubcová, Jaroslav Hubka, Petr Husa, Bedřich Jindra, Václav Jindřich, František Jirka, Ing. Miloslav Karel, Jaroslav Klimeš, Helena Kloudová, Rudolf Kočí, Marie Kontravaczková, Jana Korandová, Ing. Miroslav Kostlivý, Lubomír Košař, Václav Koucký, Josef Kozler, Věra Krátká, Jaromír Kratochvíl, Růžena Kratochvílová, Marta Křenová, Jindřich Macuch, Vladislav Malík, Václav Mašek, Jiří Matuška, František Milfait, Marie Milnaříková, Stanislav Moravec, Vilém Mrázek, Bohuslav Opp, Zdeňka Pastorčáková, Jaromír Pěnkava, Josef Pěnkava, Ing. Miroslav Poduška, Jaroslav Rollinger, Rudolf Rottenborn, Marta Skaličková, Miloš Skolka, Jana Sovadinová, František Stašek, Jaroslava Stonavská, Bohumil Sýkora, Zdeněk Šafařík, Ing. František Šmolík, Martin Šolek, Václav Špachman, Zdeněk Švarcmaier, Květoslava Tvrdoňová, František Urbánek, Ka-

rel Vacka, Jiří Vágner, Jiří Vaník, Olga Veverková, František Vícha, Jana Vlčková, Ing. Milan Vlach, Jaromír Zavoral, Marie Zavřelová.

16.10.1986 - 20.2.1990 - 89 poslanců (z toho čl. KSČ 57, ČSL 2, ČSS 1 a N 29), 15 čl. rady

Rada: Ing. Miroslav Poduška (předseda, zemřel 29.11.1989, od 27.3.1990 Václav Beneda), Aleš Česal (místopředseda, od 27.3.1990 Jiří Truneček), Václav Kočí (místopředseda, pověřen řízením MěNV po úmrtí předsedy do 27.3.1990), Jindřich Fremuth (tajemník, od 23.3.1990 Hana Nosková), Miloslav Bartoš, Josef Brož, Jaroslava Čechová, František Fuchs, Zdeňka Pastorčáková, Miloslav Pech, Vladimír Rokos, Marta Skaličková, Jindřich Veselý, František Vícha, Jaromír Zavoral. Později Jiří Tesař, za zemř. předsedu František Dostál.

Plénium: Miloslav Bartoš, Květuše Bartůšková, Ervín Bauer, Marie Bistřická, Josef Brabec, Josef Brož, Vladimír Brynda, Helena Čadová, Anna Čechová, Jaroslava Čechová, Milan Čermák, Václav Černý, Aleš Česal, Zdeňka Čížková, František Dostál, František Dušek, Jan Dvořák, Václav Fencel, Hana Fenclová, Pavel Flemr, František Foltýn, Jindřich Fremuth, František Fryč, František Fuchs, Stanislava Gálová, Ing. Jaroslav Hasman, Miloslav Hejsek, Václav Holota, Zdeňka Hrdinková, Jaroslav Hubka, Miroslav Chýnovský, Eva Chválová, František Jirka, Jana Kakešová, Rudolf Kočí, Václav Kočí, Ing. Jaroslava Končalová, Jana Korandová, Ing. Miroslav Kostlivý, Lubomír Košar, Václav Košar, Jiří Kraft, Růžena Kratochvílová, Marta Křenová, Alena Kučerová, Jindřich Macuch, Mária Máchová, Václav Majer, Václav Maleček, Vladislav Malík, Zdeněk Mareš, Marie Milnaříková, Věra Mulačová, Zdeňka Pastorčáková, Jaromír Pěnkava, Anna Pavelková, Miloslav Pech, Vlasta Petříčková, Roman Plecitý, Ing. Miroslav Poduška, Daniela Reichlová, Vladimír Rokos, Jiří Roubík, Ivana Rumlová, Lubomír Řeboun, Dana Sekelová, Marta Skaličková, Miloš Skolka, Jana Sovadinová, František Stašek, Jaroslava Stonavská, Bohumil Sýkora, Zdeněk Šafařík, Ing. Jan Šimánko, Jana Šlehobrová, JUDr. Pavel Truxa, František Urbánek, Jiří Vágner, Čestmír Vaněk, Jiří Vaník, Václav Vaník, Jindřich Veselý, František Vícha, Josef Voříšek, Jaroslav Vrátný, Karel Wágner, Jaromír Zavoral, Marie Zavřelová, Ludmila Žourová (po její emigra-

ci do SRN a doplňovacích volbách v obvodu č. 30 Antonie Průšová).

20.2.1990 - 27.3.1990 - 90 poslanců (z toho za OF 13, SD 3, ČSS 3, ČSL 1, ost. KSČ nebo N 70)

Rada: Aleš Česal (místopředseda), Václav Kočí (místopředseda, pověřen řízením MěNV po úmrtí předsedy), Jindřich Fremuth (tajemník), Josef Brož, Miloslav Bartoš, Josef Brož, František Dostál, František Fuchs, Vladislav Malík, Zdeňka Pastorčáková, Kamil Procházka, Ing. Zuzana Pšeničková, Daniela Reichlová, MUDr. Petr Říha, Marta Skaličková, Jindřich Veselý, František Vícha, Jaromír Zavoral.

Plénium: Miloslav Bartoš, Jaroslav Bastl (OF), Ervín Bauer, Marie Bistřická, Josef Brabec, Josef Brož, Anna Čechová, Jaroslava Čechová, Václav Černý, Aleš Česal, Zdeňka Čížková, František Dostál, František Dušek, Ing. Jindřich Fencel (OF), Václav Fencel, Hana Fenclová, Pavel Flemr, Jindřich Fremuth, František Fuchs, Stanislava Gálová, Andrej Giňa (OF), Ing. Jaroslav Hasman, Miloslav Hejsek, Václav Holota, Zdeňka Hrdinková, Anna Humlová (ČSL), Miloslav Chaloupka (OF), Petr Chott (OF), Miroslav Chýnovský, Eva Chválová, Miroslav Jedlička (OF), František Jirka, Miroslav Kaňák (OF), Rudolf Kočí, Václav Kočí, Ing. Jaroslava Končalová, Ing. Miroslav Kostlivý, Lubomír Košař, Václav Košař, Ing. Vlastimil Kotva (OF), Jiří Kraft, Růžena Kratochvílová, Marta Křenová, Josef Kučera (OF), Alena Kučerová, Jindřich Macuch, Václav Majer, Václav Maleček, Vladislav Malík, Zdeněk Mareš, Ing. Pavel Medvěd (OF), Marie Milnaříková, Miroslav Neruda (OF), Věra Nová (ČSS), Zdeňka Pastorčáková, Anna Pavelková, Vlasta Petříčková, Roman Plecitý, Jaroslav Pokorný (SD), Kamil Procházka (SD), Ing. Zuzana Pšeničková (ČSS), Daniela Reichlová, Vladimír Rokos, Jiří Roubík, Radko Roula (OF), Ivana Rumlová, Lubomír Řeboun, MUDr. Petr Říha (OF), Dana Sekelová, Marta Skaličková, Miloš Skolka, Josef Stejskal (SD), Jaroslava Stonavská, Bohumil Sýkora, Zdeněk Šafařík, Jana Šlehobrová, JUDr. Pavel Truxa, František Urbánek, Jiří Vágner, Čestmír Vaněk, Jiří Vaník, Jindřich Veselý, František Vícha, Josef Voříšek, Jaroslav Vrátný, Karel Wágner, Jaromír Zavoral, Marie Zavřelová, Zdeněk Zeman (ČSS).

Vývoj podniků a komunálních organizací řízených MNV a MěNV Rokycany

Odbory dostávaly usnesením pléna či rady MNV (MěNV) na starost další zařízení - ať už příspěvková (bez vlastního rozpočtu) nebo rozpočtová (s vlastním rozpočtem). Podřízené organizace se dělily i podle jiných kritérií - na výrobní a nevýrobní povahy, spadající do sféry místního hospodaření či nikoliv, na organizace s vlastní právní subjektivitou (komunální podniky) či závislé na právní subjektivitě národního výboru (drobné provozovny). S postupem doby (jak rostly finanční, výrobní a legislativní možnosti) těchto organizací přibývalo. Např. v roce 1973 se předpokládalo, že ideální MěNV by mohl řídit či spravovat inspekci veřejného pořádku (vnitřní věci), stavební organizace, podniky komunálních služeb, organizace bytového hospodářství, městský dopravní podnik, mateřské školy, základní školy, školní jídelny, lidovou školu umění, městský dům pionýrů a mláde-

že, jiné školy a dětské útulky, kulturní dům, divadlo, kino, knihovnu, muzeum či galerii či klub důchodců.

Na počátku 70. let MěNV Rokycany řídil dvě hospodářské organizace (Domovní správu a Služby Rokycany) a jednu organizaci rozpočtovou (Technické služby města Rokycan). Dále byly z rozpočtu MěNV Rokycany financovány oblastní jesle, 3 mateřské školy, 4 základní devítileté školy (Za radnicí, v Parku pionýrů, v ulici Míru a na Jižním předměstí), 8 školních družin, 3 školní kuchyně a jídelny, 6 kuchyní v mateřských školách a jeslích, lidová škola umění a zvláštní škola s internátem.

Základem komunálního hospodaření MNV Rokycany se stal bývalý obecní majetek, po staletí rozmnožovaný královským městem Rokycany jakožto feudálním držitelem stejnojmenného panství a po roce 1848 (resp. 1850) dál redukovaný (odstraněním feudálních výsad) a vlastními silami obecního hospodaření (v letech 1850-1945) dál udržovaný, popř. rozšiřovaný. K největším obecním majetkům po roce 1945 patřily městské lesy (o které se staral městský lesní úřad vedený lesmistrem ing. Františkem Ševčíkem) a městské železárny. Lesy jako majetek ztratily Rokycany v roce 1949 zestátněním obecního majetku. Jejich správa jim však ještě zůstala do 1.1.1954, kdy byla převedena na n.p. Čs. státní lesy. Už mezi léty 1949-1954 došlo k převodu některých částí na armádu.

Než se tak stalo, staralo se o tyto lesy 13 hajných v těchto hájenstvích: Ždár-jih (250 ha), Ždár-východ (332 ha), Ždár-sever (341 ha), Kotel (359 ha), Cháchov-sever (325 ha), Cháchov-jih (271 ha), Čilina-sever (352 ha), Čilina-jih (310 ha), Litohlavy (219 ha), Příkosice (180 ha), Čížkov-Sedliště (230 ha), Sedliště-Doubrava (276 ha) a Voletín-Vůsednice-Doubrava (220 ha).

K 1.1.1951 spravoval MNV Rokycany celkem 3 769 ha lesů, a to v katastrech 24 obcí: v katastru Rokycan 145 ha, Pavlovska 610 ha, Borku 34 ha, Hrádku 104 ha, Nové Huti 75 ha, Hůrek 70 ha, Svojkovic 31 ha, Kamenného Újezda 359 ha, Rakové 128 ha, Mokrouš 987 ha, Tymákova 5 ha, Ejpovic 133 ha, Dyšiny 38 ha, Klabavy 3 ha, Litohlav 144 ha, Mirošova 0,2 ha, Nevida 30 ha, Příkosic 146 ha, Čížkova 208 ha, Chynína 2 ha, Přešína 166 ha, Sedliště 262 ha, Srb 13 ha a Zahradky 75 ha. Více než polovina těchto lesů (1 915 ha) byla městu vrácena v roce 1991 na základě zákona ČNR č. 172 z téhož roku o majetku obcí. Dne 24.8.1994 vyslovila vláda České

republiky souhlas s bezúplatným převodem dalších 1 462 ha do majetku Rokycan, čímž byla rozloha rokycanských lesů zvětšena na 3 380 ha. O navrácení zbývajících 370 ha (v Čilině a u Čížkova) se mělo dál jednat.

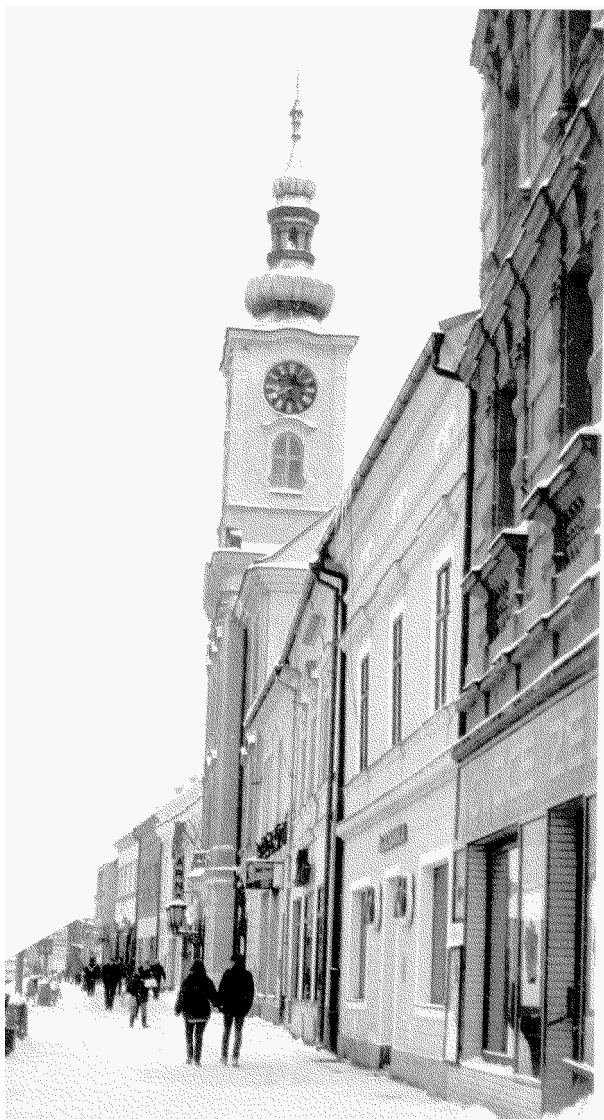
Pokud jde o městské železářny, už krátce po osvobození převládla myšlenka zbavit se jich, neboť za německé okupace přispěly k zadlužení města. Poválečné úsilí o obnovení výroby však pomohlo tyto obtíže překonat. Úspěšné poválečné snahy o povznesení městských železáren sice zbrzdily snahy o jejich odprodej či znárodnění (28.12.1947 byl sjednán kompromis spočívající v pronájmu městské slévárny plzeňské Škodovce), ale dlouhodobě jim nemohly odolát: dne 3.9.1948 byly městské železářny jako komunální podnik neprovozovaný ve vlastní režii podle vyhlášky ministra průmyslu č. 146 z 1.8.1948 znárodněny zestátněním a předány n.p. Škoda Plzeň.

Dalším podnikem, kterého se město v roce 1947 zbavilo, byly městské lázně (neboť ty vykazovaly rovněž schodek), a to prodejem Antonínu a Jarmile Wimmerovým, které paradoxně zhruba o deset let později (v souvislosti s rušením živností) znovu nutilo k odprodeji. Stejný osud stihl i městskou plynárnu, která v roce 1946 prodělávala natolik (v důsledku toho, že dodávala laciný plyn Kovohutím a nemohla ho jiným konzumentům prodávat za jiné, vyšší ceny), že o jejím postátnění 31.10.1946 nebylo sporu. Ve správě MNV naopak zůstal městský vodovod, vystavěný v letech 1916-1917 a 1921-1925, který sváděl do Rokycan vodu z pěti pramenů (Padrt', Velká louka, Pod Bučinou, Bor a Rožmitál) z Brdské vrchoviny přes dva vodojemy (pod Žďárem a za městem). Správu vodovodů převzalo v roce Okresní vodohospodářské sdružení a od roku 1977 Západočeské vodovody a kanalizace. Městská jatka byla plénem MNV konaným 26.4.1950 pronajata Hospodářskému družstvu v Rokycanech.

Přes všechny tyto změny zůstalo v roce 1949 na katastru Rokycan ještě dost majetku, o který bylo nutno se postarat. Tomu měly posloužit komunální podniky, jejichž vytváření umožnil zákon č. 199 z 21.7.1948 o komunálních podnicích. O jejich účelu bylo v par. 2 tohoto zákona uvedeno doslova:

"Komunální podniky mají rozšířit a prohloubit veřejné hospodářství v těch oborech, odvětvích a úsecích podnikatelské činnosti, které se pro svou povahu, menší rozsah nebo místně omezený význam lépe hodí k tomu, aby byly provozovány v rámci hospodaření svazků lidové správy, a organicky doplňují poslání národních výborů v hospodářském zřízení státu. Mají sloužit potřebám obyvatelstva dotčeného správního celku v souladu s hospodářskými zájmy celostátními a poskytovati příjem svazkům lidové správy".

Dne
31.3.1949 plénum MNV
Rokycany

schválilo vytvoření komunálního podniku Pohřební ústav a zahradnictví města Rokycan. Zřízen byl s platností od 1.4.1949. Za předmět

podnikání bylo podle zakládací listiny označeno "provádění a obstarávání pohřbů a všech výkonů s touto činností souvisejících" a "provozování zahradnictví, prodej květin, kytic a věnců, čerstvých i umělých květů, úprava a zakládání sadů, parků a zahrad". Vedoucími těchto dvou oborů činnosti byli jmenováni Václav Titl (pohřebnictví) a Miloš Břehovský (zahradnictví). Dne 17.6.1949 plénium MNV Rokycany zvolilo za správce celého podniku Františka Sochora. V roce 1950 byly do podniku zařazeny skleníky firmy B. Opp u koupaliště (zakoupeny za 160 000 Kčs). Podnik se tak dostal do výrazného schodku a proto byl ještě téhož roku likvidován převedením do nově utvořené Služby veřejnosti.

Dne 23.9.1949 plénium MNV Rokycany schválilo vytvoření dalšího komunálního podniku s názvem Stavební podniky města Rokycan. Za den jeho vzniku byl stanoven 1. říjen 1949. Zakládací listina označila za předmět podnikání "provádění staveb všeho druhu, všech jiných stavitelských prací a všech výkonů a dodávek s touto činností souvisejících, obstarávání všech plánů, projektů, rozpočtů a kalkulací pro všechny druhy stavebních prací, těžení písku, výrobu cihel a cihlářských výrobků a provozování pomocných živností a to: tesařství, truhlářství, dlaždičství, klempířství, pokrývačství, asfaltérství, výrobu xylolitových podlah, živnost elektrotechnickou, lakýrnictví, natěračství, malířství a výrobu cementového zboží." Základem jeho majetku se stal inventář a zařízení Technického a stavebního úřadu města Rokycan, pískovna v Letkově a kruhová cihelna města Rokycan včetně inventáře a zařízení. Prvním správcem stavebních podniků byl jmenován Václav Šik ml., po jeho resignaci následujícího roku se jeho nástupcem stal Jaroslav Bláha. Nedlouho poté (18.12.) byly do nich začleněny konfiskát František Pflieger, truhlárna Karel Kotyza a cementářství F. K. Hofman a rozhodnuto rozšířit jejich působnost i do dalších míst okresu a z dalších soukromých podniků tak vytvořit pobočky v Mirošově, ve Zbiroze a v Radnicích (stavitelství Václav Včala, Václav Šmolík Mirošov, Karel Hrabák Zbiroh a František Kreisinger Radnice). K 1.1.1950 měl tento podnik 107 zaměstnanců. V březnu a dubnu 1950 bylo do něho začleněno dalších osm drobných firem a v srpnu se zvýšil počet zaměstnanců na 227. Dne 1.10.1951 byl tento podnik převzat do správy ONV Rokycany (základ Okresního stavebního podniku Rokycany, dnes a. s. Stapo Rokycany).

Dne 26.4.1950 odhlasovalo plénum MNV vytvoření Sdruženého komunálního podniku (SKP) Služba veřejnosti. Ten zahájil svou činnost 1.7.1950 s 50 zaměstnanci. V rozsáhlém předmětu podnikání bylo vyjmenováno zřizování, nabývání a pachtování hotelových, restauračních, hostinských a jiných živnostenských podniků pro provozování hostinské a výčepnické živnosti a zřizování vyživovacích středisek pro pracující a provoz závodních jídelen, zlepšování bytových poměrů výstavbou a přestavbou nájemních objektů, nákup, směna, prodej a pronajímání nemovitostí, správa a údržba vlastních nemovitostí, provozování zahradnictví, pohřebnictví, sadařství a koupaliště a plánování, budování, správa a provozování rekreačních zařízení města a živností k tomu potřebných.

Plénum MNV Rokycany 7.7.1950 zvolilo představenstvo podniku ve složení Václav Petráček (předseda), Josef Tyrpekl, Karel Feiberg, náhradníci Jaroslav Šmíd a Marie Kotyzová. Správcem podniku byl jmenován Jaromír Franta, náměstký František Hegner (pro odbor hostinský a hotelový), Bohuslav Opp (pro odbor zahradnický), Václav Titl (pro odbor pohřební) a Karel Kotyza ml. (pro odbor truhlářský). Dne 15.4.1951 byl jmenován politickým vedoucím Služeb veřejnosti Jaroslav Bláha a stávající úseky byly přeorganizovány a rozšířeny na devět sektorů - m.j. na pohostinství, prádelny, bednářství, kadeřnictví a holičství, zahradnictví a květinářství, truhlářství, instalatérství a autodopravu. Součástí podniku se stala i správa bývalých obecních bytů města Rokycan. Růst podniku byl v počátku zabezpečen postupným přejímáním soukromých živností: kupř. 1.7.1950 byly do podniku začleněny hotely Černý kůň a Morava a Národní kavárna, k 5.1.1951 také holičské provozovny František Balej a František Krupička, v březnu Hejrovská, Fialová a Benešovský. V roce 1951 získala rokycanská Služba veřejnosti 1. místo v krajské soutěži komunálních podniků. Téhož roku dosáhl 56 provozoven a 148 zaměstnanců. Protože dalším rozšiřováním služeb dosáhl komunální podnik k 1.1.1952 už 25 sektorů, byly tyto soustředěny do tří skupin: výroba - místní služby - zemědělství. I v roce 1952 byl rokycanský komunální podnik vyhodnocen jako nejlepší v Plzeňském kraji (počet živností do něho začleněných dosáhl počtu 47). Není proto divu, že ho 5.8.1952 navštívil náměstek ministra vnitra Maďarské republiky László Kavari. K novým provozovnám patřila radioopravna, rychložehlárna oděvů a svatka. Dne 27.1.1953 byl

zemědělský úsek komunálního podniku rozdělen na čtyři sektory: rostlinnou výrobu, živočišnou výrobu, výkrmnu vepřů a drůbežárnu. Komunální podnik zemědělský tehdy hospodařil na 293 hektarech a choval 108 ks skotu, 253 prasat a 62 ovcí. Ředitelem celého komunálního podniku byl s platností od 1.6.1953 jmenován Václav Tytl.

Dne 1.7.1953 byla Služba veřejnosti přejmenována na Komunální služby města Rokycan. V podniku zůstala pouze řemesla a služby. Roztříštění na jednotlivé sekce bylo překonáno integrací a jednotným plánováním, řízením a hospodařením. Po zrušení Okresního průmyslového kombinátu Rokycany přešly do komunálních služeb tyto obory: nožířství, sklenářství, autoopravna a radioopravna. V roce 1958 byly jako nejlepší provozovny vyhodnoceny prádelna, čistírna, pohřební služba a květinářství. Téhož roku byla otevřena nová kadeřnická provozovna a nově byla zřízena provozovna inzertní a plakátovací služby, spojená s předprodejem vstupenek. V roce 1959 převzal podnik od Krajského kominického podniku kominický sektor pro celý okres. V téže roce byly při Komunálních službách města Rokycan zřízeny drobné provozovny - počáteční stav 20 soukromníků byl během roku rozšířen na 42. K 1.7.1959 byl do komunálních služeb začleněn poslední soukromý podnik ve městě - městské lázně Antonína Wimmra.

Pokud jde o soukromníky, měli v letech 1958-1959 vedle začlenění do komunálních služeb možnost začlenění do tehdy vznikajících drobných provozoven MNV. Rozdíl byl v tom, že se nestali zaměstnanci komunálních služeb, ale mohli dál při jiném svém občanském zaměstnání provádět svou původní živnost pod hlavičkou MNV - znamenalo to, že nebyli samostatným právnickým subjektem (odpovědnost za jejich činnost měl v tomto případě MNV), že jejich hospodaření podléhalo kontrole a účetnictví MNV a že své služby museli přednostně poskytovat MNV. Ve své činnosti podléhali buď přímo odboru místního hospodářství nebo zprostředkovaně komunálním službám.

V roce 1960 byly komunální služby rozšířeny o 11 služeb (např. košíkářství, mandl, ladění pian, kamnářství, krejčovství), naopak zrušeno kovářství a malířství. 1.7.1960 byl ve městě vytvořen Okresní průmyslový podnik (OPP), který převzal od MěNV kloboučnictví, entlování, dvě pánská krejčovství, 6 dámských krejčovství, nákladní autodopravu, košíkářství, mandl, ladění pian a zámečnictví. V roce

1961 v rámci zbylých komunálních služeb působilo 38 provozoven (zřejmě včetně tří sběrů a květinové síň). Nové bylo holičství a kadeřnictví na Pražském předměstí, zakázkové šití dámských oděvů v Palackého ulici a pletení svetrů, naopak byla zrušena autoopravna a radioopravna byla předána Okresnímu průmyslovému podniku. Z některých provozoven byla v roce 1962 vytvořena Vnější úprava města Rokycan. Dodací lhůty byly stanoveny na 14 dnů, ale začaly se množit stížnosti na kvalitu poskytovaných služeb. V letech 1963-1964 byly zřízeny nové sběry prádla a holičství a kadeřnictví U Václava. K roku 1964 disponoval podnik těmito službami: oděvní služba zahradnictví, čistírna, sklenářství, pohřební služba, opravy deštníků, galanterie, výroba cukrářské vaty, osobní autotaxi, foto-slужba, holičství-kadeřnictví, prádelna, zámečnictví, doprava a půjčovna automobilů, květinová síť, kominictví, kovoobrábění, koupaliště, mandl, půjčovna průmyslového zboží, inzerce a galanterie. V roce 1966 přibyla služba technického poradce pro stavbu topenišť a reportážní fotoslužba a z OPP byla převzata pneuopravna. Naopak do OPP byly vyčleněny provozovny elektroopravna, kovářství, obuvnictví a zámečnictví.

Přehled provozoven k 1.10.1969: zahradnictví Ježek, zahradnictví Na Příkopech, vazárna, květinová síň, inzerce, propagace, knihařství, pneuopravna, pohřební služba, prádelna, čistírna, mandl, sběrna prádla, sběrna pro rychločistírnu, sběrna Zbiroh, oděvní služba, koupaliště, restaurace na koupališti, čalounictví, zámečnictví, klempřnictví, sklenářství, technický poradce, fotoslužba, osobní doprava, nákladní doprava, projekce, lázně, kominictví, fekální vůz, deratizace, holičství Palackého ul., holičství a kadeřnictví Pražské předměstí, holičství a kadeřnictví U Václava, kadeřnictví u Moravy, pedikúra. V provozovně zámečnictví byla zavedena výroba kotlů a předtopenišť podle patentu J. Klemzy.

Dne 6.10.1969 byly Komunální služby města Rokycan přejmenovány na Služby Rokycany. Tento komunální podnik zanikl v Rokycanech svým začleněním do Okresního podniku služeb Rokycany (OPS), který vznikl 1.7.1960 odtržením z Kovopodniku kraje Plzeň. Zřizovací listinou ONV Rokycany z 11.6.1987 byl s platností od 1.7. téhož roku sloučením Okresního podniku služeb s Okresním průmyslovým podnikem Rokycany vytvořen Okresní podnik místního hospodářství (OPMH). Ke dni 1.4.1990 byl rovněž z rozhodnutí ONV

OPMH Rokycany zrušen, a to jeho rozdělením na šest nových státních podniků: 1. Duha, podnik služeb Rokycany, 2. Okresní průmyslový podnik Rokycany, 3. KOVO Břasy, 4. Služby, státní podnik Mýto, 5. Služby města Radnic a 6. Radiotelevizní podnik Rokycany. Činnost největšího z nich, státního podniku Duha se zaměřila na zajišťování služeb v Rokycanech, ovšem během roku bylo několik pracovišť privatizováno (v květnu písmomalířství a čalounictví, v červnu oprava kol, v červenci pohřební služba a v listopadu byl ukončen provoz taxislužby pro celkovou privatizaci tohoto oboru v Rokycanech).

Dne 1.4.1951 bylo schváleno vytvoření Komunálního podniku zemědělského. Byl pověřen hospodařením na bývalých obecních a nadačních pozemcích, do jeho rámce bylo začleněno i hospodářství zemědělské školy, které pěstovalo červenou řepu a zelí. Za vzor v odměňování jeho zaměstnanců byly vzaty státní statky. Pro žňové práce byla stanovena výpomoc členů MNV. Na jaře 1953 tento podnik obhospodařoval 292,6 ha zemědělské půdy a choval 108 ks skotu, 253 ks prasat a 62 ks ovcí. Pak byl zrušen a jako farma převeden pod státní statky. V roce 1960 hospodařil Státní statek Rokycany na 527 hektarech zemědělské půdy, soukromníkům patřilo celkem 434 ha. V prosinci téhož roku byl státní statek rozšířen o JZD Borek, které tímto zaniklo.

Další komunální podnik Vnější úprava města vznikl 1.1.1962 vyčleněním některých služeb z Komunálních služeb města Rokycan. Konkrétně se jednalo o čištění města, odvoz popele, městské zahradnictví a potahovou dopravu - tedy služby určené především k čištění a zkrášlování města. Ještě v roce 1964 bylo v tomto podniku zaměstnáno 20 osob - 3 úředníci, dva řidiči, 4 závozníci, 5 metařů a 7 zahradníků. Ti měli na starosti úklid 72 km místních komunikací, svoz 3601 popelnic a péči o 31,5 km veřejného osvětlení vybaveného 610 pouličními světly. Velký pracovní záběr si postupně vyžádal nárůst pracovních sil a zakoupení modernějších technických prostředků. Vnější úprava města provedla v 60. letech úpravu podchodu u nádraží, opravu chodníků po obou stranách Palackého ulice, před ONV a na náměstí J. Fučíka, instalaci moderního veřejného osvětlení s výbojkami atd.

Od 1.1.1969 změnila organizace název na Technické služby města Rokycan. Stalo se tak na základě usnesení rady MěNV z 5.6.1968

a usnesení vlády č. 343 o vymezení a integraci veřejných služeb. Základním posláním organizace se stalo uspokojovat potřeby Rokycan a jejích obyvatel v následujících oborech: údržba místních komunikací (105 km v roce 1988), chodníků, dopravních značek, autobusových zastávek a zastavovacích ploch, odvoz popele a odpadků (v roce 1969 ze 4 664 popelových nádob, v roce 1988 již ze 140 kontejnerů a 12 300 popelnic), odvoz fekálií, strojní a ruční čištění ulic, kropení ulic, zimní posypová služba (v roce 1988 na trase 42 km), výroba květin a zeleně pro sady a parky (na zahradě o rozloze 4900 m² a ve sklenících o ploše 588 m²), výsadba a údržba městské zeleně (v roce 1988 o rozsahu 11 ha), údržba veřejného osvětlení (v roce 1988 1402 světelných míst s 1416 svítidly a 1733 světelnými zdroji), veřejných hodin, hřbitova, veřejných záchodků, stavba tribun při slavnostních příležitostech, vlajková výzdoba památníků a další služby pro město. V roce 1973 měly technické služby 38 zaměstnanců. Na konci 80. let se plánovalo zavést nové formy organizace práce a zlepšit technickou úroveň stávajícího strojového parku (v roce 1988 6 popelářských automobilů pro svoz popelnic, dva pro svoz kontejnerů, dva další nákladní automobily, čtyři multikáry, dva silniční samosběry, dva kropící automobily, jeden fekální, jedno zemní rydlo, jeden nakladač, jeden buldozer, jedna výsuvná plošina, jeden chodníkový válec, jeden nosič kontejnerů, jeden kompresor, jeden osobní automobil, dva dodávkové automobily a osm sekaček).

Další organizací místního hospodářství byla Domovní správa Rokycany, která vznikla na základě zákona č. 106 z roku 1953 a pokynu KNV Plzeň z 1.6.1957. DS Rokycany dostala na starost péči o bytový fond ve správě MNV, a to až do roku 1975, kdy péči o byty převzala Obvodní (krátce na to Okresní) organizace bytového hospodářství (viz samostatný fond). Funkce domovní správy byla určena par. 14 vládní vyhlášky č. 236 z roku 1954 takto:

"Domovní správy všestranně pečují o udržování a zvelebování domovního majetku, který spravují, a dbají, aby nebyl zkracován a poškozován. S péčí řádného hospodáře provádějí plánovitě opravy budov a bytů, dbají o to, aby nájemníci šetrně zacházeli s bytovým majetkem, a zlepšují bytové poměry nájemníků."

Mezi organizace řízené MěNV Rokycany patřil v období let 1971-1987 také Veřejný požární sbor (VPS) MěNV Rokycany, který byl vytvořen po zrušení Okresního veřejného požárního útvaru

(OVPU) Rokycany jako reakce na nedostatečnou činnost místního dobrovolnického sboru. V roce 1972 se podařilo zajistit jeho nepřetržitý provoz. Zpočátku tvořilo tento smíšený útvar 6 požárníků z povolání a 23 dobrovolných; v roce 1980 měl 21 požárníků (z toho šest z povolání). V době od roku 1971 do roku 1985 zasahoval tento útvar celkem 693krát (u požárů i jiných technických zásahů). Bylo to možné i díky solidnímu technickému vybavení - k dispozici měl dvě cisterny (CAS 25 na podvozku Škoda 706 RTHP a CAS 24/2.4 na podvozku ZIL 131), dopravní vůz Avia A-31, automobilový žebřík AZ 30 na podvozku IFA, nákladní vůz Praga V3S a osobní automobil Volha s úpravou pro rychlou technickou pomoc. Útvar zanikl opětovým ustavením plně profesionálního okresního útvaru SPO.

Poslední organizací, kterou si MěNV ustavil dne 1.7.1976 byla tzv. Těreza, čili Tělovýchovná a rekreační zařízení města Rokycan (ve zkratce také TRZ). Její vznik si vyžádal samostatný a každodenní provoz zimního stadionu a koupaliště a byla určena výhradně k řízení a fungování všech tělovýchovných zařízení ve správě MěNV Rokycany (viz též samostatný fond). Dne 14.12.1982 byla převedena z odboru kultury, školství, zdravotnictví a sociálního zabezpečení na odbor místního hospodaření.

Služby v Rokycanech poskytované místními hospodářskými organizacemi (stav k roku 1980):

Okresní podnik služeb Rokycany: zahradnictví, vazárna, pneuopravna, čalounictví, sklenářství, nákladní doprava, taxi, propagace, květinová síň, holičství-kadeřnictví, pedikura, lázně, fotoslužba, deratizace, kominictví, pohřební služba, drobná údržba, kovotěs, písmomalřství, oděvní služba, prádelna, čistírna, mandl, sběrný.

Okresní průmyslový podnik: opravná plynospotřebičů, opravná elektrospotřebičů, truhlářství, kolářství, kovoslužba, brusírna skla, radiotelevizní služba, opravná obuvi, opravy punčoch, šití rukavic, brašnářství, upomínkové předměty.

Technické služby města Rokycan: čištění města, zahrada a hlídač, veřejné osvětlení, veřejné záchodky, hřbitov, odvoz popele, nákladní doprava.

MěNV: multikára, elektrikář, nákladní doprava, holič, kadeřnice, zedník, mandl, kovář-zámečnický, truhlář, instalatér-topenář, košíkář, vodoinstalatér.

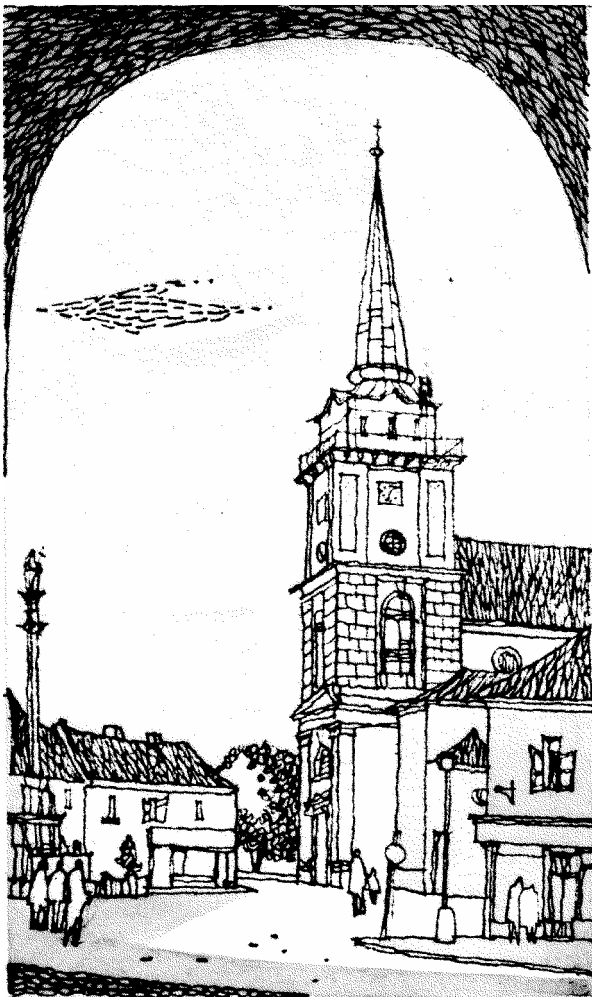
Výrobní družstva: zakázkové šití oděvů, oprava obuvi, oprava automobilů, fotoslužba, malířství a lakýrnictví.

Největší hospodářské organizace v Rokycanech

(stav k roku
1982)

Škoda-
slévárna, Ško-
da-strojírna,
Favorit, Kovo-
hutě G. Klimen-
ta, Západočeské
energetické
závody, Strojní
a traktorová
stanice, Zapa-
dočeské auto-
družstvo, Vý-
robní družstvo
Kámen, Zapa-
dočeské dřevař-
ské závody,
Marila (ZLK),
Západočeské
pivovary, Ha-
miro, ČSAD,
Staviva, Okres-
ní zemědělská
správa, Ústřed-
ní podnik ze-
mědělské tech-
niky, Západo-
české plynárny,
ČSD - Jihozá-
padní dráha,

Okresní správa spojů, Zemědělský nákupní a zásobovací závod, Státní statek Rokycany, Zemědělské stavební sdružení, Západočeské

vodovody a kanalizace, Západočeské pekárny a cukrárny, Západočeské státní lesy, Okresní veterinární zařízení, Geodézie, Uhelné sklady.

Zajímavým přechodem mezi socialistickou činností občanů pod firmou drobných provozoven MNV (viz Usnesení vlády ČSR č. 156 z 24.6.1970 o zásadách pro zřizování a činnost drobných provozoven národních výborů) a soukromokapitalistickou živností se stalo individuální "poskytování služeb občany na základě povolení národního výboru", a to podle nařízení Vlády ČSR č. 154 z roku 1982: podle tohoto nařízení totiž nešlo ani o zaměstnanecký poměr takového pracovníka u komunálních služeb (či jiného zařízení MěNV), ani o dobrovolnou a placenou službu mimo řádné zaměstnání v rámci drobných provozoven a účtovanou přes MěNV, ale o službu občanům, která mohla být poskytována občanům zcela individuálně a bez dalšího stálého pracovního poměru, ale podle přesně stanovených zásad (po podání žádosti a výpisu z rejstříku trestů, bez nutnosti vydávat zákazníkovi záruční list, s povinností odstraňovat zjištěné vady atd.). Obdobné podnikání pod kontrolou národních výborů představoval i soukromý smluvní odchov hospodářského zvířectva. Obě formy služeb a podnikání jsou na tomto místě připomenuty proto, že je lze nalézt jak v dochovaných písemnostech MěNV Rokycan, tak i obcí, připojených k Rokycanům v 80. letech.

Povolení k "poskytování služeb občany" získali v letech 1982-1987 tito občané: a) z Rokycan: Pavel Brudna (zedník), Miloslav Fiala (pokrývačství), Karel Florián (tapetování), Milan Charouz (zámečnictví), Stanislav Kalaš (instalatérství), Miroslav Kec (malířství-natěračství), Pavel Klíma (topenářství), Barbora Košatová (košíkářství), Václav Kozlík (instalatérství), Milan Kuna (zedník), Augustin Macháček (lakýrnictví), Vladislav Malík (kolářství), Pavel Nový (ostření nástrojů), Miloš Pešek (soustružení dřeva), Jan Platzer (klempířství), Jiří Poduška (topenářství), Václav Ryba (truhlářství), Stanislav Soukup (malířství), Václav Sovadina (instalatérství), Josef Suda (zedník), Zdeněk Svejkský (zámečnictví), Jiří Šeba (zedník), Bohuslav Špicl (zámečnictví), Karel Štokr (malířství-natěračství), Josef Trykar (instalatérství), Dagmar Voříšková (pletařské práce), Eva Wágnerová (pletařské práce), Karel Záhora (zámečnictví); b) z Kamenného Újezda: František Michálek (kovářství-zámečnictví), Václav Reichl (truhlářství), Eduard Uzlík (topenářství), František

Uzlík (zedník), Stanislav Walas (truhlářství); c) z Lithlav: Věra Bezstarosti (kadeřnictví), Václav Bezstarosti (holičství), František Brož (klempířství), Bohumila Fuchsová (mandlování prádla), Josef Zikmund (povoznictví); d) ze Svojkovic: Jindra Fišerová (mandlování prádla), Pavel Tolma (klempířství).

Poválečný demografický vývoj Rokycan a výstavba bytů

Omezené hospodářské možnosti a časté požáry či vpády cizích vojsk do Rokycan v období feudalismu způsobily, že se Rokycany dlouho co do počtu domů i obyvatel příliš nerozvíjely. K jejich výraznějšímu hospodářskému a demografickému rozvoji došlo nejprve za vzdělaného purkmistra JUDr. Šimona Hejrovského (v roce 1830 měly Rokycany 2797 stálých obyvatel), v další vlně pak ke konci 19. století (v roce 1900 měly Rokycany už 5501 obyvatel), a to zejména s rozvojem železářského průmyslu a nárůstem levné pracovní síly. Pak došlo ke stagnaci, podporované krizemi (v roce 1930 žilo v Rokycanech 7741 obyvatel). V důsledku přijetí uprchlíků z pohraničí (1939) a následného přistěhování a ubytování německého obyvatelstva (včetně vojska) sice přesáhl počet obyvatel 9000, ale po válce znovu počet obyvatel poklesl.

K dalšímu výraznému nárůstu obyvatel Rokycan došlo v 50. letech, a to zejména v souvislosti s rozvojem místního průmyslu a zaměstnanosti (ŽDH Ejpovice, Favorit, Škoda strojírna i slévárna, Marila, Hamiro, komunální podniky, vojenská posádka, okresní nemocnice, Kovohutě Rokycany, železářny v Hrádku, úřady) a s tím související výstavbou řady sídlišť (ŽDH Ejpovice na Pražském předměstí, Kovohutí, ŽDH, Hrádku a pro vojenskou posádku na Jižním předměstí atd.).

Poté se nárůst obyvatel zpomalil, nicméně stal se dlouhodobým a nezvratným, podporován i nadále růstem zaměstnanosti a výstavbou dalších sídlišť v 70. a zejména 80. letech.

Rok	Počet obyvatel	Poznámka
-----	-----	-----
1946 1.1.	8734	bez vojska
1946 5.5.	8061	

1947 1.3.	7974	
1950 1.3.	8789	
1961 1.3.	11842	
1964 1.1.	12632	
1968 3.12.	12315	
1970 1.12.	12548	
1972 31.12.	12779	
1973 31.12.	12871	
1975 31.12.	13338	
1978 1.1.	14385	
1979 1.1.	14437	
1980 1.1.	14402	samostatně
1980 1.1.	15774	se sloučenými obcemi
1986 31.12.	16095	
1987 31.12.	16117	
1988 31.12.	16260	
1989 31.12.	16306	
1990 31.12.	16162	s připojenými obcemi
1990 31.12.	15168	bez K. Újezda a Svojkovic

6. Poválečná výstavba Rokycan (několik poznámek získaných porovnáním volebních programů s údaji z dochované stavební dokumentace)

Výstavba v letech 1945-1948: v roce 1946 uválcována silnice na Rašínově a znovu otevřena dětská ozdravovna na Vršíčku, v roce 1947 rekonstruována Americká ulice, opraven dům č. p. 83/I-84/I (a nazván Rokycanovým domem osvěty), vypracován regulační plán města, Rokycany se staly členem družstva pro rozvod elektrické energie a byla opravena fasáda městské radnice. V roce 1948 byla provedena výměna potrubí na vodovodu ze Strašic a prof. Mikuškovici bylo zadáno zhotovení regulačního plánu města.

Úkoly na léta 1948-1950: vypracovat regulační plány města, provést úpravu obecního dvora, realizovat stavbu jatek, kanalizace, lázně, filtrační stanice na koupališti, rozšířit městský rozhlas, připravit staveniště pro školy na pozemku bývalé Hammrovy pily, odstranit škody po americkém bombardování (rozpočtováno celkem 190 000 Kčs pro opravu obecního dvora, skleníků, gymnázia a kostela Nejsv. Trojice), rekonstruovat některé komunikace, vyasfaltovat některé

chodníky a pěšiny, zlepšit vybavení hasičů, zregulovat Klabavku a Padrťský potok v Rokycanech a přispět na stavbu učňovské školy.

Plán MNV pro rok 1950: vypracovat plány osevní, žňové a výmlatové; dokončit výkupy půdy v rámci II. pozemkové reformy, projednat směny pozemků pro vojenské cvičiště a letiště, připravit podmínky pro zcelování pozemků, organizovat veřejné schůze a přednášky, aktivizovat práci masových organizací (ČSM, JZD, ČSHJ a TJ Sokol), upravit zahradu Střelnice na veřejný park, vybudovat novou komunikaci z ul. B. Němcové, vybudovat novou komunikaci mezi Tymákovskou cestou a ZKD, upravit lávku u Rokycanova domku, upravit Železářskou ulici, dobudovat hřiště pro lehkou atletiku, vybudovat jesle a porodnické oddělení, čistit městské koupaliště.

Plány další výstavby od roku 1950: na veřejné schůzi 9.6.1950 projevíli občané zájem o výstavbu okresní nemocnice, kulturního domu a jeslí. Zpráva z jednání MNV 15.9.1950: "Výstavba bytových jednotek pro závody těžkého průmyslu postupuje i u nás. Pro tento účel byl dle rozhodnutí KNV v Plzni vyhlášen stavební obvod mezi Tymákovskou cestou a Vysokým průhonem v rozsahu asi 4 ha, na kterémž prostoru bude postaveno 22 RD zaměstnanců Škodových závodů a Kovohutí typu 40D".

Plán akcí 5M pro rok 1951: úprava mlýnského náhonu, koupaliště a komunikací, zalesňování. Pro rok 1953 naplánována výstavba přečerpávací stanice pro janovský vodojem.

Výstavba v letech 1949-1953: V roce 1949 zřízena společná stravovna pro školní mládež (s kapacitou 150 míst) a v rámci akcí 5M byla rekonstruována ulice Boženy Němcové (s nákladem 323 593 Kčs a hodnotou brigádnické práce 107 427 Kčs), opraven taras mlýnského náhonu (nákladem 23 482 Kčs), vysázeny stromky podél Boreckého potoka a zalesněny Husovy sady (s nákladem 26 676 Kčs) a zbourána Plzeňská brána (s nákladem 146 259 Kčs). V roce 1950 byla provedena celá řada drobných prací (např. opravy komunikací, úpravy v hudební škole, prodloužení vodovodu a kanalizace, rekonstrukce části Padrťského potoka, zboření staré hradební zdi u Střelnice, generální oprava všech kamen v městské radnici a pod.). V roce 1951 otevřeny jesle v Jiráskově ul., přemístěna kašna z náměstí k děkanskému úřadu. V roce 1952 začaly zemní práce na výstavbě sídliště ŽDH na Pražském předměstí (v roce 1953 začala hlavní vý-

stavba). V roce 1953 dána do provozu přečerpávací stanice na Janově.

Úkoly (z akčního programového plánu) na léta 1954-1957: rozšířit komunální služby o další služby (povoznictví, odvoz popela a fekálií a j.) a zlepšit jejich kvalitu (zejména v prádelně a čistírně), umožnit státnímu maloobchodu vytvořit po městě síť maloobchodních prodejen, podpořit individuální stavebnictví ve městě vyhlásováním stavebních obvodů, 11 000 Kčs přidělených MNV v rámci akce M využít na úpravu chodníků, na výsadbu stromoví a vodohospodářské stavby, v roce 1954 zlepšit vodovodní síť, stálou péči věnovat koupališti, podporovat výstavbu jedenáctiletky, oživit soubory lidové tvořivosti a spolupracovat s místními organizacemi, podpořit výstavbu stadionu v Rokycanech, přesvědčit zemědělce o provedení křížového nebo úzkořádkového setí, zkontrolovat nakládání občanů s tekutými odpady, směřovat k založení JZD v Rokycanech.

Plnění budovatelských úkolů v letech 1954-1957: údajně splněny a překročeny, což bylo v roce 1957 dokladováno splněním všech 13. bodů akčního plánu a vyřešením dalších 15. úkolů i umístěním Rokycan v celoročních soutěžích MNV okresu Rokycany (v roce 1954 na 3. místě, v roce 1955 na 2. místě a v roce 1956 1. místě). Při té příležitosti byla zdůrazněna realizace kanalizace, kabelizace, osvětlení a opravy komunikací, oprava a rozšíření mateřských a základní škol, regulace Klabavky a výstavba hvězdárny, čisticí stanice a bytových jednotek. V roce 1954 byl obnoven provoz městského koupaliště. V roce 1955 vykácena Klabavská stráž za účelem zřízení retenční nádrže a v akci 5M postaveny garáže v hasičském domě. V celém sledovaném období pokračovala výstavba okresní nemocnice a sídlišť (s tím souviselo i ukončení výstavby hrudkovny v Ejpovicích v roce 1956 - téhož roku bylo zaměstnancům ŽDH Ejpovice předáno prvních 30 bytových jednotek). V roce 1957 bylo pro MNV postaveno 18 bytových jednotek, rekonstruováno kino pro širokoúhlou projekci (nákladem 140 000 Kčs), realizována výstavba a oprava veřejného osvětlení (nákladem 242 000 Kčs), oprava radnice (v ceně 25 900 Kčs) a provedeny generální opravy rozvodů plynu včetně primérních přípojek.

Výstavba v letech 1957-1965: V letech 1957-1961 postaveny bytovky v okolí Fruty (Marily), dále pokračovala výstavba sídlišť na Pražském předměstí a U Václava (kde byla v roce 1959 otevřena

prodejna potravin, masa a zeleniny. V roce 1960 vypracován asanační plán středu města (m. j. z důvodu uvažované ale nikdy realizované výstavby kulturního domu na nám. J. Fučíka, opravena hráz Boreckého rybníku. V roce 1961 demolovány staré objekty v ulici J. Knihy (aby tím bylo získáno místo pro výstavbu místního sídliště), tamtéž postaveno 18 bytových jednotek, vybudována benzinová stanice na Pražském předměstí. V letech 1961-1962 vybudována nová základní škola panelového typu (včetně nové školní družiny a jídelny) na Jižním předměstí. V letech 1961-1963 budován lehkooatletický stadión pod Husovými sady (včetně tribuny). V roce 1962 byla dokončena výstavba 442 bytových jednotek a samoobsluhy (tzv. Hrudkovanky) na Pražském předměstí. V témže roce LSD Jednota Rokycany provedlo vnitřní úpravy v pohostinství Borek nákladem 33 800 Kčs. V roce 1964 hotel Český dvůr přestavěn na II. cenovou skupinu, opraveny parky u nádraží a u Žižkovy mohyly, ve dvou ulicích provedena generální oprava veřejného osvětlení (hodnota díla činila 72 000 Kčs) a v osmi ulicích oprava chodníků (celkem v hodnotě 223 000 Kčs). Téhož roku bylo svépomocnou družstevní výstavbou postaveno u plynárny 33 nových bytových jednotek (stavební družstvo pracovníků OHS). V rámci akce Z bylo dokončeno oplocení kolem hvězdárny a namontován radioteleskop. V roce 1965 provedena generální oprava kina (za 303 747 Kčs), zahájena adaptace domů č. p. 126 a 127/I, provedena oprava fasád domů na náměstí Rudé armády a J. Fučíka a dány do provozu čistírna odpadních vod (s náklady 5 miliónů Kčs) a úpravna vod na Boreckém potoce (s náklady 840 000 Kčs). Současně byla provedena generální oprava vnitřní vodovodní instalace v okresní nemocnici za 274 000 Kčs. Výdaje na rozšíření inženýrských sítí ve městě dosáhly 270 000 Kčs, výdaje na údržbu a rekonstrukci místních komunikací 600 000 Kčs.

Výstavba v letech 1966-1970: V roce 1966 rekonstruovány některé ulice (Barákova, Leninova), postavena nová ocelová lávka Pod Starou hutí. V roce 1967 zavezen Děkanský rybníček, provedena nová kanalizace u sokolovny, opraven okresní osvětový dům, v rámci akcí Z vybudováno veřejné osvětlení v několika ulicích a upraveno hřiště ledního hokeje (za 95 000 Kčs). V roce 1968 postavena výstavní síň Na příkopech, realizována generální oprava staré pošty (za 130 000 Kčs) a generální oprava základní školy Za radnicí, dokončena generální oprava městské radnice, rekonstruovány někte-

ré místní komunikace. Téhož roku byla dokončena výstavba 33 bytových jednotek v Sedláčkově ulici (výstavbu organizovalo Svěpomocné stavební družstvo při OVS s celkovým nákladem 2 700 000 Kčs) a 22 bytových jednotek v ulici J. Knihy (s nákladem 2 030 000 Kčs). V roce 1969 zahájena I. etapa výstavby vodovodu od Plzně (v úseku od Ejovic), instalováno 100 ks výbojkových svítidel, provedena demolice budov Na Pátku a tamtéž postaveno 114 bytových jednotek (ve třech bytových domech). V roce 1970 dokončena výstavba vodovodu Na Husinci, chodníku, veřejného osvětlení a kanalizace v Borku, kanalizace u jatek, v Hradební ulici a na dalších místech. Občanský výbor č. 4 vybudoval svěpomocí a s pomocí OSP na Práchevské dětské hřiště (hodnota díla činila 30 000 Kčs). V téže roce byla dokončena rekonstrukce nájemních domů č. p. 50, 58, 126, 127 a 128 ve středu města, která byla zahájena v roce 1965.

Dlouhodobý plán výstavby kulturně společenských a tělovýchovných zařízení: 1. zimní stadión, 2. krytý plavecký bazén, 3. rekonstrukce sokolovny, 4. tréninkové hřiště TJ RND, 5. letní kino.

Výstavba v letech 1971-1975: V roce 1971 zavedeno nové veřejné osvětlení v 10 ulicích, částečně v 19 ulicích, v dalších třech šlo o výměnu (celkové náklady na osvětlení tak dosáhly 1 483 000 Kčs). dále bylo rekonstruováno 44 km místních komunikací a 500 m silnice I. třídy, zastřešeny schody u nádraží a opraveny mosty a lávky. V roce 1972 dokončeno sídliště Na Pátku (209, resp. 218 bytových jednotek s nákladem 30 800 000 Kčs), dále všechny inženýrské sítě v části Na Husinci, kanalizace v dalších čtyřech ulicích, úprava chodníků v pěti ulicích a dvě nové komunikace. V akci Z byla vybudována prodejna potravin Na Rašínově (hodnota díla 700 000 Kčs). Zahájeno budování nového sídliště U Václava (plán 652 bytových jednotek) a dětského brouzdaliště na koupališti. V roce 1973 byly provedeny dílčí opravy některých památek (městská hradební zeď za 1 090 000 Kčs, kostel Nejsvětější Trojice za 70 000 Kčs - dílčí úpravy, masné krámy za 144 000 Kčs), dokončeno dětské brouzdaliště na koupališti, realizovány úpravy zrušeného starého hřbitova na městský park a opravy 25 komunikací (včetně inženýrských sítí a chodníků). V roce 1974 byla zahájena výstavba zimního stadiónu a nové administrativní budovy OV KSČ (z finančních prostředků ÚV KSČ) včetně sálu, parkoviště, domu politické výchovy a kanceláří pro OOR a SSM. V roce 1975 bylo rekonstruováno 10 komunikací a

veřejně přístupných ploch, oploceny tenisové kurty v Alejích, dokončena sadová úprava starého hřbitova, vybudována nová komunikace Pod Čilinou, zahájena výstavba Domu pečovatelské služby (penzionu).

Z volebního programu Národní fronty na léta 1976-1980: postavit osmnáctitřídní základní školu v prostoru bývalého Děkanského rybníčku, mateřskou školu v sídlišti U Václava pro 120 dětí, nástavbu nad školní jídelnou na Jižním předměstí, nástavbu družiny nad tělocvičnou základní školy v Parku pionýrů, rekonstruovat mateřskou školu na Jižním předměstí, upravit bývalé budovy OV KSČ pro potřeby LŠU, mateřskou školu v Borku, technický kabinet mezi ZDŠ Za radnicí a budovou MěNV, penzion, zubní oddělení U Václava, přestavět sokolovnu pro kulturní účely, upravit koupaliště.

Výstavba v letech 1976-1980: V průběhu VI. pětiletky byla dokončena výstavba zimního stadiónu - I. etapa s náklady 289 000 Kčs a hodnotou díla 410 000 Kčs, II. etapa (zastřešení) s hodnotou 4 952 000 Kčs, mateřské školy u Kovohutí s nákladem 3 281 000 Kčs a hodnotou díla 5 089 000 Kčs, odchovny bažantů v hodnotě 361 000 Kčs, lávky u lázní v hodnotě 361 000 Kčs, provedena sadová úprava bývalého starého hřbitova v hodnotě 19 000 Kčs, realizováno veřejné osvětlení v Rokycanech v hodnotě 175 000 Kčs, dokončena přestavba sokolovny v Borku v hodnotě 117 000 Kčs, realizovány: ulice V. Nového v hodnotě 467 000 Kčs, osvětlení TJ RND v hodnotě 65 000 Kčs, hřiště ZDŠ Jižní předměstí v hodnotě 113 000 Kčs, výstavba autocvičiště Svazarmu v hodnotě 420 000 Kčs, dokončena klubovna SSM v hodnotě 18 000 Kčs aj.

Kromě toho byly realizovány nebo zahájeny tyto stavby a stavební úpravy: adaptace Císařova domu, rekonstrukce domu OOR, výstavba Domu Národní fronty, klubovny SSM na Jižním předměstí a letního hřiště na házenou, posílení vodovodu ze Strašic, zprůtočnění Boreckého potoka, zatrubnění mlýnského náhonu, úprava koupaliště, rekonstrukce některých místních komunikací (do 12 z nich byly položeny nové asfaltové koberce), restaurace U Václava, masných krámů, Rychty a Lidového domu. Zároveň byla dokončena výstavba Domu lahůdek, Domu obuvi a Domu oděvů. V rámci akcí Z bylo realizováno také osvětlení stadiónu TJ RND.

Volební program NF na léta 1981-1985: výstavba sociálního zařízení a kuželny u sokolovny, spojovacího modulu mezi ZDŠ a

radnicí, rekonstrukce stadiónu pod Husovými sady, výstavba vodovodu, víceúčelové nádrže a prodejny v Kamenném Újezdě, tribuny zimního stadiónu, autobusového nádraží, mateřské školy, vodovodu v Litohlavech a kanalizace ve Svojkovicích. Z dodavatelských akcí byly do volebního programu zařazeny tyto akce: dostavba sídliště na Železné, nástavba stravovacího areálu ZDŠ Jižní předměstí, přestavba sokolovny, výstavba internátu pro zemědělskou školu u Železné, oprava LŠU, generální oprava mateřské školy na Jižním předměstí, výstavba 36 b. j. u střelnice, dokončení výstavby Domu Národní fronty, příprava sídliště Rokycany-střed a modernizace 56 bytů do I. a II. kategorie.

Pro případ, že by se dodatečně vytvořily vhodné finanční možnosti podpořené dostatečnou pracovní iniciativou občanů (šlo o období, kdy byla kritizována velká rozestavěnost ve státě), uvažovalo se o další výstavbě, např. lávky k nemocnici přes Borecký potok, smuteční obřadní síň, plaveckého bazénu a lázní, areálu zdraví za Rakováčkem, vodovodu v Borku, kanalizace v Kamenném Újezdě, areálu brannosti na letišti a lidové knihovny.

Výstavba v letech 1981-1985: v letech 1979-1984 postavil OSP Rokycany tzv. energocentrum (trafostanice, el. rozvody, výměníkovou stanici pro sdružený klub pracujících, novou tělocvičnu a kuželnu). Od prosince 1980 do dubna 1984 byla realizována generální rekonstrukce a přestavba sokolovny (velký a malý společenský sál předělaný z tělocvičny, sál loutkového divadla, bufet, divadelní šatny, sociální zařízení, společenské místnosti, salónky), přístavba sokolovny se šatnovou halou, restaurací, kuchyní, klubovnami, kanceláři, bytem správce a přidruženými provozy. Uživatelem tohoto SKP Rokycany se stal ZV ROH závodu Škoda Ejovice. V letech 1981-1985 OSP Rokycany postavil či zmodernizoval 9 bytových jednotek v Růžickově ulici (č. p. 9/II), 36 bytových jednotek v Leninově ul. (č. p. 403 a 431) a dalších devět (v č. p. 357 a 358 tamtéž) měl rozestavěných. V roce 1984 byla dokončena výstavba 494 bytových jednotek (z toho 160 podnikových a 146 družstevních) nového sídliště Na Železné. Součástí této výstavby byla také kotelna s uhelnou, inženýrské sítě, úpravy komunikací (Pražské a Pivovarské ulice), prodejna potravin, nákupní středisko na Nerudově náměstí, prodejna sportovních potřeb a společenský klub u restaurace Železná. V letech 1981-1983 byl vystavěn objekt na rohu Třebízského a Marku-

povy ulice, čímž bylo získáno 36 bytových jednotek. Součástí výstavby byla také bloková kotelna na svítiplyn, provozní budova Stavebního bytového družstva v Rokycanech a protihluková zeď. Zároveň došlo k odstranění nevyhovujících prostor Sběrných surovin (přestěhovány blíže k litohlavskému mostu) a bývalého objektu restaurace Slávie (kde bývala umístěna hudební škola a LŠU).

V roce 1985 byly rozestavěny či dokončeny tyto stavby: restaurace a ubytování na zimním stadiónu (dokončeno), výpravní budova u nového autobusového nádraží, víceúčelová vodní nádrž v Kamenném Újezdě (dokončena), bufet na koupališti, sociální zařízení na stadiónu pod Husovými sady, lávka přes Borecký potok (dokončena), začal se stavět plavecký stadión a vodovod Litohlavy. Technicky (vodovodem, kanalizací, elektrickou sítí a pod.) bylo vybaveno 11 ulic. Demolicí budov mezi náměstím a školou v ulici Míru vznikla proluka, v současnosti využívaná jako placené parkoviště.

Volební program NF na léta 1986-1990: dokončit výstavbu 24 bytových jednotek v Polní ulici, dokončit výstavbu 258 bytových jednotek sídliště Rokycany-střed (u Rokycanovy ulice), nákupního střediska Žďár (na západním rohu náměstí Rudé armády), zahájit a dokončit výstavbu ubytovny na nám. Julia Fučíka.

Výstavba v letech 1986-1990: V roce 1986 byla dokončena výstavba 24 bytových jednotek v Polní ulici a další v sídlišti Rokycany-střed, a to včetně plynové kotelny a inženýrských sítí, výpravní budova ČSAD za 568 000 Kčs, restaurace a ubytovací část zimního stadiónu za 1 144 000 Kčs, plavecký bazén v Rokycanech (I. etapa) za 288 000 Kčs, vodovod v Litohlavech (I. etapa) za 686 000 Kčs, bufet Těrezy Rokycany za 45 000 Kčs, sociální zařízení při koupališti v Kamenném Újezdě za 47 000 Kčs a sociální a kulturní zařízení při ZŠ Jižní předměstí v Rokycanech za 39 000 Kčs. Dále bylo v tomto roce dokončeno 9 staveb technické vybavenosti (komunikace, kanalizace, vodovody a j.) za 2 107 000 Kčs. V letech 1986-1990 k této postupně realizované výstavbě přibýly tyto stavby: 12 komunikací, chodníky, náměstí J. Fučíka, sociální zařízení TJ Svojkovice, kotelna zimního stadiónu, kulturní a společenské zařízení občanského výboru č. 7 a v západní části náměstí obchodní dům Žďár.

Stavební přechod do éry městského úřadu: V roce 1990 byly rozestavěny tyto velké akce: prodejna v Kamenném Újezdě, nová požární zbrojnice v Litohlavech, kulturní zařízení Rašínov, plavecký

bazén v Rokycanech, společné střední odborné učiliště (po dostavbě gymnázium) u zemědělské školy, dálniční obchvat kolem Rokycan, připravovaly se stavby nového mostu přes Padrtský potok u bývalých lázní a projekt na rekonstrukci masných krámů.

Závěr

O jakou Evropskou unii usiluje levice

(europoslanec MUDr. Jiří Maštálka)

EU a sociální pokrok

Levice v Evropě se shoduje: sociální pokrok musí být zakotven jako jeden ze základních cílů Evropské unie. Aktuální vývoj v EU poskytuje důvody k vážným obavám, neboť jsou stále více ohrožována sociální práva a sociální vymoženosti. S poukazováním na svobodu trhu jsou omezována základní práva jako například právo na stávku a tarifní autonomie. Rovněž je zpochybňován princip „za stejnou práci stejnou mzdu“. To je pro levice neakceptovatelné.

Evropská levice v této souvislosti kritizuje ta rozhodnutí Evropského soudního dvora, která staví svobodu podnikání nad sociální základní práva (případy Viking, Laval, Rüffert a jiné). Evropský soudní dvůr omezil právo na stávku, prohlásil za protiprávní požadavky na dodržování tarifů při veřejných zakázkách a postavil mimo účinnost základní pracovní práva zaměstnanců vyslaných za prací mimo svůj domovský stát.

Levice chce naproti tomu posílit základní sociální a politická práva. Aby byla nastavena rovnováha mezi svobodami vnitřního trhu a základními sociálními právy, musí být obě unijní smlouvy doplněny o klauzuli týkající se sociálního pokroku, jež zajistí přednost základních sociálních práv před svobodami vnitřního trhu. Ekonomické svobody, jako je svoboda místa podnikání a poskytování služeb, nesmí mít přednost před sociálními právy a principy. To samé musí platit ve vztahu ke svobodě pohybu zboží a kapitálu, jakož i ohledně předpisů týkajících se hospodářské soutěže. V unijních smlouvách musí být také zakotveno, že Evropská unie se zavazuje nejen k hospodářskému, ale také k sociálnímu pokroku.

Sociální pokrok v Evropě je trvalým úkolem evropské levice. Pro jeho dosažení je však zapotřebí jiné podoby, jiného zaměření Evropské unie, než jak je tomu dnes. Mezi evropskou levice panuje shoda v základních principech takového „jiné“ Evropské unie.

Je třeba konstatovat, že vlády členských států EU na dlouhou dobu potlačily nadšení mnoha občanů pro evropskou integraci.

V závodech o co nejnižší daně, mzdy a sociální výdaje podněcují ostré soupeření států o co nejvýhodnější podmínky pro podnikatele a ženou proti sobě pracující jednotlivých zemí. Vábění, převalit důsledky hospodářské krize na své sousedy, je velké. Je proto nezbytné, aby Evropská centrální banka byla demokraticky kontrolována a aby její působení bylo vedle cenové stability zaměřeno také na zaměstnanost a rozvoj. Takzvaný Pakt stability a růstu musí být nahrazen Paktem trvalého rozvoje, plné zaměstnanosti, sociálních jistot a ochrany životního prostředí.

Evropská unie doposud bohužel nepřikročila k tomu, aby vytvořila politické nástroje pro to, aby mohla přiměřeně reagovat na globální krize hospodářství, na problémy v zásobování energiemi a potravinami, jakož i na klimatické změny. Evropská unie, Komise a Evropský soudní dvůr setrvávají na politice, kterou lze označit za jednu z příčin krizových jevů: jedná se o tvrdošíjné prosazování evropských hospodářských svobod, zejména pak svobody hospodářské soutěže a kapitálu, podporu privatizace státního sektoru a deregulace. Politika, dominující v Evropské unii od přijetí Jednotného evropského aktu v roce 1987 a potom Maastrichtské smlouvy v roce 1992, přispěla značně k tomu, že finanční a hospodářská krize dnešní doby se navzájem podporují a demokracie je vydána finančním trhům.

Občané jsou nuceni, aby nesli důsledky spekulálních ztrát a špatných rozhodnutí bank, fondů a velkých podnikatelů, aniž by měli jakýkoli vliv na podnikatelskou politiku, a aniž by zde existovalo přiměřené ručení těch, kdo dříve profitovali z deregulace, privatizace a přerozdělování. Taková politika není nová. Už v době evropské finanční krize v roce 1857 byly tímto způsobem zachraňovány banky. Karel Marx v té době napsal: „Jinými slovy, majetek celé společnosti, kterou zastupuje vláda, uhradil ztráty privátních kapitalistů. Takový druh komunismu, kde vzájemnost je zcela jednostranná, je, jak se zdá, pro evropské kapitalisty velmi přitažlivá.“

To se musí změnit. Namísto toho, aby následky krize finančních trhů museli platit řadoví daňoví poplatníci, je třeba přimět k placení účtů ty, kdož dříve profitovali z politiky přerozdělování směrem zdola nahoru. Evropská unie potřebuje demokraticky legitimované mechanismy pro evropskou hospodářskou a průmyslovou politiku.

Jakou Evropskou unii chce levice v Evropě

Levice v Evropě chce jinou, lepší Evropskou unii

- Levice chce především mírovou Evropskou unii, která bude odmítat válku v souladu s Chartou Spojených národů, unii, která strukturálně nebude schopna útočné války, bude zbavena zbraní hromadného ničení a upustí od výstavby vojenské síly, jakož i od celosvětově založených vojenských nasazení.

- Levice chce Evropskou unii bez sociálního vytěsňování a chudoby, bez rostoucího sociálního rozštěpení. Unii, ve které bude pro všechny zajištěna dobře placená a sociálně zajištěná práce, a kde bude možné důstojně žít. Evropská levice je pro utváření evropské politiky podle zásad sociálního státu.

- Levice chce takovou hospodářskou politiku Evropská unie, která bude podporovat sociální pokrok a ekologické strukturální změny. Nezbytné při tom jsou mnohem větší veřejné investice a posílení vnitřní ekonomiky. Pakt stability a růstu musí být nahrazen Paktem trvalého rozvoje, plné zaměstnanosti, sociálních jistot a ochrany životního prostředí.

- Levice chce Evropskou unii, která se bude celosvětově zasazovat o to, aby finanční trhy byly podrobeny striktní kontrole, a aby tak sloužily všeobecným zájmům a nikoli spekulacím. Levice je pro to, aby státní pomoc bankám ocitnuvším se v problémech byla poskytována jen oproti získání majetkového podílu v těchto bankách.

- Levice v Evropě chce Evropskou unii s posíleným Evropským parlamentem, s transparentními rozhodovacími procesy ve všech evropských orgánech a institucích a s více bezprostředním spolupůsobením občanů. V evropské politice musí dostat přednost lidská práva a základní svobody, patřící ke společné ústavní tradici, před tržním radikalismem.

- Levice chce Evropskou unii, ve které budou ženy a muži skutečně rovnoprávní, a kde bude vyloučena diskriminace lidí kvůli

jejich etnickému původu, pohlaví, vyznání nebo světovému názoru, tělesnému postižení, věku nebo sexuální identity. Chce, aby ženy měly konečně stejné možnosti v povolání a ve společnosti jako muži. To vyžaduje zákonná opatření, týkající se kupříkladu péče o děti a mzdové diskriminace.

- Levice chce takové solidární rozšiřování Evropské unie, kdy všechny otázky, zejména problémy podpůrné a investiční politiky, budou zvládnány tak, že budou regiony kooperovat a v popředí bude stát zlepšení pracovních a životních podmínek.

- Levice chce takovou Evropskou unii, ve které budou zajištěny náležitosti právního státu, svoboda a bezpečnost, a kde boj proti kriminalitě nebude na úkor lidských práv a svobod. Je třeba zajistit základní právo na azyl. Celoevropsky musí být zavržen neofašismus, cizinecká zášť, náboženský fundamentalismus a další společensky patologické jevy.

- Levice v Evropě chce takovou Evropskou unii, která jako část jednoho světa bude podporovat rovnoprávné mezinárodní vztahy, bude usilovat o solidární světové hospodářství a splní svoji odpovědnost při řešení globálních problémů.

Jinými slovy: evropská levice usiluje o Evropu lidí, nikoli koncernů.

Usiluje o Evropu bez bídy, sociálního vyčleňování a útlaaku, za Evropu, ve které budou realizována sociální a demokratická lidská práva. Zasaduje se za Evropskou unii, která bude mít smluvně zakotvený evropský sociální model, a za mezinárodní spolupráci a solidaritu v novém světovém ekonomickém řádu, jenž umožní překonat chudobu a bude podporovat rozvoj všech zemí.

Evropská levice chce takovou Evropu, ve které budou sociální perspektivy důležitější než kapitálové výnosy, chce takové hospodářství, které bude řízeno nikoli úsilím o maximální profit, nýbrž potřebami lidí. Levice v Evropě spočívá a jedná v tradicích Evropy, která po mnoho generací byla a je pro překonání úsilí některých států o získání nadvlády nad ostatními, proti válečným konfliktům a nacionální aroganci, pro rovnoprávnost, porozumění a kulturní mnohostvárnost.

Velký a celosvětově proslulý tuniský historik Abd al-Rahmen ibn Khaldun napsal ve 14. století: „Jestliže se podmínky zásadně změnily

a celý svět se změnil, je to jako by nastalo nové stvoření, znovunarození, jakoby svět byl přiveden k nové své existenci.“

Také my žijeme na rozhraní dvou epoch, jsme zároveň dramaturgy, herci a diváky této transformace. Evropa se může přeměnit v krizemi otřásanou periferii světové společnosti 21. století, pokud dnes nebudeme jednat – sociálně, ekologicky, mírově, realisticky a důsledně.

Základní bibliografie k historii Rokycanska

K osvětlení lidské paměti rozhodně patří i kniha. Těm, kdo chtějí sáhnout hlouběji do minulosti, nabízíme v abecedním pořádku nejdůležitější publikace a historické články, vztahujících se k minulosti regionu Rokycanska.

- 1) Boubín, Jaroslav – Zachová, Jana: Žaloby katolíků na Mistra Jana z Rokycan, 80 stran, vydal a vytiskl Státní okresní archiv Rokycany v r. 1997.
- 2) Cironis, Petr ml., Mgr., Vl. Týcová: Čsl. legionáři v Rusku, v Itálii a ve Francii 1914-1919 (Seznam legionářů z Rokycanska a výběr některých vyprávění o jejich osudech), SOKA Rokycany 2000, 85 stran a fotopříloha
- 3) Cironis, Petr ml., Mgr., Zima na Rokycansku roku 1928/1929, vyd. Státní okresní archiv (dále SOKA) Rokycany v r. 1993, 200 výtisků, 30 stran
- 4) Cironis, Petros - Kotva Václav: Veršem a prózou. Dětské veršovánky a vzpomínky herce Václava Kotvy, sestavil a úvod zpracoval a k tisku připravil Petros Cironis, 117 stran, 900 výtisků, Rokycany 2003, 400 výtisků.
- 5) Cironis, Petros – Václav Kotva: Vyznání, sbírka básní, 75 stran, sestavil a úvod zpracoval a k tisku připravil Petros Cironis, Rokycany 2003, 300 výtisků.
- 6) Cironis, Petros a kol.: Kronika obce Hradiště na Rokycansku (1834-1895), 54 stran, Státní okresní archiv v Rokycanech 1995.
- 7) Cironis, Petros: 700 let Skořic (1295-1995), 56 stran, vydal Obecní úřad Skořice, tisk Státní okresní archiv Rokycany.
- 8) Cironis, Petros: Akce Řecké děti 1948, (česky a řecky), vyd. Státní okr. archiv Rokycany v r. 2001, 258 stran +fotopříloha.
- 9) Cironis, Petros: Archiv a archiváři, jako samostatné číslo sborníku MR č. 1/1995, 400 výtisků, 92 stran
- 10) Cironis, Petros: Česko-řecké vztahy v 15.-16. století, 119 stran, SOKA Rokycany 1997
- 11) Cironis, Petros: Kronika Mlečic okres Rokycany od poč. 18. stol. do roku 1945, 175 stran, Rokycany 1998.
- 12) Cironis, Petros, Na demarkační čáře, (Setkání spojeneckých vojsk v květnu 1945 na Rokycansku), vyd. Nakladatelství FUTURA Praha 2005, náklad 1000 výtisků, 247 stran (a bohatá fotopříloha).
- 13) Cironis, Petros: Na demarkační linii. (Vydáno u příležitosti 45. výročí osvobození ČSR spojeneckými armádami). Vydal ONV v Rokycanech ve spolupráci s Okresním archivem v Rokycanech, Občanským fórem v Rokycanech a agenturou P.R.AHA, tisk Jihočeské tiskárny, Týn nad Vltavou, náklad 8000 výt., 64 stran+88 celostránkových fotografií.

- 14) Cironis, Petros, Život a dílo Mistra Jana z Rokycan (Výběr životopisů Mistra Jana z Rokycan zpracovaných Zdeňkem Nejedlým, Kamilem Kroftou, Martinem Kozákem a Josefem Teutem). Vydáno k 600. výročí narození Mistra Jana z Rokycan v roce 1997, 97 stran.
- 15) Cironis, Petros a kol., Zbiroh. Vydáno u příležitosti 750 let od první písemné zprávy o Zbirohu v roce 1980. Tisk Stráž Plzeň, 1500 výtisků, 80 stran, vyd. MNV Zbiroh.
- 16) Cironis, Petros a kol., Janov 1921-1981. Vydáno u příležitosti 60. výročí založení LTRN v Janově u Mirošova, 71 stran, 3.000 výtisků, r. 1981, vyd. LTRN Janov.
- 17) Cironis, Petros a kol., Proměny Rokycanska. Vydal ONV Rokycany v nakladatelství Práce v Praze, 5000 výtisků, 104 stran textu a 80 str. fotopřílohy.
- 18) Cironis, Petros a kol., Revoluční Rokycansko, 267 stran a fotopříloha, vyd. Západočeské nakladatelství Plzeň v r. 1972 v nákladu 2.600 výtisků.
- 19) Cironis, Petros, Obyvatelé a úřady v Rokycanech roku 1663, in MR 8/1971, str. 30-34.
- 20) Cironis, Petros, Archiv a archiváři (vyšlo samostatně v 1. čísle sborníku Minulostí Rokycanska v r. 1995). Vydal a vytiskl Státní okresní archiv Rokycany.
- 21) Cironis, Petros, Břasko v stoletém zápase. Vydal okresní archiv - ONV Rokycany r. 1984, 24 stran, 2000 výtisků, tisk Stráž Plzeň.
- 22) Cironis, Petros, Česko-řecké vztahy v 15.-16. století. Οι τερχο-ελληνικές σχέσεις στον 15 και 16 αιώνα Vydal a vytiskl Státní okresní archiv Rokycany v r. 1997, 119 stran.
- 23) Cironis, Petros, Historie města Rokycan I. díl, Rokycany od 10. století do třicetileté války, vydal a vytiskl Státní okresní archiv Rokycany v r. 1994, 300 výtisků, 446 stran.
- 24) Cironis, Petros, Historie města Rokycan, Rokycany od 10. století do vlády Vladislava II., I. sešit (doplněné vydání), 76 stran. Vydal a vytiskl Státní okresní archiv Rokycany.
- 25) Cironis, Petros, Holoubkov 1379 – 1979. Vydáno u příležitosti 600 let od první písemné zprávy o Holoubkovu v roce 1979. Tisk Stráž Plzeň, 40 stran, 1000 výtisků, vydal MNV Holoubkov.
- 26) Cironis, Petros, Katalog presidiálních spisů Okresního úřadu Rokycany 1850-1868, 1911-1942. Pro okresní archiv vytištěno v rozmnožově ŽBC Hrádek u Rokycany v r. 1972, 127 stran s přílohou, vydal okresní archiv.

- 27) Cironis, Petros, Kniha černá nebo smolná královského města Rokycan 1573-1630 (s přílohou pozdějších čarodějnických procesů do konce 18. století). Rokycany v r. 1994, 143 stran.
- 28) Cironis, Petros, Kroniky a kronikáři 2002 (metodika k vedení obecních kronik), 47 stran, Rokycany 2002.
- 29) Cironis, Petros, Lidé, osoby a osobnosti Rokycanska, 64 stran, vydal a vytiskl Státní okresní archiv Rokycany v r. 1995, 600 výtisků.
- 30) Cironis, Petros, Mirošovsko v době fašistické okupace. Pracovní tábor v Kolvíně, koncentrační tábor v Mirošově, in MR č. 2/1995, str. 3-59.
- 31) Cironis, Petros, Mirošovsko v protifašistickém odboji. Vydáno u příležitosti XI. ročníku Štítu podbrdských partyzánů v roce 1983, 14 stran, 1500 výtisků, vydal Okresní archiv v Rokycanech.
- 32) Cironis, Petros, Národní divadlo a Rokycansko, 91 str., 3000 výtisků, vyd. r. 1984 Okresní archiv v Rokycanech, tisk Stráž Karlovy Vary.
- 33) Cironis, Petros, Neklidné Mirošovsko (O sociálních nepokojích havířů na Mirošovsku v 70.- 90. letech 19. stol., in MR 3/1968, str. 10.
- 34) Cironis, Petros, O prof. Augustu Sedláčkovi a Městském archivu v Rokycanech, vydáno u příležitosti odhalení pamětní desky prof. A. Sedláčkovi 28.4.2000, 80 stran s přílohou fotografií a archivních dokumentů. Vydal a vytiskl Státní okresní archiv Rokycany v r. 2000.
- 35) Cironis, Petros:, O profesoru Karlu Cejpovi. (Publikovaná úplná bibliografie 357 vědeckých titulů významného českého přírodovědce – mykologa Karla Cejpa, DrSc., in MR 11-12/1972, str. 58-72.
- 36) Cironis, Petros, Postavení poddaných v letech 1770-1775 na panském rokycanském, in MR č. 2/1967, str. 16-20.
- 37) Cironis, Petros, První světová válka a Rokycansko. Svědectví kronik. Seznam padlých. Vydal ONV a Okresní archiv v Rokycanech v r. 1989, tisk Nakladatelství dopravy a spojů Praha (NADAS) v r. 1989, počet výtisků 2000, počet stran 167.
- 38) Cironis, Petros, Přežil zkázu Titaniku (o rokycanském rodákovi Rudolfovi Linhartovi, který na Titaniku sloužil jako steward) ,vydal a vytiskl Státní okresní archiv Rokycany v roce 1998, 600 výtisků, 31 stran.
- 39) Cironis, Petros, Rokycansko (barevná obrazová publikace), vyd. ONV Rokycany v r. 1978 v Západočeském nakladatelství v Plzni, 2000 výtisků, 165 stran s bohatou přílohou barevných fotografií.
- 40) Cironis, Petros, Rokycansko bojující. Popis památných míst dělnického hnutí, KSČ a protifašistického odboje. Obětí fašistické okupace. Tisk Stráž Plzeň, 32 stran, 1000 výtisků, vydal Okresní archiv Rokycany v r. 1979.
- 41) Cironis, Petros: Rokycany od vesnice k městu (vydáno u příležitosti 890 let od první písemné zprávy o Rokycanech a 710 let od statutu mės-

- ta), vydal a vytiskl Státní okresní archiv Rokycany v r. 2000, 800 výtisků, 42 stran.
- 42) Cironis, Petros, Rokycany v době první světové války, vydal a vytiskl Státní okresní archiv Rokycany v r. 1998, 500 výtisků, 162 stran.
- 43) Cironis, Petros, Rudá armáda na Rokycansku, tisk Rudé právo Praha v r. 1985, 3000 výtisků, 79 stran.
- 44) Cironis, Petros, Snahy říšsko-německého kapitálu o uchvácení Železáren města Rokycan v době nacistické okupace, in MR č. 1/1967, str. 18-21.
- 45) Cironis, Petros, Rokycansko v posledních dnech druhé světové války (Neznámé historické prameny ve světle nejnovějšího výzkumu), in. MR č. 5/1996, str. 3-44.
- 46) Cironis, Petros, Socialistické Rokycansko, pro ONV Rokycany vydalo nakladatelství Panorama v Praze v r. 1985, 3000 výtisků, 213 stran a příloha barevných a černobílých fotografií.
- 47) Cironis, Petros, Soupisy domů a obyvatel Rokycan v 16. – 18. století, vydal a vytiskl Státní okresní archiv Rokycany v r. 1995, 132 stran.
- 48) Cironis, Petros, Spory podmokelských poddaných s vrchností, in. MR 5/1969, str. 5-10.
- 49) Cironis, Petros, Vývoj kolonie Břasy. Stávka horníků Hořovicko-solingsenské horní společnosti v Břasích roku 1854 a další sociální nepokoje, in Minulostí Rokycanska č. 1/1967, str. 7.
- 50) Cironis, Petros, Rokycanský uličník (Názvy a historický popis ulic a náměstí v Rokycanech), Rokycany 2003, 400 výtisků, 147 stran.
- 51) Cironis, Petros, Soupis obecních, školních a spolkových kronik, uložených ve Státním okresním archivu Rokycany (stav k 1.3.2000) a seznam kronikářů okresu. Vyd. SOkA Rokycany v r. 2000, 300 výtisků, 70 stran.
- 52) Cironis, Petros, Kroniky a kronikáři (Metodický návod k vedení obecních kronik), vyd. SOkA Rokycany v r. 2002, 600 výtisků, 47 stran.
- 53) Cironis, Petros, Již vzhůru psanci (Kapitoly z historie Rokycanska 1826-1938), vyd. ONV Rokycany v r. 1986, 59 stran
- 54) Cironis, Petros, O moudrosti a kráse (řecká a latinská přísloví a citáty a něco navíc), Rokycany 1995, 115 stran
- 55) Černá, Věra, Rokycany. Vydalo nakladatelství Vyšehrad v Praze v r. 1946, 40 stran.
- 56) Dobromysl, Milouš, Rokycansko v boji proti fašistickým okupantům 1939-1945, vydáno v r. 1995.
- 57) Fajt, Jindřich, LISTOPAD 1989: Drama nerovného střetu o rovnosti šancí, vyd. nakl. FUTURA Praha v r. 2011, s. 229

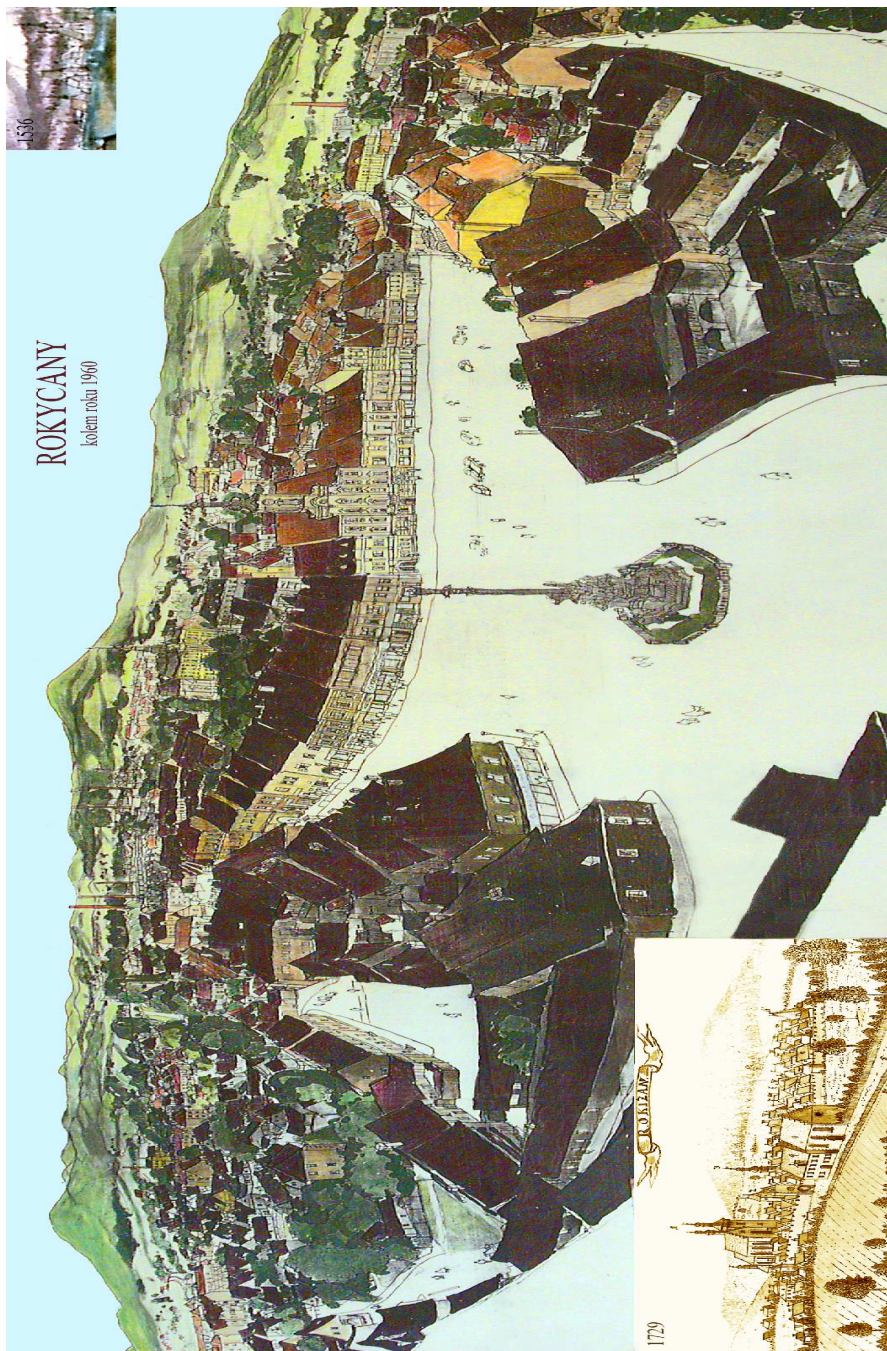
- 58) Goldscheider, Emil, Svítání. Příspěvek k dějinám dělnického hnutí na českém západě, vydalo Dělnické družstvo tiskařské v Plzni, r. 1927, 34 stran.
- 59) Gregor, J., Hovory s tebou, (o politických vězních Kaunicových kolejích v Brně, kteří v dubnu 1945 byli deportováni do koncentračního tábora v Mirošově) II. vyd., 113 stran, I. vydání vyšlo v nakl. Novela Brno, 1945.
- 60) Hofmann František, Jakuba Optalia z Třebnice knížka práv městských a pokuty právy městskými vyměřené podle práv městských Pavla Kristiána z Koldína, in Sborník Národního muzea v Praze 1976, řada C, sv. XXI., čís. 4.
- 61) Hofmann, Gustav, Jakub Optalius z Třebnic – O huti železné. Vydalo Národní technické muzeum Praha v r. 1981, 150 stran.
- 62) Hofmann, Gustav, Soupis železných hutí a hamrů v Čechách v období feudalismu. Vydalo NTM v Praze r. 1968, 232 stran.
- 63) Cheznovice 1379 – 1979. Vydáno u příležitosti 600 let od první písemné zprávy o obci v r. 1979. Tisk Středočeské tiskárny Praha.
- 64) Jindřich, Karel, Rokycany. Historie a současnost, vyd. MěstNV Rokycany v r. 1970, tisk Stráž Plzeň, závod Vimperk, 70 stran
- 65) Jindřich, Karel, Město Rokycany a okres. Vydáno k 20. výročí ČSR, Rokycany 1938.
- 66) Karel, Cejp, Bibliografie za padesát let (1922-1972). (Kompletní bibliografie 357 vědeckých titulů významného českého přírodovědce – mykologa Karla Cejpa, DrSc., in MR 11-12/1972, str. 58-72.
- 67) Kašák, Karel, Vrahové bez alibi (o zadržení K.H. Franka v Rokycanech 9. května 1945), 98 stran a fotopříloha, 10000 výtisků, vydal Horizont Praha r. 1974.
- 68) Klement, Bohumil, Příspěvky k dějinám požární ochrany v okrese Rokycany, vyd. TEPS Praha 1991, 230 stran.
- 69) Kniha černá nebo smolná královského a svobodného města Rokycan. K vydání připravil dr. Jan Pohl, tisk Jos. B. Zápotočný v Rokycanech 1911.
- 70) Kolektiv, Rokycansko v boji proti fašistickým okupantům 1939-1945 (Seznam všech ilegálních bojovníků a obětí nacistické okupace), vyd. SPB a Okresní kulturní středisko v Rokycanech v r. 1988
- 71) Kolektiv autorů: Nejedlý Zdeněk, Krofta Kamil, Kozák Martin, Teige Josef, Petros Cironis: Život a dílo Mistra Jana z Rokycan, 100 stran, vydal a vytiskl Státní okresní archiv Rokycany v r.1997 u příležitosti 600 let od narození Mistra Jana z Rokycan.
- 72) Kolektiv: 400 let města Radnic. Sborník materiálů vydaných Městským národním výborem v Radnicích v r. 1970, 50 stran, tisk Stráž Plzeň.

- 73) Kolektiv: Politický a školní okres rokycanský. Tisk Jos. B. Zápotočný, Rokycany 1898, 422 stran.
- 74) Kolektiv: Popis školního okresu plzeňského, v Plzni 1896, 285 stran.
- 75) Kolektiv: Rokycansko, barevná publikace, vyd. Puto, Pražské nakladatelství Jiřího Poláčka v r. 1998, 117 stran.
- 76) Kolektiv: Vzpomínáme na Mirošov (vzpomínky vězňů koncentračního tábora v Mirošově), 1946.
- 77) Königsmark, Josef, Rokycansko, Radnicko a Zbirožsko v lidových vyprávěních, I. vydání v r. 1927, II. vydání v r. 1940, tisk v tiskárně Jos. B. Zápotočného v Rokycanech, 220 stran.
- 78) Kroc, František, Revolucionář Antonín Uxa, 70 stran, vydalo Západočeské nakladatelství Plzeň, tisk Stráž Plzeň Vimperk r. 1974.
- 79) Laštovka, Vojtěch, Vyprávění o rodné straně 1921-1961. Sborník vzpomínek komunistů Plzeňska. Krajské nakl. v Plzni 1961, 244 str. + foto-příloha.
- 80) Laštovka, Vojtěch, Vznik KSČ na Plzeňsku, vyd. Krajské nakl. v Plzni 1962, 139 str. + fotopříloha.
- 81) Laštovka, Vojtěch, Stále v boji. KSČ na Plzeňsku v boji proti hladu, fašismu a válce. Vyd. ZNP 1966, 192 str. + fotopříloha.
- 82) M. Dobromysl, P. Cironis, Popis památníků první a druhé světové války na Rokycansku, 43 stran, Státní okr. archiv Rokycany 2001.
- 83) Marx, Karel – Engels, Bedřich, Komunistický manifest. Úvod k faksimile českého vydání Komunistického manifestu vytištěného v Rokycanech r. 1898 napsal Petros Cironis. Vydal ONV Rokycany, tisk Obchodní tiskárny Kolín, závod Hradištsko pod Medníkem v r. 1975, 3.000 výtisků.
- 84) Město Rokycany a okres, vyd. městská rada Rokycan u příležitosti 20. výročí vzniku ČSR v r. 1938, tisk Jos. B. Zápotočný Rokycany, 81 stran.
- 85) Minulostí Rokycanska, historický sborník. Odpovědný redaktor: Vycházel 1x až 2x ročně v letech 1967-1974, 1989, 1991-2003 dosud. Vydává Státní okresní archiv v Rokycanech, 1-2x ročně. Odpovědný redaktor: Petros Cironis.
- 86) Podkostelský, Aug., Pomněnky sebrané po domoviny nivách, tiskárna Jos. B. Zápotočného v Rokycanech v r. 1906, 50 stran.
- 87) Podlaha, Antonín, dr., Posvátná místa království Českého, řada první: Arcidiecése Pražská. Díl IV.: vikariáty Kolínský a Rokycanský, Praha 1910, 319 stran.
- 88) Podlaha, Antonín, Soupis památek historických a uměleckých v politickém okresu rokycanském, Praha 1900, 177 stran.
- 89) Pohl, Jan, JUDr., Poštovská trať Praha-Plzeň Kleneč, 1906.

- 90) Rokycany, vyd. u příležitosti 860 let města Rokycan v r. 1970.
- 91) Rokycany. Historické a kulturní skizzy. Vyd. Propagační sekce Okrašlovacího spolku v Rokycanech v r. 1935, tisk. Jos. B. Zápotočný Rokycany, 91 stran.
- 92) Rous, Josef – Pech, Jiří, Rokycansko. Průvodce po Rokycansku, vydalo Západočeské nakladatelství v Plzni v r. 1976, 134 stran.
- 93) Rozum, Jordán, Popis starého hřbitova u kostela Nejsvětější Trojice v Rokycanech, 118 stran, a úvodem Petrose Cironise vydal a vytiskl Státní okresní archiv Rokycany v r. 1997, 400 výt..
- 94) Sedláček, August, PhDr., Katalog Archivu města Rokycan, I. oddělení z let 1363-1850, k tisku připravil a úvod napsal Petros Cironis, vydal Státní okr. archiv v Rokycanech v r. 1979, 245 stran.
- 95) Srb, Adolf, Královské a svobodné město Rokycany. Popis města a okolí, tisk František Šimáček Praha r. 1896.
- 96) Sto let od obnovení Okresního úřadu Rokycany, (1850-1868, 1896-1996 – zpracoval Petros Cironis), in Zpravodaj Okresního úřadu Rokycany (zvláštní vydání), č. 8, 1. září 1996, 22 stran.
- 97) Stránský, V. – Kraft, V., Železářství na Rokycansku. Tisk Jos B. Zápotočný v Rokycanech 1936.
- 98) Svojkovice 1379-1979. Vydáno u příležitosti 600 let od první písemné zprávy o obci v r. 1979, tisk Stráž Plzeň, 1.000 výtisků, 19 stran.
- 99) Tytl, Antonín, Rokycany, královské svobodné město (Místopisné vypsání se stručným podáním historickým), vyd. v Plzni v r. 1890, 58 stran.
- 100) Vedla nás strana, sborník vzpomínek komunistů Rokycanska. Uspořádal Josef Šíroký, vyd. ZNP 1970, 96 str. + fotopříloha.

V květnu 1945 se v setkaly v Rokycanech spojenecké armády protifašistické koalice – armáda USA a Rudá armáda.

Pohled na Rokycany z věže kostela – stav z r. 1960 (kolorovaná fotomontáž).

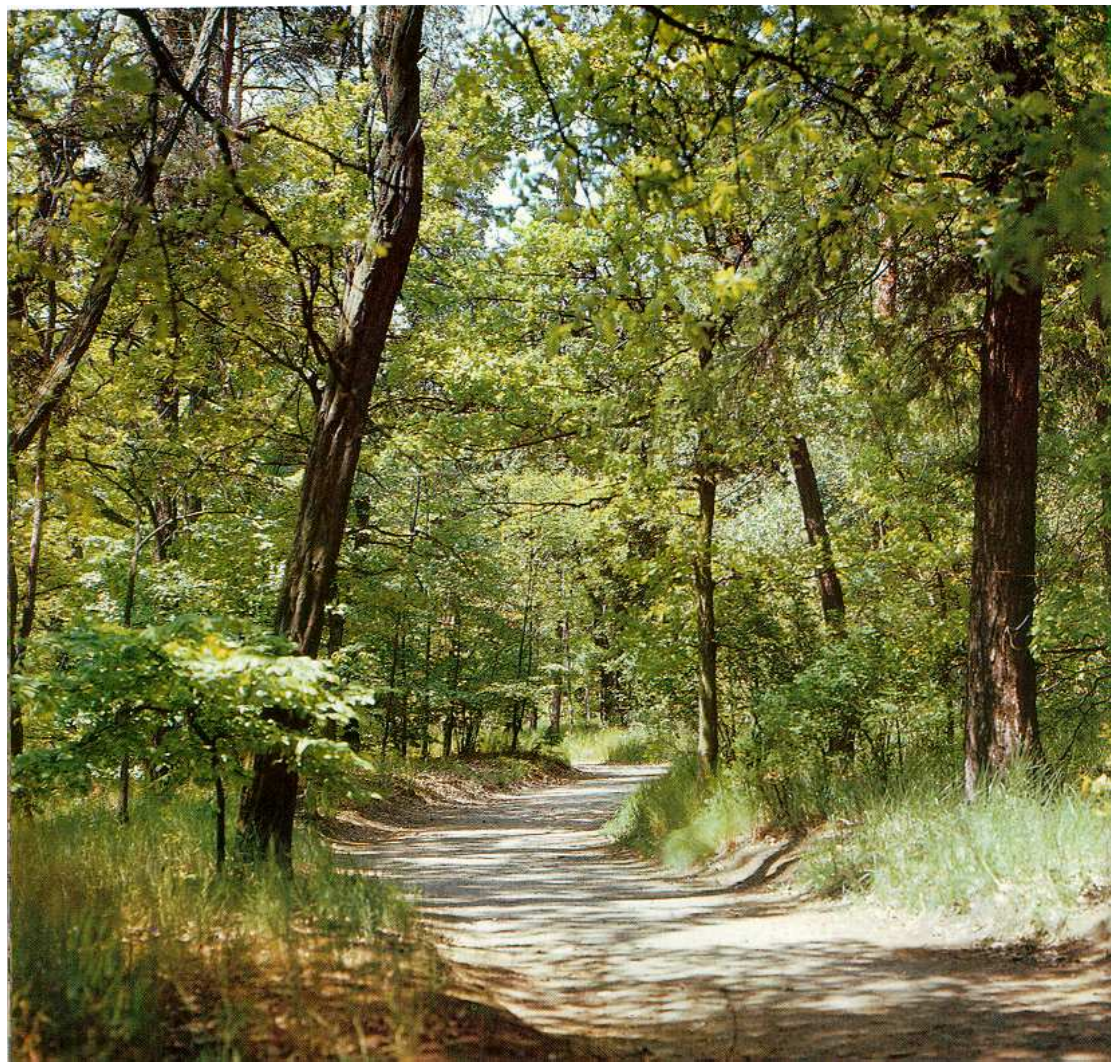

Rokycany roku 1536

Nahoře: Rekonstrukce nejstaršího vyobrazení Rokycan z r. 1536. Miniatura tohoto vyobrazení se dochovala v pozadí veduty Plzně. (Zvětšení obrázku provedl P. Cironis). Stručný popis vyobrazení – zprava: chrám Panny Marie Sněžné, v popředí uprostřed: dvoupatrový gotický hrad, který stál uvnitř hradeb a biskupský dvorec (před hradem), které ve vyobrazení jsou blízko Pražské brány. Pod hradbami se rýsuje věžovitá silueta hřbitovního kostela sv. Petra a Pavla. Patrné jsou i městské hradby.

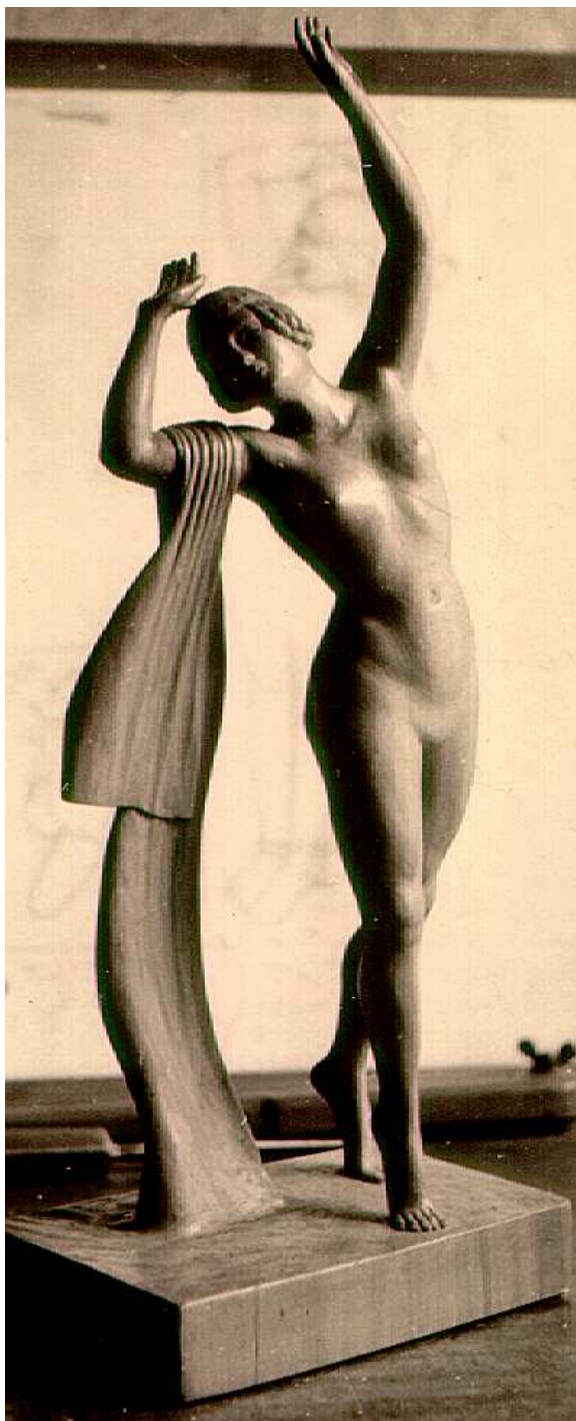
Vlevo: Poklad stříbrných mincí z doby husitské, nalezený na podlaze kuchyně zbouraného domu čp. 30 v Komenského ulici v Rokycanech r. 1998 (nyní sídlo HZS), pocházející s největší pravděpodobností z r. 1421, kdy Rokycany jako město husitské byly plzeňskými katolíky dobyty, vydrancovány a posléze vypáleny.

Rokycanská Stráň

*Borecký potok vtéká u rokycanského koupaliště
do Klabavky*

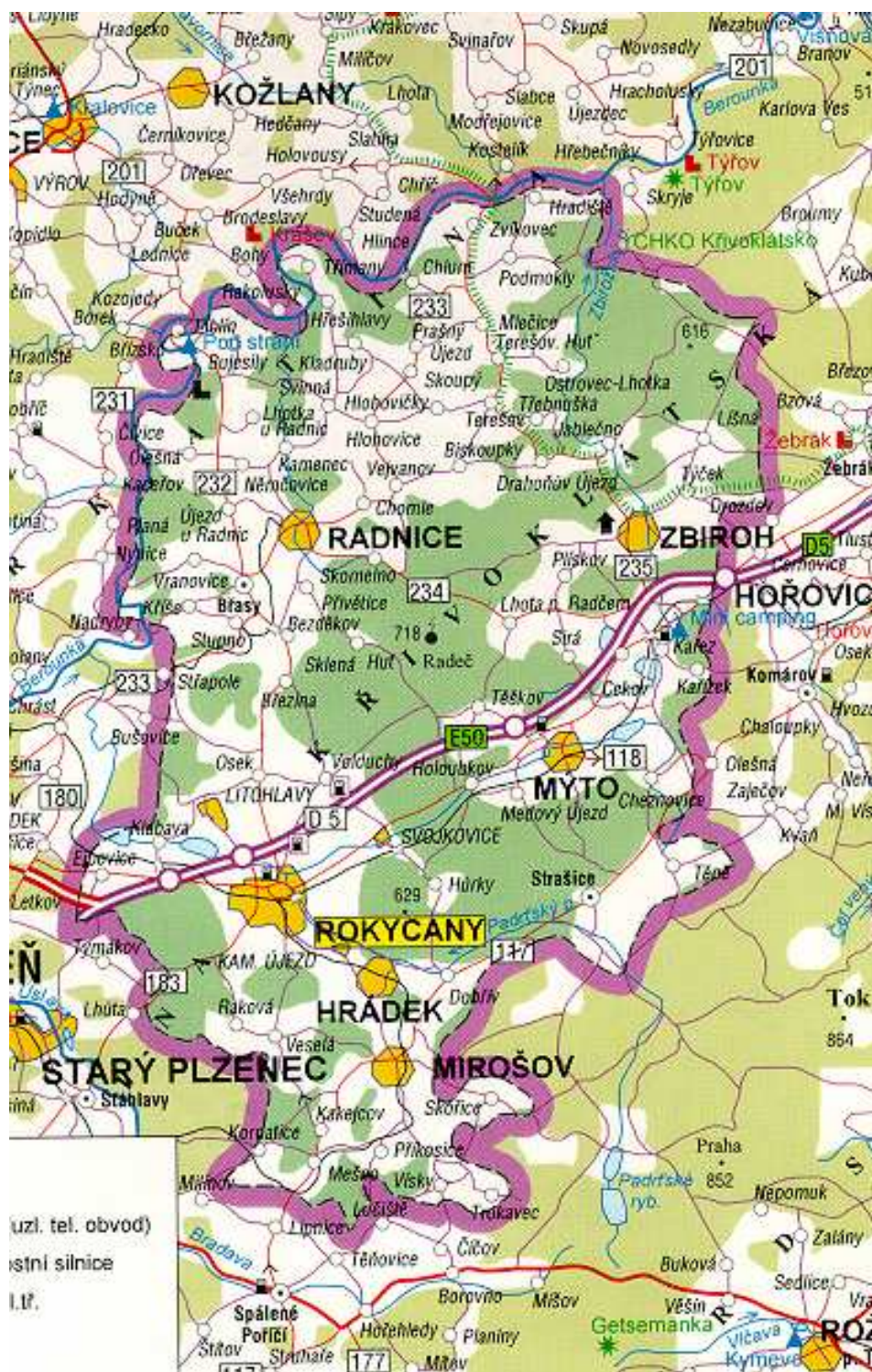
*Akademický sochař
Václav Koukolíček:
Žena*

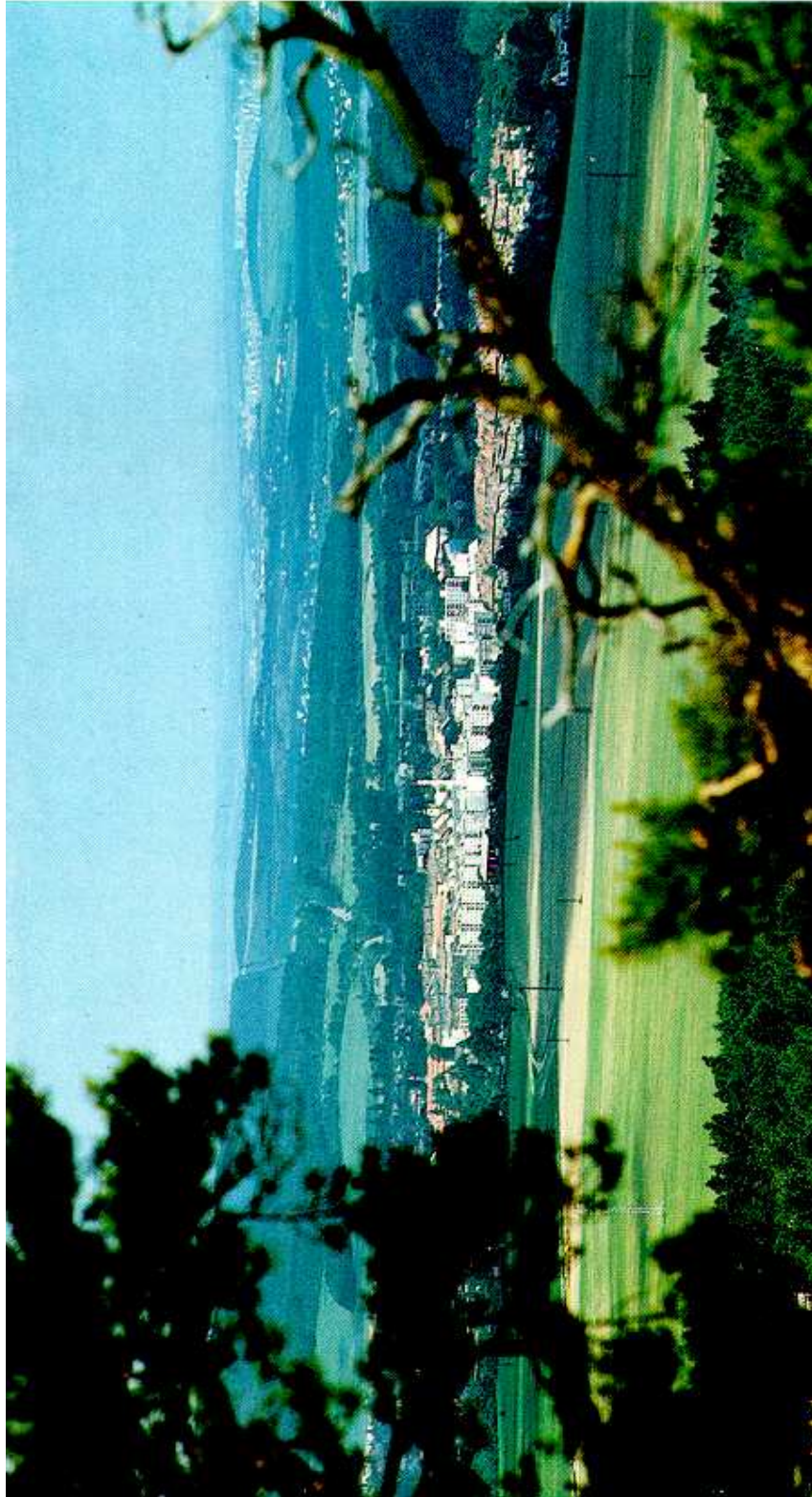

Památník obětem fašismu z okresu Rokycany

Petros Cironis: Borecký potok (olej)

Pohled na Rokycany z vrchu Žďár (foto P. Cironis)

Rokycany - povodeň v roce 2002

Centrum Rokycan poněkud jinak

Kolektiv autorů

**Pamětník událostí
v Rokycanech
1945-1990**

Padesát let budování města

Vše, na co si už nevzpomenou ani pamětníci

Grafická úprava a fotografie: Petros Cironis

Vydal OV KSČM v Rokycanech v roce 2011

